

МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ ДОКУМЕНТАЛЬНОГО
КІНО ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS
DOCUMENTARY FILM FESTIVAL

24-31/03

КАТАЛОГ CATALOGUE

www.docudays.org.ua

КАТАЛОГ CATALOG

МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ
ДОКУМЕНТАЛЬНОГО КІНО
ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS
DOCUMENTARY FILM FESTIVAL

ЗМІСТ

CONTENT

4

ОСОБЛИВА ПОДЯКА
ACKNOWLEDGEMENTS

6

КОМАНДА ФЕСТИВАЛЮ
FESTIVAL TEAM

8

ВІТАННЯ
GREETINGS

20

ЖУРІ КОНКУРСУ ДОСУ/ПРАВА
DOCU/RIGHTS COMPETITION JURY

22

ЖУРІ КОНКУРСУ ДОСУ/ЖИТТЯ
DOCU/LIFE COMPETITION JURY

24

ЖУРІ КОНКУРСУ ДОСУ/КОРОТКО І ДОСУ/УКРАЇНА
DOCU/SHORT AND DOCU/UKRAINE COMPETITION JURY

26

СТУДЕНТСЬКЕ ЖУРІ
STUDENTS' JURY

29

ФІЛЬМ-ВІДКРИТТЯ
OPENING FILM

31

ДОСУ/ПРАВО
DOCU/RIGHT

43

ДОСУ/ЖИТТЯ
DOCU/LIFE

55

ДОСУ/КОРОТКО
DOCU/SHORT

73

ДОСУ/УКРАЇНА
DOCU/UKRAINE

87

4 ГРАДУСИ
4 DEGREES

95

DOCU/ХІТИ
DOCU/BEST

103

DOCU/ЮНІСТЬ
DOCU/YOUNG

111

DOCU/АРТ
DOCU/ART

117

ТРИ РЕЧІ, ЯКІ Я НЕ ЗНАЮ ПРО НЕЇ
THREE THINGS I DON'T KNOW ABOUT HER

123

ДОС НА КРИЖИНІ
ICE DOC

129

ПОКОЛІННЯ С. (СПОЖИВАННЯ)
GENERATION C. (CONSUMPTION)

135

НОМО SCIENCE
* ЛЮДИНА НАУКОВА

141

ОБРАЗ МІСТА
CITY IMAGE

147

МАЙСТРИ
MASTERS

155

СПЕЦІАЛЬНІ ПОКАЗИ
SPECIAL SCREENINGS

159

ФІЛЬМ-ЗАКРИТТЯ
CLOSING FILM

161

ПОКАЖЧИКИ РЕЖИСЕРІВ ТА ФІЛЬМІВ
INDEXES OF DIRECTORS AND FILMS

167

ПАРТНЕРИ І ОРГАНІЗАТОРИ
PARTNERS AND ORGANISERS

ОСОБЛИВА ПОДЯКА

Генрік Вітфельдт
Василь Романюк

Посольство Швеції в Україні

Роман Романов

Програмна ініціатива
«Права людини та правосуддя»
Міжнародного фонду
«Відродження»

Інна Підлуська

Міжнародни фонд
«Відродження»

Йоанна Рогозинська

Національний фонд
підтримки демократії

Станіслав Топольницький

Представництво
Європейського Союзу
в Україні

Анна Розенштіль

Посольство Франції
в Україні

Бертран Ґрімо

Французький інститут в Україні

Крістоф Спеті

Оксана Корницька
Посольство Швейцарії в Україні

Анна Вільде

Швейцарське бюро співробітництва
в Україні

Пилип Ілленко

Сергій Неретін
Станіслав Притула

Олена Вакуленко

Любов Тузова

Марія Дідик

Державне агентство України з питань кіно

Тарас Ткаченко

Сергій Тримбач

Неоніла Удовенко

Національна спілка
кінематографістів України

Шарі Бістранскі

Анна Сюмар

Посольство США в Україні

Володимир Висоцький

Генеральне консульство України
в Нью-Йорку

Ірина Шум

Відділ стратегічних комунікацій
МЗС України

Ніна Гончаренко

Німецький культурний центр
«Ґете-Інститут» у Києві

Оксана Алієва

Представництво Фонду
імені Гайнріха Бьолля в Україні

Пабло Росселло

Анна Карнаух

Британська рада в Україні

Мар'яна Бондаренко

Австрійський Культурний Форум

Марі-Серван Дежонкер

Оксана Чивуріна

Делегація
Міжнародного комітету
Червоного Хреста
в Україні

Ева Фігель

Віктор Собіянський

Польський інститут

Наталія Соболева

Кінотеатр «Кінопанорама»

Вілія Бондаренко

Ірина Шинкаренко

Культурний центр
«Кінотеатр «Київ»

Джеймс Вітлоу Делано

#EveryDayClimateChange

Ірина Галюк

Українська молодіжна
кліматична асоціація

«Один в каное»

музичний гурт

«Театр-Пральня»

музичний гурт

Олександр Коуров

друкарня «Точка»

Henrik Huitfeldt
Vasyl Romanyuk
 Embassy of Sweden
 in Ukraine

Roman Romanov
 Rule of Law Programme,
 International Renaissance Foundation

Inna Pidluska
 International Renaissance Foundation

Joanna Rohozinska
 National Endowment for Democracy

Stanislav Topolnytsky
 Delegation of the European Union
 to Ukraine

Anne Rosenstiehl
 Embassy of France
 in Ukraine

Bertrand Grimault
 French Institute Ukraine

Christoph Späti
Oksana Kornitska
 Embassy of Switzerland
 in Ukraine

Anna Vilde
 Swiss Cooperation Office
 in Ukraine

Pylyp Illienko
Serhiy Neretin
Stanislav Prytula
Olena Vakulenko
Liubov Tuzova
Mariya Diddyk
 Ukrainian State Film Agency

Taras Tkachenko
Serhiy Trymbach
Neonila Udovenko
 National Filmmakers' Union of Ukraine

Shari Bistransky
Anna Sumar
 The US Embassy in Ukraine

Volodymyr Vysotsky
 Consulate General of Ukraine in New York

Iryna Shum
 Ministry of Foreign Affairs of Ukraine,
 Department of Strategic Communications

Nina Goncharenko
 German Cultural Center Goethe-Institut in
 Kyiv

Oksana Aliieva
 Heinrich Böll Foundation's Office in Ukraine

Pablo Rossello
Anna Karnaukh
 British Council in Ukraine

Maryana Bondarenko
 Austrian Cultural Forum

Marie-Servane Desjonqueres
Oksana Chyvurina
 The International Committee
 of the Red Cross' Ukraine Delegation

Eva Figel
 Wiktor Sobijanski
 Polish Institute

Natalia Sobolieva
 Kinopanorama Cinema

Viliya Bondarenko
Iryna Shynkarenko
 Kyiv Cinema Culture Centre

James Whitlow Delano
 #EveryDayClimateChange

Iryna Haliuk
 Ukrainian Youth Climate
 Association

Odyn V Kanoe
 music band

Teatr-Pralnia
 music band

Oleksandr Kourov
 Tochka Print

КОМАНДА ФЕСТИВАЛЮ

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Світлана Смаль

голова Організаційного комітету

Алла Тютюнник

членкиня Організаційного комітету

Володимир Яворський

член Організаційного комітету

Аркадій Бущенко

член Організаційного комітету

Геннадій Кофман

програмний директор

Роман Бондарчук

арт-директор

Дар'я Аверченко

PR-директорка

Денис Костюнін

фінансовий директор

ПРОГРАМНИЙ ВІДДІЛ

Вікторія Лещенко

програмна координаторка

Дар'я Бассель

програмна координаторка

Ольга Бірзул

програмна координаторка

Надія Чушак

координаторка RIGHTS NOW!

Катерина Луцька

піарниця RIGHTS NOW!

Маріам Агамян

менеджерка RIGHTS NOW!

ВІДБІРКОВА КОМІСІЯ

Геннадій Кофман

продюсер, програмний директор Міжнародного фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA

Алла Тютюнник

письменниця, кінодраматургиня, журналістка, виконавчий директор Благодійної організації «Фонд милосердя та здоров'я»

Аркадій Бущенко

адвокат, правозахисник, виконавчий директор Української Гельсінської спілки з прав людини

Дар'я Аверченко

продюсерка, сценаристка, PR-директорка Міжнародного фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA

Роман Бондарчук

режисер, арт-директор Міжнародного фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA

PR ТА ПРЕС-СЛУЖБА

Тетяна Мала

PR-менеджерка

Олеся Мигаль

менеджерка з комунікацій

Дарина Ніколенко

прес-секретарка

ВІДДІЛ З ВИРОБНИЦТВА

Катя Лачіна

менеджерка з виробництва

Леся Плющенко

асистентка менеджери з виробництва

Олена Кравченко

координаторка волонтерів

Юлія Сердюкова

координаторка DOCU/КЛАС та фотовиставок

Варвара Пшенична

асистентка DOCU/КЛАС

Руслана Панухник

координаторка «Живої бібліотеки»

Юлія Соболев

координаторка DOC/САДОК

Анастасія Парафенюк

асистентка координаторки DOC/САДОК

Марія Стоянова

асистентка DOCU/ПРО

ГОСТЬОВИЙ СЕРВІС

Ірина Білобородова

координаторка гостьового сервісу

Ірина Танцюра

координаторка журі

Тетяна Кулик

координаторка мережі Docudays UA

ТЕХНІЧНИЙ ВІДДІЛ

Сергій Лисенко

Ірина Лисенко
субтитрування та пост-продакшн

Володимир Черня

технічний координатор

Яків Черня

Андрій Макаренко
асистенти технічного відділу

Ігор Кофман

координатор відеотеки

Вікторія Кофман

координаторка відеотеки

Євген Антюхін

координатор системи продажу квитків

РЕДАКЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

Віктор Глонь

видавничий редактор, редактор фестивального гіда

Вікторія Хоменко

редакторка сайту

Галя Василенко

редакторка каталогу

Юлія Коваленко

редакторка програмки

Роксолана Машкова

Ольга Шевченко
переклад

Джим Тодд

коректор англійської версії

Юлія Галета

коректорка української версії

Марина Карповець

коректорка сайту

Павло Кравчук

контент-менеджер

Варвара Перекрест

головна дизайнерка

Даша Подольцева

дизайнерка

Олександр Коуров

дизайнер, верстальник

Володимир Шуваєв

координатор фотослужби

МОДЕРАТОРИ ТА МОДЕРАТОРКИ

Марія Томак, Катерина Поправка,

Олександр Виноградов,
Марина Степанська,
Максим Буткевич, Юлія Соболев,
Андрій Алферов,
Кирило Бескоровайний,
Дарина Кузява, Оксана Алієва
Ангеліна Карякіна,
Олеся Мигаль, Вікторія Хоменко,
Надія Чушак, Андрій Шуляр,
Наталія Гуменюк

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ

Денис Костюнін

фінансовий директор

Едуард Момоток

фінансовий менеджер

ORGANISING COMMITTEE

Svitlana Smal

chairwoman of Organisation committee

Alla Tyutyunnyk

member of Organisation committee

Volodymyr Yavorsky

member of Organisation committee

Arkady Bushchenko

member of Organisation committee

Gennady Kofman

programme director

Roman Bondarchuk

art-director

Dar'ya Averchenko

PR-director

Denys Kostyunin

financial director

PROGRAMMING DEPARTMENT

Victoria Leshchenko

programme coordinator

Darya Bassel

programme coordinator

Olha Birzul

programme coordinator

Nadiya Chushak

programme coordinator of RIGHTS NOW!

Kateryna Lutska

PR manager of RIGHTS NOW!

Mariam Ahamyan

manager of RIGHTS NOW!

SELECTION COUNCIL

Gennady Kofman

producer, programme director of Docudays UA International Human Rights Documentary Film Festival

Alla Tyutyunnyk

author, screenwriter, journalist, president of Kherson Regional Fund for Charity and Health

Arkady Bushchenko

lawyer, human rights advocate, executive director of the Helsinki Human Rights Group of Ukraine

Dar'ya Averchenko

producer, screenwriter, PR-director of Docudays UA International Human Rights Documentary Film Festival

Roman Bondarchuk

director, art-director of Docudays UA International Human Rights Documentary Film Festival

PR AND PRESS SERVICE

Tetyana Mala

PR manager

Olesya Mygal

communications manager

Daryna Nikolenko

press secretary

PRODUCTION DEPARTMENT

Katya Lachina

production manager

Lesia Plushchenko

assistant production manager

Olena Kravchenko

coordinator of volunteers

Yulia Serdyukova

coordinator of DOCU/CLASS and photo exhibitions

Varvara Pshenychna

assistant for DOCU/CLASS

Ruslana Panukhnyk

Living Library coordinator

Yulia Sobol

coordinator of DOC/SADOC

Anstasiia Parafeniuk

assistant coordinator of DOC/SADOC

Mariya Stoyanova

assistant for DOCU/PRO

GUEST SERVICE

Iryna Biloborodova

guest service coordinator

Iryna Tantsiura

jury coordinator

Tetiana Kulyk

Docudays UA network coordinator

TECH DEPARTMENT

Sergiy Lysenko**Iryna Lysenko**

subtitling and post-production

Volodymyr Chernya

tech coordinator

Yakiv Chernya**Andriy Makarenko**

tech service assistants

Ihor Kofman

coordinator of video library

Viktoriya Kofman

coordinator of video library

Yevhen Antiukhin

coordinator of ticketing system

EDITORIAL DEPARTMENT

Viktor Hlon

publishing editor, festival guide editor

Viktoriya Khomenko

website editor

Halya Vasylenko

catalogue editor

Yulia Kovalenko

schedule editor

Roksolana Mashkova**Olha Shevchenko**

translators

Jim Todd

English version proofreader

Yuliia Galeta

Ukrainian version proofreader

Maryna Karpovets

website proofreader

Pavlo Kravchuk

content manager

Varvara Perekrest

head designer

Dasha Podoltseva

designer

Oleksandr Kourov

designer, layout

Volodymyr Shuvayev

photo service coordinator

MODERATORS

Maria Tomak,

Kateryna Popravka,
Oleksandr Vynohradov,

Maryna Stepanska,
Maksym Butkevych,

Yulia Sobol, Andriy Alferov,
Kyrylo Beskorovayny,

Daria Kuzyawa, Oksana Aliieva
Angelina Kariakina,

Olesya Mygal, Viktoria Khomenko,
Nadiya Chushak, Andriy Shulyar,

Natalya Humenyuk

FINANCIAL DEPARTMENT

Denys Kostyunin

financial director

Eduard Momotok

financial manager

Роман Бондарчук

арт-директор

ЧОМУ МИ ПРИСВЯТИЛИ ФЕСТИВАЛЬ ЗМІНИ КЛІМАТУ ТА НАВКОЛИШНЬОМУ СЕРЕДОВИЩУ

Протягом останніх років я знімав фільми у селах і містечках на півдні України. Ось три екологічні легенди з тих країв, які змінили мій спосіб життя.

Раніше хати будували з глини. Хата була, як термос: влітку зберігала прохолоду, взимку – тепло. Печі були широкі, щоб вміщувалась в'язка очерету. Лісів навколо було негусто, і очерет служив єдиним паливом. Аж раптом з'явилась силікатна цегла. Один за одним селяни будували собі двоповерхові цегляні хати, а глиняні – валяли. Пізніше стало ясно, що опалювати ці хати треба дровами, дров треба багато. На той час майстри, які вміли робити хати з глини, повимирали. Зараз усі селяни наглухо позачиняли другі поверхи, взимку мерзнуть і дуже шкодують, що вчинили необачно.

Раніше в селах люди тримали пасіки, кіз, корів, овець, коней. Вирощували безліч культур – від малини до винограду і тютюну. Аж раптом людство винайшло поліетилен. Селяни заходилися будувати теплиці й усі, як один, вирощувати помідори. Вони не спали ночами, підкладали дрова в печі, щоб їхні саджанці зійшли першими, щоб їхні помідори коштували дорожче і щоб за сезон заробити на «Жигулі». Пізніше на ринок прийшли глобальні корпорації з їхніми хімікатами й технологіями збуту, мрія про «Жигулі» стала далекою, але як

дбати про пасіки чи про овець, люди забули. Усі зараз купують імпортні сири і дуже шкодують...

У 2004 році, коли Помаранчева революція перемогла, селяни занепокоїлися. Раптом усі тепер будуть дотримуватися законів і житимуть чесно? Навіть рибні інспектори розгубились і почали діяти згідно закону. І це був єдиний рік в новітній історії, коли рибалки не ловили рибу в пониззі Дніпра під час нересту. Усього один рік, коли риби дали віднереститися, дав такий неймовірний приріст популяції риби, який відчувається й досі, через 13 років. Рибалки згадують цей рік і дуже радіють.

Екологія – це про те, як дивитися сусіду в очі. Про рацію: що можна й потрібно робити самому кожен день у побуті. Про те, що варто і не варто їсти. Про те, чи брати зайвий пакет у супермаркеті. Про інстинкт самозбереження вресі-решт.

Щиро запрошуємо усіх, хто хоче знати, як вижити нам і планеті, на перегляди, обговорення й правозахисні події нашого фестивалю.

Ми підготували видатну програму фільмів і заходів на цю тему й дуже сподіваємося збагатити її вашими відгуками й коментарями.

Roman Bondarchuk

art-director

WHY DID WE DEDICATE THIS FESTIVAL TO THE TOPIC OF CLIMATE CHANGE AND THE ENVIRONMENT

In recent years, I have been filming in villages and towns in the south of Ukraine. Here are three environmental legends from that land which have changed people's way of life.

In the old days, houses used to be built of clay. This meant the houses were insulated: they kept the rooms cool in summer and warm in winter. The stoves were wide, so that people could fit a bunch of reeds into them. There were not so many forests around, so reeds were the only fuel available. And then suddenly, silicate bricks appeared. One after another, villagers started building two-story brick houses for themselves and tearing down the clay ones. Later, it became clear that these houses should be heated with wood, a lot of wood, and by that time the artisans who knew how to make houses out of clay had all died out. Nowadays, all the villagers have shuttered their top floor; they are very cold in winter, and very sorry that they were so imprudent.

In the old days, people in the countryside used to keep beehouses, goats, cows, sheep, horses. They grew many plants, from raspberries to grapes and tobacco. And then suddenly, humanity invented plastic. The villagers started to build greenhouses, and everyone without exception started growing tomatoes. They did not sleep at night, kept throwing wood into their stoves, to make the seedlings in their nurseries rise up the quickest, to make their tomatoes more expensive, and to earn money to buy a car within one season. Later, global corporations with their chemicals and sales technologies came to the market, and

the dream about a car became very distant; but by that time, the people had forgotten how to take care of bees or sheep. Everyone now buys imported cheese, and everyone is very sorry about it...

In 2004, when the Orange Revolution won, the villagers became anxious. What if now everyone starts adhering to the law and behaving honestly? Even the fish inspectors felt confused and started working in accordance with the law. And that was the only year in contemporary history when fishermen did not fish in the lower Dnipro during the breeding season, the only year when people let the fish breed, and that led to such an incredible rise in the fish population that its effects can still be felt now, 13 years later. The fishermen keep recalling that year and feel very happy about it.

Environmental consciousness is about looking your neighbour in the eye. It is about rationality, about what you can and should do in your everyday life. About whether you should take an extra plastic bag in the supermarket. It is about our survival instinct, after all.

We sincerely invite everyone who wants to know how we and our planet can survive to attend the screenings, discussions, and rights advocacy events at our festival.

We have prepared an extraordinary programme of films and events on this topic, and we really believe we can make it richer thanks to your feedback and comments.

Мартін Хаґстрьом

Посол Швеції в Україні

Після мого переїзду до України у вересні 2016 року, перше, що мені довелося зробити, це пояснити своїм дітям, чому ми раптом стали екологічно недружніми громадянами. Така була їхня перша реакція, коли їм довелося викидати все сміття в один контейнер після того, як протягом попередніх років в дитячому садку та школі вони дуже добре привчилися сортувати побутові відходи. Вже кілька місяців потому, коли з відвідинами приїздили бабуся з дідусем, діти все-таки намагались пояснити, що сортування сміття відбувається в іншому місці, вже після того, як його забирають. Але факт, що такого може не відбуватись, для дітей залишатиметься незбагненим.

Україна повинна зробити ще доволі багато у сфері переробки відходів, але це не головний висновок з реакції моїх дітей, який я зробив для себе. У моєму випадку це радше підживлює надію. Повномасштабне сортування сміття навіть у Швеції все ще доволі нове явище, і у нас попереду неблизький і нелегкий шлях до його повного впровадження. Проте за останні кілька десятиліть недбале ставлення до довкілля, принаймні в цій сфері, спричинило несприятливу реакцію. Це відбулось навіть всупереч виступів тих, хто критикував вимогу сортувати сміття перед утилізацією.

Тому для нас так важливо знати, що громадяни в більшості своїх намірів хочуть діяти таким чином, аби наслідки їхніх вчинків позитивно впливали на майбутнє довкілля. Вже сьогодні Швеція зберігає менш ніж 1% відходів на звалищах. Наше

наступне велике завдання – зменшити вплив на клімат. Шведський уряд нещодавно зареєстрував у парламенті законопроект, згідно з яким, наш вплив на клімат до 2045 року сягне мінімуму, а позитивний натомість зростатиме.

З огляду на усі виклики, що постали перед нами, екологічна тематика фестивалю Docudays UA особливо на часі. Думка про те, що ми живемо в еру «постправди», уже перетворилась на аксіому. І вплив цього судження поширюється і на екологічний дискурс також: виклики природокористування та зміни клімату.

Ймовірно, ми більшою чи меншою мірою стали жертвами тенденції: застосовувати захист від лавини інформаційного та медійного потоків, обмежуючись просторами соціальних медіа, де алгоритми соцмереж і наше небажання ставити під сумнів власні упередження, призводять до того, що ми стаємо схильні сприймати тільки цінності і думки, які поділяємо. Це означає, що якісні журналістські розслідування та майстерно зроблені документальні фільми стають важливими як ніколи, оскільки примушують нас вийти із зони комфорту та підштовхують до зустрічі з правдою.

Посольство Швеції в Україні має честь вже впродовж багатьох років підтримувати Міжнародний фестиваль документального кіно про права людини Docudays UA. У дні роботи фестивалю ми будемо готові до незручної правди та ділитимось людським досвідом, досі неописаним.

Martin Hagström

Ambassador of Sweden to Ukraine

When I moved to Ukraine in September 2016, I had to explain to my children why we had suddenly become environmental bad guys. This was how they felt about throwing unsorted garbage in one and the same garbage bin, after years of personal experience of sorting our household waste, and a very thorough socialization process in the same direction in kindergartens and schools. When their grandparents came to visit a few months later, the kids tried to explain to them that some kind of sorting is still happening somewhere after the trash is taken out. That this is actually not the case in our new neighbourhood is still just unthinkable to them.

Ukraine clearly still has some way to go in its waste management, but that is not my main take-away from my children's reaction. To me, this rather encourages hope. Full-scale sorting of garbage is relatively new in Sweden too, and we also have a long way to go to reach full sustainability. But in the course of just a couple of decades, environmentally unfriendly behaviour, at least in this sphere, has become more or less unthinkable, despite all those who initially doubted the feasibility of asking everyone to sort their waste before throwing it away.

Now, all of us must apply the knowledge that people in general want to do the right thing for their natural environment. Sweden already today puts less than one per cent of its garbage into landfills. Our next big task

is to lessen our impact on the climate. The Swedish government has recently proposed a law in parliament that would reduce our net climate impact to zero by 2045, whereafter Sweden should move to a net positive impact on climate change.

In light of all the challenges we are facing, it is excellent that this year's edition of DocudaysUA will focus on the environment. It has become an axiom that we are living in a 'post-truth' era, and this also affects the discourse about environmental challenges and climate change.

Probably, we are all to a larger or lesser extent victims of a tendency to defend ourselves from the ever-growing avalanche of information and media content by isolating ourselves in social media filter bubbles, where the algorithms of the social media giants and our reluctance to question our biases ensure that we are exposed only to values and opinions that we share. This means that good investigative journalism and well-done documentary films have arguably never been more important, since they force us out of our comfort zones to start facing the truth.

The Swedish Embassy in Kyiv is a proud and long-term partner of the DocudaysUA International Human Rights Film Festival. In the coming days we very much look forward to facing some uncomfortable truths and sharing human experiences previously untold.

Хюг Мінґареллі

Посол, Голова представництва Європейського союзу в Україні

Мені дуже приємно вітати цьогорічний Міжнародний фестиваль документального кіно про права людини Docudays UA і висловити свої вітання численним друзям, учасникам та глядачам фестивалю. Як і в попередні роки, для нас честь бути партнерами фестивалю і підтримувати його. Фестиваль Docudays UA – водночас ключова культурна подія та чудовий привід поміркувати над багатьма проблемами, які нас оточують, а також підкріпити особисту відданість справі, що є надзвичайно важливим в нашому сучасному світі.

Наразі в Україні тривають перетворення на різних рівнях, і саме особиста поведінка та відповідальність лежить в основі успіху цих змін. Довгострокова співпраця ЄС із Україною має на меті сприяти сталому розвитку у чотирьох ключових вимірах: політичному, соціальному, економічному й екологічному. П'ятий, культурний вимір, також займає дедалі важливіші позиції і стає універсальним джерелом змін та інновацій у наших суспільствах. Ми також переконані, що стале інклюзивне економічне зростання та розвиток необхідні для того, щоб досягти процвітання. Хоча цього не можна здійснити без миру та безпеки, вони у свою чергу недосяжні без забезпечення сталого розвитку.

Темою цьогорічного фестивалю є зміна клімату – один із найголовніших викликів нашого часу. Паризька угода є першою у світі всебічною домовленістю щодо клімату, і зараз нам разом треба її втілювати. ЄС є світовим лідером у царині поєднання кліматичної політики з політикою у сферах енергетики, транспорту, промисловості та міського розвитку, а також у прискоренні циркулярної економіки. Циркулярна, або еко-економіка використовує ресурси так, щоб це йшло на користь і довкіллю, і економіці. Це створює для нас можливість докорінно змінити економіку і модернізувати суспільства, зробивши їх стабільнішими, більш здатними до адаптації та більш конкурентоспроможними. Ми більше не можемо собі дозволити підхід «брати – виготовляти – викидати», притаманний лінійній економіці.

Цьогорічні фільми на Docudays UA, безумовно, провокуватимуть дискусії і підкреслюватимуть нагальну потребу у швидких спільних діях, аби урятувати планету. Європейський Союз разом із Україною береться до цих непростих дій. Дякую команді Docudays UA за роботу і бажаю всім приємного перегляду стрічок.

Hugues Mingarelli

Ambassador, Head of Delegation of the European Union to Ukraine

I am very pleased to welcome the 2017 Docudays UA International Human Rights Documentary Film Festival and extend my greetings to its many friends, participants and viewers. As in the years before, it is an honour for us to be a loyal partner and supporter of the festival. The festival is both a cultural highlight and an excellent occasion to reflect on the many issues around us and to nurture our personal commitments, so much needed in today's world.

Ukraine is going through transitions at different levels, and it is individual behaviours and responsibilities which are at the heart of their success. The EU's long-term cooperation with Ukraine aims for a sustainable development along these four key dimensions – political, social, economic and environmental. A fifth, the cultural dimension, is also taking a stronger hold, becoming a universal source of change and innovation in our societies. We also strongly believe that inclusive and sustainable economic growth and development are essential for achieving prosperity. While this cannot be realised without peace and security, peace and security in their

turn remain at risk without sustainable development.

The theme of this year's festival revolves around climate change, one of the greatest challenges of our time. The Paris Agreement is the world's first comprehensive climate deal, and now we have to implement it – together. The EU has been a global pioneer in linking the climate policy with its policies on energy, transport, industrial and urban development and in accelerating its circular economy. A circular economy uses resources in a way which brings benefits both for the environment and the economy. It is an opportunity to reinvent our economies and modernise our societies, making them more sustainable, resilient and competitive. We can no longer afford the 'take, make, dispose' approach of a linear economy.

This year's films at Docudays UA will certainly fuel discussions and debate, and emphasise the urgency to act collectively and fast, to save our planet. The European Union stands together with Ukraine in this challenging effort. I thank all of Docudays UA for their work and invite everyone to enjoy the films.

Карл Гершман

Президент Національного фонду підтримки демократії

Мені дуже приємно знову вітати учасників уже 14-го Міжнародного фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA: 4 ГРАДУСИ.

Екологічні проблеми, які є темою цього річного фестивалю, впливають на життя громадян у всьому світі. Кожен з нас несе відповідальність за збереження майбутнього нашої планети. Уряди держав відіграють у цьому особливо важливу роль, адже саме на них покладено обов'язок забезпечувати охорону здоров'я та добробут громадян. У багатьох країнах корупція і відсутність верховенства права призводять до руйнації довкілля та на користь кількох привілейованих осіб, що завдає серйозну шкоду і природним багатствам, і країні в цілому.

Екологічні проблеми часто слугують каталізатором громадської активності та залученості до прийняття рішень. Протягом останніх кількох років вимоги щодо забезпечення підзвітності уряду та верховенства і збереження безпечного навколишнього середовища дедалі зростають. Турбота про довкілля стає невід'ємною частиною суспільного життя, адже екологічні проблеми впливають на воду, яку ми п'ємо, і на безпеку наших дітей. Невипадково країни з неефективними урядами, де порушуються права людини, зазвичай мають найгірший стан довкілля. Водночас, надихає діяльність активістів, які організуються на рівні громад, незважаючи на

загрози їхній безпеці, а іноді й жорстоку розплату за активну позицію. Авторитарні держави усвідомлюють важливість громадської активності, а тому бояться її.

Протягом трьох років після Революції гідності Україна впевнено крокує до реформ. Часом країна рухається надто повільно, але вона, без сумніву, стала на шлях реформ – шлях, який заповідали ті, хто пожертвував своїм життям на Майдані. Цей шлях обов'язково повинен включати підвищення прозорості влади і підзвітності її дій перед звичайними громадянами. Захист довкілля – це обов'язок держави, але його також слід реалізовувати на рівні громад. На плечах всіх українців лежить відповідальність за контроль над демократично обраною владою, щоб вона не відступила від реформ. Відданість справі захисту довкілля має бути невід'ємною частиною державної політики, адже це необхідно для здоров'я та безпеки майбутніх поколінь.

Громадянське суспільство в Україні досі надихає людей у США та Європі, особливо тих, які прагнуть відродити відданість цінностям та інституціям ліберального світового порядку і відкидають небезпечну ідею постзахідного устрою, яку пропонує Москва. Усі ми зацікавлені у боротьбі за свободу та демократичний уряд – речі так само важливі, як повітря, яким ми дихаємо, та вода, яку ми п'ємо. Давайте боротися далі разом.

Carl Gershman

President of the National Endowment for Democracy

It is my great pleasure to once again welcome all the participants to the 14th annual International Documentary Human Rights Film Festival Docudays UA. '4 DEGREES'.

Environmental issues, which are the focus of this year's festival, affect people throughout the world. We all have a responsibility to safeguard the future of the planet with our individual actions. Governments play a special role since it is their responsibility to protect the health and welfare of the citizens. In many places around the world, the absence of accountability and the rule of law leads to corruption and environmental degradation, serving the special interests of a few while harming both the land and the country.

Environmental issues often provide a catalyst for civic activism and democratic engagement. Demand for government accountability and the rule of law, to ensure that the environment in which the public lives is not abused, has been rising in recent years. Environmental concerns penetrate society deeply, since they affect the water we drink and the safety of our children. It is not a coincidence that countries with poor governance and where human rights are abused also tend to have some of the worst environmental records. Consequently, it is all the more inspiring that activists are prepared to organise at the grassroots level, often in the face of threats to their safety and

sometimes harsh retribution. Authoritarian states understand the importance of civic engagement and thus fear it.

Three years after the Revolution of Dignity, Ukraine is firmly on the path to reform. It often moves much too slowly, but the country is clearly dedicated to the trajectory of reform that was the path set by those who sacrificed and gave their lives in the Maidan. This path must include greater transparency and government accountability to its citizens. Environmental protection is part of the state's responsibility, but it also needs to be driven at the grassroots level. It is incumbent on all Ukrainians to ensure the democratic government they fought for remains accountable and committed to reform. A strong commitment to environmental protection should be an integral part of the evolution of state policy, since it is necessary for the health and safety of future generations.

Civil society in Ukraine continues to inspire people in the United States and Europe who are fighting to revive commitment to the values and institutions of the liberal world order, and who reject the dangerous idea of a post-Western world order that is coming out of Moscow. We have a common interest in the battle for freedom and democratic government, which are as important as the air we breathe and the water we drink. Let us fight on together.

Роман Романов

Директор програмної ініціативи «Права людини і правосуддя»
Міжнародного фонду «Відродження»

Плавильний котел нових державних інституцій та первинний бульйон нових форм життя громадянського суспільства. Лише передумови. Безліч ілюзій. Жодних гарантій.

Якби я вмів робити кіно, я би знімав, знімав і знімав те, що бачу навколо щодня. Унікальна країна, схожа на суцільний знімальний майданчик, що не потребує жодних декорацій.

Країна, сила громадянського суспільства якої дозволила кинути виклик системі насильства і корупції. Країна, що зазнала неймовірних втрат на шляху до свободи. Країна, охоплена збройним конфліктом і втягнута у тривале протистояння нападником, що має значно більшу ресурсну основу. Країна, що заявила про радикальну зміну правил, але спромоглася на віднос-

но невеликі зміни. Країна, що прагне перемоги, але щодня шукає чергову зраду...

Документальне кіно – це можливість побачити все це через об'єктиви камер та почути голоси безпосередніх учасників. Фестиваль Docudays UA – можливість для авторів знайти аудиторію та отримати визнання. Спілкування під час фестивалю – додаткова можливість встановити нові партнерства та співставити погляди. Додаткові заходи на фестивалі – нагода поринути у контекст подій країни, що бореться, страждає, втрачає і перемагає.

Docudays UA – це майданчик можливостей, розташований там, де відбуваються найбільш цікаві та непередбачувані події. Саме тому Міжнародний фонд «Відродження», що стояв біля витоків кінофестивалю, продовжує співпрацю з ним вже багато років.

Roman Romanov

Head of the 'Human Rights and Justice' program initiative
of the International Renaissance Foundation

The melting pot of new government institutions and the primordial soup of the new forms of the civil society's life. Just preconditions. Countless illusions. No guarantee.

If I could make films, I would film, film and film everything I see around me every day. This is a unique country; everything in it looks like a movie set which does not require any stagecraft.

This is a country whose civil society had the power to challenge the system of violence and corruption. This is a country that suffered enormous losses on its way to freedom. This is a country tormented by a military conflict and forcibly dragged into a long confrontation with an adversary who has many more resources. This is a country which has declared that it will radically change the rules, but has only managed to do some minor adjustments. This is a

country that strives to win, but, every day, it looks for another sign of treason...

Documentary cinema is an opportunity to see all of this through the camera lens and to hear the voices of direct participants. The Docudays.UA festival is an opportunity for authors to find an audience and to be acknowledged. Communication during the festival is an extra opportunity to establish new partnerships and to compare opinions. The events that accompany the festival are opportunities to immerse oneself in the context of the events in the country which struggles, suffers, loses and wins.

Docudays.UA is a platform of opportunities which is located where the most interesting and unpredictable events are happening. And that is why the International Renaissance Foundation, which was one of the forces behind the launch of the festival, has continued to support it for many years now.

Пилип Ілленко

Голова Державного агентства України з питань кіно

Від імені Державного агентства України з питань кіно та від себе особисто радо вітаю Вас з початком роботи 14-го Міжнародного фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA.

В основі цієї кіноподії лежать шляхетні гуманістичні ідеї, які гуртують навколо себе як творців, так і справжніх поціновувачів документалістики.

Держкіно завжди підтримує фестиваль Docudays UA, з кожним роком він вдосконалюється і об'єднує все більше учасників.

Стало закономірним бачити тут сучасне амбітне документальне кіно, яке нікого не залишає байдужим.

Сподіваюся, у програмі цього річного фестивалю кожен зможе знайти для себе фільми, які змінять його екологічну свідомість та допоможуть відчути вагу особистої участі у необхідній сьогодні екологічній революції.

Бажаю всім натхнення, нових відчуттів та незабутніх вражень!

Pylyp Illienko

Chairman of the Ukrainian State Film Agency

On behalf of the Ukrainian State Film Agency and myself personally, I am pleased to congratulate you upon the opening of the 14th Docudays UA International Human Rights Documentary Film Festival.

This event is based on the noble humanistic ideas that bring together documentary filmmakers and the real admirers of their works.

The State Film Agency always supports the Docudays UA festival, which improves and expands with every year. It is a good

tradition to see ambitious contemporary documentary movies at this festival which cannot leave anyone indifferent.

I hope that in this year's festival program, everyone will find movies that will change their environmental awareness, and will lead to an understanding of the importance of our personal participation in the environmental revolution, which is especially urgent nowadays.

I wish everyone inspiration, new sensations, and unforgettable experiences!

Ігор Блажевіч

Боснія і Герцеговина

Народився в Боснії та Герцеговині, закінчив факультет філософії в Загребі. Є засновником та директором одного з найбільших в Європі кінофестивалів про права людини One World. З 1991 року живе і працює у Празі (Чехія). З 2016 року співпрацює з Центром громадянського суспільства у Празі, де займає посаду голови програми «Переходи» (Transitions Program). З 1992 року Ігор співпрацює з організацією «Люди, які потребують допомоги» (People in Need, PIN). У 1997 році, працюючи в агенції «Епіцентр», Ігор писав репортажі з Гонконгу та Південно-Східної Азії для кількох різних чеських медіа. Він був членом ради директорів, а пізніше – директором ради Фондації «Відкрите суспільство» у Празі (2005-2010). Отримав нагороду імені Еліс Гарріг-Масарик, премію імені Франтішека Крігеля та Prix Irene.

Igor Blažević

Bosnia and Herzegovina

Born in Bosnia and Herzegovina, Igor Blažević graduated from the Faculty of Philosophy in Zagreb for a founder and long-time director of the One World festival in Prague. Since 1991 he is living and working in Prague, Czech Republic. Since 2016 he has been working with Prague Civil Society Centre as the head of the Transitions Program. Since 1992, Igor has been engaged with People in Need (PIN). In 1997 Igor reported from Hong Kong and South East Asia for several media in the Czech Republic with the Epicentrum Agency. Board member, and later Board Chair, of the Open Society Fund Prague (2005-2010). Recipient of the Alice Garrigue Masaryk Award, the František Kriegel Prize and the Prix Irene.

Валентина Потапова

Україна

Народилася 8 квітня 1962 року в місті Ялта. З 2003 по 2014 рік працювала старшою викладачкою кафедри історії, правознавства та методики викладання Кримського гуманітарного університету. Працюючи в університеті, у вересні 2011 року створила громадську організацію Центр громадянської просвіти «Альменда». З 2009-2016 рр. – регіональна представниця Міжнародного фестивалю документального кіно з прав людини Docudays UA у Ялті та Бердянську. З 2010-2014 рр. – одна з керівниць Клубу соціального та правового кіно у Ялті, з 2014 року займається тренерською роботою з підготовки модераторів та модераторок кіноклубів Docudays UA. Після переїзду з окупованої території до Києва працює як громадська діячка. Основні напрями роботи: моніторинг та дослідження стану громадянського суспільства в АР Крим та Україні.

Valentyna Potarova

Ukraine

Born on April 8, 1962, in the city of Yalta. From 2003 until 2014 she worked as a senior lecturer in the Department of History, Law and Teaching Methods at the Crimean Humanitarian University. While working in the university, in 2011 she created an NGO called the Almenda Center for Civic Education. Between 2009 and 2016 she worked as a regional representative of the International Human Rights Documentary Film Festival Docudays UA in Yalta and Berdyansk. In 2010-2014, she was one of the leaders of the Social and Legal Film Club in Yalta, and since 2014, she has worked as a coach training moderators for DOCU/CLUB film screening clubs. Since she left the occupied territory for Kyiv, she has worked as an activist. Her main line of work is the monitoring and research of the situation in civil society in Crimea and Ukraine.

Олександр Гядєлов

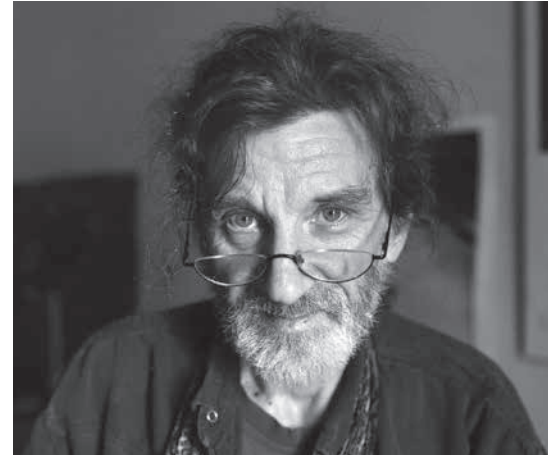
Україна

Фотограф. Висвітлював військові конфлікти у Молдові, де був поранений, а також у Нагірному Карабаху, Чечні та Україні, де його поранили знову. З 1996 зосередився на довгострокових документальних фотопроєктах, представляючи свої роботи у вигляді виставок. З 1997 і до сьогодні активно співпрацює з міжнародною гуманітарною організацією «Лікарі без кордонів». Фотографії Олександра використовували такі міжнародні організації, як MSF, HRW, Глобальний фонд, UNAIDS, ЮНІСЕФ. Серед його нагород – Гран-Прі Укрпресфото-97; Приз Hasselblad на конкурсі європейської фотографії у місті Вевей (Швейцарія), Images'98; Mother Jones 2001 Medal Міжнародного фонду документальної фотографії у Сан-Франциско, США; Moving Walls 2002 Інституту Відкритого Суспільства (OSI) у Нью-Йорку, США та ін. Є автором понад 30 персональних виставок у різних країнах світу. Видав три книги.

Alexander Glyadyelov

Ukraine

Photographer. Since the mid-80s, he has been self-educating in photography, and has worked as a professional independent photographer since 1989. Glyadelov has worked in Europe, Middle Asia, Africa, and the USA; he has covered armed conflicts in Moldova, where he was injured, in Nagorny Karabakh, in Chechnya and Ukraine, where he was injured again. Since 1996, he has focused on long-term documentary photo projects, presenting his works in exhibition form. Since 1997 until now, Glyadelov has been actively cooperating with the international humanitarian organisation *Medecins Sans Frontières*. His photographs have been used by such international organisations as MSF, HRW, the Global Fund, UNAIDS, UNICEF. His awards include the Grand-Prix of Ukrpressphoto-97, the Hasselblad Award at the European photography competition in Vevey, Switzerland Images'98; the Mother Jones 2001 Medal of Excellence at the International Documentary Photography Foundation in San Francisco, USA; Moving Walls 2002 by the Open Society Institute (OSI) in New York, USA, and others. He is the author of more than 30 personal exhibitions in different countries, and has published three books.

Тесса Мой

США

Маючи досвід у журналістиці (Screen International, The Hollywood Reporter), створенні кінопрограм (Goethe-Institut London) та володіючи кількома мовами, Тесса Мой зараз працює у сфері зв'язків із громадськістю у Нью-Йорку. Її компанія Silversalt PR займається кампаніями для фестивалів прем'єр у Північній Америці та Європі, театральними релізами та піаром фільмів у сезон нагород. До відомих клієнтів Тесси належать Спайк Лі, Майкл Імперіолі, Рутгер Гауер та Мішель Єо. Нещодавно вона займалася оскарівською кампанією для фільму «Українські шерифи». Її компанія Silversalt PR також працювала для Міжнародного фестивалю документального кіно в Амстердамі та Міжнародного кінофестивалю в Гельсінкі, привертаючи увагу міжнародної преси до цих провідних європейських заходів.

Thessa Mooij

USA

With a background in journalism (Screen International, The Hollywood Reporter) and film programming (Goethe-Institut London), Thessa Mooij is a multilingual, New York-based publicist whose company Silversalt PR handles campaigns for festival premieres in North America and Europe, theatrical releases and awards seasons. Some of Thessa's high profile clients include Spike Lee, Michael Imperioli, Rutger Hauer and Michelle Yeoh. Most recently she handled the Oscar campaign for *Ukrainian Sheriffs*. Her PR company has also worked for IDFA and the Helsinki International Film Festivals, bringing international press to these leading European events.

Бенжамін Бібас

Франція

Бенжамін Бібас народився 1974 року у передмісті Парижа і займається французьким документальним радіо. Його роботи для національного радіо Франції, Бельгії та Швейцарії переважно стосуються тем міжнародного кримінального правосуддя, світової економіки діамантів, добування нафти у басейні Конго, ролі Африки у глобалізації тощо. Раніше він працював у Генеральних штатах документального кіно муніципалітету Люсса (Etats généraux du film documentaire de Lussas, Франція) та Сінематеці танцю (La Cinémathèque de la Danse, Париж), а сьогодні є одним із партнерів у «Документальній фабриці» – паризькому об'єднанні, яке він заснував у 2005 році, присвяченому виробництву документального кіно та освіті громадськості за допомогою документалістики.

Benjamin Bibas

France

Born in 1974 in suburban Paris, Benjamin Bibas is a French radio documentary maker. His work for French, Belgian and Swiss national radio stations mainly deals with international criminal justice, the world diamond economy, oil extraction in the Congo Basin, the role of Africa in globalisation, etc. Formerly a staff member of *Les états généraux du film documentaire de Lussas* (France) and *La Cinémathèque de la Danse* (Paris), today he's a partner at *La fabrique documentaire*, a Paris-based association he founded in 2005, dedicated to documentary production and popular education through documentary.

Гульда Рос Гуднадоттір

Німеччина

Гульда Рос Гуднадоттір – сучасна мисткиня візуальних жанрів та режисерка, яка народилася в Рейк'явіку (Ісландія), але живе в Берліні (Німеччина). Вона працює переважно над довгостроковими проектами: креативними документальними фільмами, великими інсталяціями у змішаній техніці, міждисциплінарними та спільними проектами – на додачу до менших робіт, таких як одноканальні відео, перформанси, інтервенції, скульптури та цифрова фотографія. Темою її робіт є особистісний погляд на соціоекономічні питання, і ці роботи з'являються у процесі, заснованому на практиці та публічній демонстрації, який вона називає дослідженням. Гуднадоттір має ступінь магістра з інтерактивного дизайну від Міddlсекського університету (2001), бакалавра з візуального мистецтва від Ісландської академії мистецтв (2007) та бакалавра з культурної антропології від Університету Ісландії (1997). Брала участь у численних індивідуальних та колективних виставках та кінопоказах у різних країнах і здобула багато нагород за свою режисерську роботу, в тому числі нагороду кіноакадемії («Едда») за найкращий документальний фільм на своїй батьківщині – в Ісландії.

Hulda Rós Guðnadóttir

Germany

Hulda Rós Guðnadóttir is a contemporary visual artist and a filmmaker born in Reykjavík, Iceland but based in Berlin, Germany. She works mostly on long-term projects like creative documentaries, large mixed-media installations and interdisciplinary collaborative projects, as well as smaller works such as single-channel videos, performance, intervention, sculptures and digital photography. The subjects of her work touch upon socio-economic issues from a personal perspective, and come to life through a practice and public exhibition-based process that she likes to define as research. Guðnadóttir holds an MA degree in interactive design from Middlesex University (2001), a BA in visual art from Iceland Academy of the Arts (2007) and a BA in cultural anthropology from the University of Iceland (1997). She has taken part in numerous solo-/group exhibitions and screenings internationally, and has won many awards for her filmmaking, including Academy Awards ('Edda') for best documentary in her native country of Iceland.

Саломе Яші

Грузія

Народилася 1981 року в Тбілісі (Грузія). Спершу вивчала журналістику та кілька років працювала репортеркою. У 2005 році отримала стипендію від Британської ради і поїхала вивчати виробництво документального кіно у коледжі Роял Голлоуей (Університет Лондона). Після повернення до Грузії, разом зі своїми близькими друзями, Саломе заснувала продюсерську компанію Sakdoc Film. Окрім створення фільмів, Саломе також працювала над проектом Saucadoc, який підтримував розвиток документальної сцени на Південному Кавказі. Крім того, вона проводить міжнародні воркшопи. Фільм Саломе «Осяйне світло заходу сонця» отримав головну нагороду в конкурсі Regard Neuf на кінофестивалі Vision du Réel у Нью-Йорку. Її попередній фільм «Бахмаро» отримав Почесну згадку «Молодий талант документалістики» на фестивалі DOK Leipzig, нагороду за найкращий документальний фільм Центральної та Східної Європи на Міжнародному кінофестивалі у Глазго, а також був номінований на Asia Pacific Screen Awards і Silver Eye Awards у 2011 році.

Salomé Jashi

Georgia

Born in Tbilisi, Georgia in 1981. She first studied journalism and worked as a reporter for several years. In 2005 she was awarded a British Council scholarship to study documentary filmmaking at Royal Holloway, the University of London. Upon her return to Georgia, together with her close friends Salomé founded the Sakdoc Film production company. Alongside filmmaking, Salomé was part of Saucadoc, a project that supported the development of the documentary scene in the South Caucasus. She additionally tutors at international workshops. Salomé's *The Dazzling Light of Sunset* won the Main Prize at Vision du Réel Regard Neuf Competition. Her previous film *Bakhmaro* received an Honorary Mention for a Young Documentary Talent at DOK Leipzig, won Best Central and Eastern European Documentary at Jihlava IFF, and was nominated for the Asia-Pacific Screen Awards and Silver Eye Awards in 2011.

Олександр Гусєв

Україна

Народився 1979 року в Дніпрі. Закінчив факультет журналістики Дніпровського національного університету. Кінокритик. Публікується у виданнях «Українська правда», «Укрінформ», на сайті телеканалу «112», порталі neformat.com.ua та інших. Був членом журі Міжнародного кінофестивалю в Локарно, МКФ в Мінську, на Одеському міжнародному кінофестивалі, uFilmFest та інших. Член Національної спілки кінематографістів України, ФІПРЕСЦІ та Українського Оскарівського комітету.

Oleksandr Husiev

Ukraine

Born in 1979 in Dnipro. Graduated from the journalism department of the Dnipro National University. Film critic. Has published in periodicals such as *Ukrainska Pravda* and *Ukrinform*, on Channel 112's website, at the neformat.com.ua portal, etc. He has been a juror at the Locarno International Film Festival, the Minsk International Film Festival, the Odessa International Film Festival, uFilmFest and others. A member of the National Filmmakers' Union of Ukraine, of FIPRESCI and Ukrainian Oscars Committee.

Бріджид О'Шіа

Австралія

Бріджид О'Шіа народилася в Австралії і працювала на європейських кінофестивалях та в організаціях документального кіно з 2008 року. Отримавши ступінь бакалавра образотворчого мистецтва в Мельбурні та Берліні, вона почала кар'єру як практикантка на Кампусі талантів Берлінале. Працювала в різних відділах фестивалю як фрілансерка до 2014 року, зокрема на Європейському кіноринку та копродакшн-маркеті. До цього рішення її підштовхнуло координування кіноіндустрійної секції фестивалю DOK Leipzig з 2009 до 2015 року, що дозволяло їй також працювати фрілансеркою в Інституті документального кіно у Празі, Школі майстерності «Документальний кампус» та різні продюсерські компанії у Берліні. Вона регулярно проводить воркшопи на різні теми, серед яких: європейське співфінансування, культурний менеджмент та фестивальні стратегії у таких регіонах, як Північна Америка та Східна Європа.

Brigid O'Shea

Australia

Brigid O'Shea is a native of Australia who has worked for European film festivals and documentary organisations since 2008. She has a Bachelor of Fine Arts obtained in Melbourne and Berlin, and she started as an intern at the Berlinale Talent Campus. She worked for various Berlinale departments as a freelancer until 2014, including the EFM and the Co-Production Market, until taking a more focused approach on creative documentary. This came from coordinating the DOK Leipzig Industry Programme from 2009-2015, which also allowed her to freelance for the Institute of Documentary Film in Prague, for Documentary Campus Masterschool, and various Berlin-based production companies. She regularly tutors on topics such as European co-financing, cultural management and festival strategies in places like North America and Eastern Europe.

Сабіна Асадова

Україна

Народилася 1995 року в Одесі, походить з україно-азербайджанської сім'ї. До 18 років жила у Придністров'ї. Навчається на 4-му курсі в Київському національному університеті театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка за спеціальністю «Кінознавство». Активна учасниця громадської організації «СУК». Виконує адміністративні функції у знімальному процесі короткометражних та повнометражних фільмів. Має на меті надалі зайнятися дослідницькою діяльністю українського кінематографа.

Sabina Asadova

Ukraine

Born in 1995 in Odesa. She is from Ukrainian-Azerbaijani family. She lived in Transnistria till she is 18. A fourth-year student at the Karpenko-Karyy Kyiv National University of Theatre, Cinema and Television, Department of Film Studies. Actively participates in the 'SUK' NGO. Performs administrative functions during the shooting process of short and feature-length films. Her goal for the future is to start researching Ukrainian cinema.

Денис Пристай

Україна

Народився у селищі Стрижавка Вінницького району. Здобуває ступінь бакалавра в Інституті журналістики Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка. Цікавиться соціальною журналістикою, а з-поміж непрофесійних інтересів вирізняє літературу та кіно.

Denys Prystay

Ukraine

Born in Stryzhavka village, Vinnytsa district. BA student at the Institute of Journalism of the Taras Shevchenko National University of Kyiv. He is interested in social journalism, and his interests outside his field of work include literature and cinema.

Тетяна Мазур

Україна

Народилася 1997 року в Кривому Розі. Зараз навчається на 3-му курсі Історичного факультету Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка. Активна учасниця та волонтерка київських та всеукраїнських заходів, пов'язаних з мистецтвом та кіно. Захоплюється документальною анімацією, планує втілювати в життя пов'язані із нею ідеї.

Tetiana Mazur

Ukraine

Born in 1997 in Kryvyi Rih. She is currently a third-year student at the Department of History of the Taras Shevchenko National University of Kyiv. She is an active participant and a volunteer at events in Kyiv and around Ukraine in the field of art and cinema. She is interested in the idea of documentary animation and plans to follow that path in her own career.

Юлія Галета

Україна

Народилася 1995 року на Черкащині. Здобула ступінь бакалавра філології у Національному університеті «Києво-Могилянська академія», продовжує навчання на магістеріумі з теорії літератури та компаративістики. Студентка Майстерні документального кіно Сергія Буковського. Працює перекладачкою, редакторкою, журналісткою. Теми наукових досліджень – літературна екокритика, нон-фікшн проза та документальний театр. Впродовж 2014-2016 рр. була волонтеркою МКФ «Молодість», Docudays UA, Одеського кінофестивалю, активісткою Amnesty International.

Yulia Haleta

Ukraine

Born in 1995 in the Cherkasy region. Has a BA in philology from the National University of Kyiv-Mohyla Academy, and is continuing her studies at the MA program in literary theory and comparative studies. She is a student at the Serhiy Bukovsky Film Program. She works as a translator, editor and journalist. The topics of her research are literary ecocriticism, non-fiction prose and documentary theatre. During 2014-2016 she was a volunteer at the Molodist International Film Festival, Docudays UA IDFF and the Odessa Film Festival, and an activist at Amnesty International.

Антон Алексах

Україна

Народився в Кривому Розі. Вивчав психологію в Кримському гуманітарному університеті. Останні три роки вивчав соціальну педагогіку в Київському національному університеті ім. Т. Г. Шевченка. Випускник Школи політичного перформансу в Центрі візуальної культури. Куратор Кіноклубу Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка, організатор фестивалю урбаністики та міської культури «Урбанавт», співзасновник проекту обміну культурним досвідом «Студкауч». Наразі збирає бібліотеку літератури кінематографа для La Cinémathèque Ukrainienne.

Anton Aleksakha

Ukraine

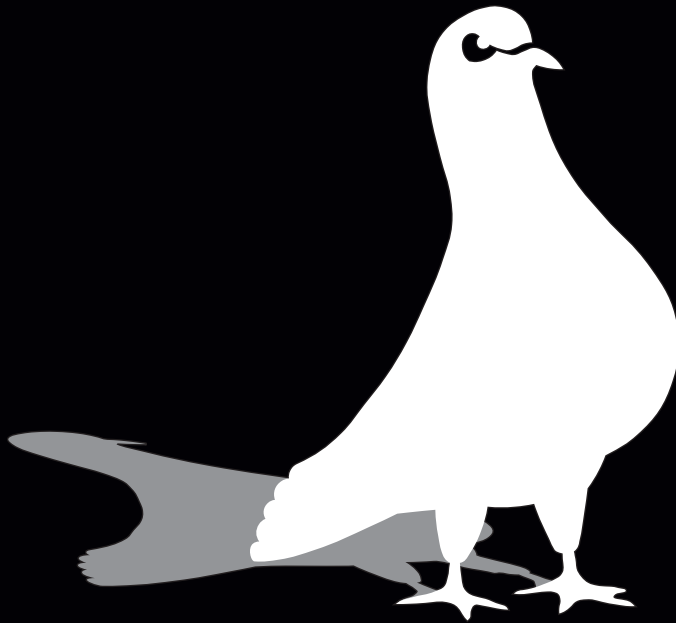
Born in Kryvy Rih, Anton Aleksakha studied psychology at the Crimean Humanitarian University. In the last three years, he has studied social pedagogics at the Taras Shevchenko National University of Kyiv. He graduated from the School of Political Performance at the Visual Culture Research Centre. He curates the Taras Shevchenko National University of Kyiv film club and organises the Urbanaut festival for urban studies and urban culture; he also co-founded the Studcouch Project for cultural exchange. Currently, he is collecting a library of literature on cinema for La Cinémathèque Ukrainienne.

30
OCT

—

05
NOV
2017

DOX
LEIPZIG

dok-leipzig.de

International Leipzig
Festival for Documentary
and Animated Film

ФІЛЬМ-ВІДКРИТТЯ OPENING FILM

THE YES MEN: ЗГОДНІ БУНТУЮТЬ /
THE YES MEN ARE REVOLTING **30**

Режисер: Лора Нікс та The Yes Men (Енді Бічлбаум, Майк Бонанно)
Продюсер: Жак Сервен, Ігор Веймос
Оператор: Рауль Барселона, Мартін Будо, Крістофер Клемен, Енн Етерідж, Брендон Джордан, Лора Нікс, Хуан Луїс Пассареллі, Сем Спреклі, Кейл Троїзі
Звук: Роар Скау Ольсен

Director: Laura Nix and the Yes Men (Andy Bichlbaum, Mike Bonanno)
Producer: Jacques Servin, Igor Vamos
Cinematography: Raul Barcelona, Martin Boudot, Christopher Clements, Anne Etheridge, Brandon Jourdan, Laura Nix, Juan Luis Passarelli, Sam Spreckley, Keil Troisi
Sound: Roar Skau Olsen

Виробництво / Production: AUM Films, First Spark Media
Дистрибуція / Sales: Cinephil, Tel.: +972 54 496 1114, Philippa Kowarska, philippa@cinephil.co.il, www.cinephil.co.il

Протягом двох десятиліть The Yes Men створювали ефектні містіфікації у ЗМІ, аби викривати злочини корпорацій. Нині ж ці веселі активісти стоять на порозі середнього віку, і їм нелегко вдається зберігати ентузіазм у боротьбі проти зміни клімату. Чи вдасться їм зібратися й узяти себе в руки, перш ніж розтануть полярні льодовики?

THE YES MEN: ЗГОДНІ БУНТУЮТЬ / THE YES MEN ARE REVOLTING

США / USA / 2014 / 91'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Лора Нікс була режисеркою документального фільму «Світло в її очах» про сирійську школу Корану для жінок. Прем'єрний показ цього фільму відбувся на Міжнародному фестивалі документального кіно в Амстердамі у 2011 році. До її повнометражних режисерських робіт також належить художній фільм «Політика хутра», який отримав широке визнання критиків, був показаний на більш ніж 70 фестивалях по всьому світу та здобув численні нагороди, серед яких Гран-прі журі на фестивалі Outfest, а також повнометражний документальний фільм «Подобається вам це чи ні: історія Гедвіг» для кіностудії New Line Cinema. Нікс була співавторкою сценарію номінованого на «Еммі» документального фільму PBS під назвою «Каліфорнійський стан душі: спадщина Пета Брауна» про колишнього губернатора штату.

Вибрана фільмографія: «Політика хутра» (2002), «The Yes Men: Згодні бунтують» (2014)

The Yes Men грають роль корпоративних злочинців великого масштабу, щоб привернути увагу до їхніх злочинів проти людства та довкілля. Їхні обурливі сатиричні інтервенції на бізнес-заходах, в інтернеті, на телебаченні та на вулицях лягли в основу двох документальних фільмів – «The Yes Men» та «The Yes Men рятують світ», які здобули багато нагород та стали фаворитами на фестивалях у Торонто, Берліні, фестивалі South by Southwest та інших. Їхні роботи були показані на бієнале Вітні, Венеціанському бієнале, ARS Electronica та інших мистецьких виставках. Вони є авторами кількох книг та багатьох статей і проводять лекції в різних країнах на тему мистецтва та суспільних змін.

Фільмографія: «The Yes Men» (2003), «The Yes Men рятують світ» (2009)

Laura Nix directed the documentary *The Light In Her Eyes*, about a Syrian Quran school for women, which premiered at IDFA in 2011. Her other feature directing credits include the critically acclaimed fiction feature *The Politics of Fur*, which played in over 70 festivals internationally and won multiple awards, including the Grand Jury Prize at Outfest, and the feature documentary *Whether You Like It or Not: The Story of Hedwig*, for New Line Cinema. Nix co-wrote the Emmy-nominated PBS doc *California State of Mind: The Legacy of Pat Brown*, about the former state governor.

Selected filmography: *The Politics of Fur* (2002), *The Yes Men Are Revolting* (2014)

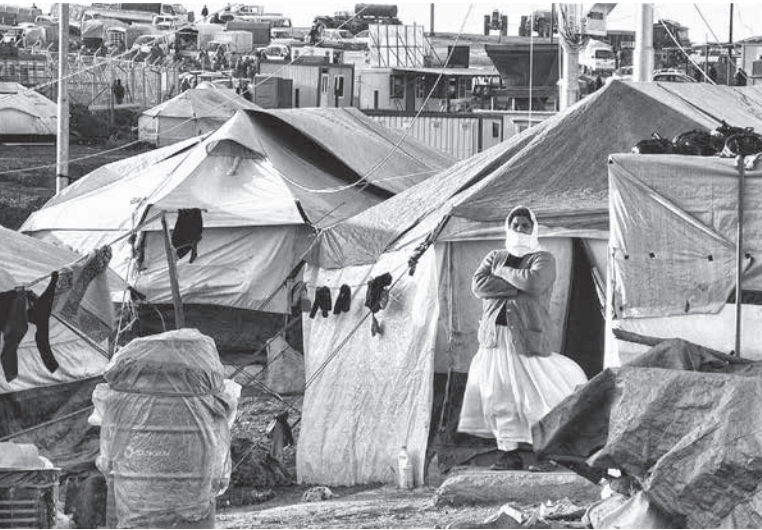
The Yes Men impersonate big-time corporate criminals to draw attention to their crimes against humanity and the environment. Their outrageous satirical interventions at business events, on the internet, television, and in the streets form the basis of two award-winning documentaries, *The Yes Men* and *The Yes Men Fix the World*, festival favourites in Toronto, Berlin, SXSW and others. Their work has been shown in the Whitney Biennial, Venice Biennale, ARS Electronica, and other art exhibitions. They are the authors of several books and many articles, and lecture internationally on art and social change.

Filmography: *The Yes Men* (2003), *The Yes Men Fix the World* (2009)

For two decades, the Yes Men have pulled off spectacular media hoaxes to expose corporate crimes. Now, these hilarious activists are approaching middle age, struggling to stay inspired in their fight against climate change. Can they get it together before the ice caps melt?

DOCU/ПРАВА DOCU/RIGHTS

ПОВЕРНЕННЯ / THE RETURN	32
ХОРОШИЙ ЛИСТОНОША / THE GOOD POSTMAN	33
ГАВАНА-ТРАНЗИТ / TRANSIT HAVANA	34
ПОЛ ПРИХОДИТЬ З-ЗА МОРЯ: ЩОДЕННИК ЗУСТРІЧІ / WHEN PAUL CAME OVER THE SEA	35
ЗБІРКА «АФРИКА» / CAHIER AFRICAIN	36
СПРОТИВ / THE OPPOSITION	37
НАРОДЖЕНІ БУТИ ВІЛЬНИМИ / BORN TO BE FREE	38
ВИГОРАННЯ / BURNING OUT	39
ЧУЖА РОБОТА / NOT MY JOB	40
ПОБАЧИМОСЬ У ЧЕЧНІ / SEE YOU IN CHECHNYA	41

ПОВЕРНЕННЯ / THE RETURN

Швеція / Sweden / 2016 / 54'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Захаві Санжаві
Продюсер: Захаві Санжаві
Оператор: Хамід Гавами
Звук: Сергій Прокопенко

Director: Zahavi Sanjavi
Producer: Zahavi Sanjavi
Cinematography: Hamid Ghavami
Sound: Serhiy Prokopenko

Виробництво / Production: AVB Production AB, Kanotvägen 13,175 45 Järfälla, Sweden.
Tel.: +46 70 725 60 73, zahavi.sanjavi@gmail.com

Дистрибуція / Sales: Rise And Shine World Sales UG, Schlesische Straße 29/30,
10997 Berlin, Germany. Tel.: +49 30 473 729 80, info@riseandshine-berlin.de

Захаві Санжаві народився 1967 року в Ербілі (Іракський Курдистан). У 1975 році внаслідок війни, яка почалася в Іракському Курдистані, він разом зі своєю родиною вирушив на пошуки притулку в Ірані. З 1990 року мешкає у Швеції. Захаві навчався на сценариста та режисера у Всеросійському державному університеті кінематографії в Москві. Дев'ять років працював на телебаченні в Іракському Курдистані. Протягом останніх двох років Захаві працює у Швеції над документальними та художніми фільмами як режисер, автор сценарію та продюсер.

Вибрана фільмографія: «Нічна бійка» (2002), «Усі мої матері» (2009), «У пошуках батька» (2012)

Zahavi Sanjavi was born in 1967 in Arbil, Kurdistan, Iraq. In 1975 he sought asylum in Iran along with his family, as a result of the war which broke out in Iraqi Kurdistan. Since 1990 he has lived in Sweden. Zahavi pursued his studies in the field of scriptwriting and filmmaking at the All-Russian State University of Cinematography in Moscow. Over the next nine years he worked for TV in Iraqi Kurdistan. For the last two years Zahavi has been working in Sweden on his documentary and feature films as director, scriptwriter and producer.

Selected filmography: *Night Flight* (2002), *All My Mothers* (2009), *Finding my Father* (2012)

Табір біженців-єзидів у Іракському Курдистані – домівка для більш ніж 20 тисяч біженців, багато з яких є жертвами терактів Ісламської Держави. Шілан – молода медсестра-курдка, яка добровільно береться піклуватися про них. Кожен намет у таборі має свою історію, і Шілан бере на себе обов'язок вислухати біженців, співчуваючи їхньому болю. Одного дня Шілан почула про намет, де жінка відмовляється їсти і взагалі у будь-який спосіб взаємодіяти із зовнішнім світом. Шілан вирішує діяти.

A Yazidi refugee camp in Iraqi Kurdistan is home to more than 20,000 refugees, many of whom are victims of terrorist attacks by ISIS. Shilan is a young Kurdish nurse who volunteered to take care of them. Every tent in the camp has a story, and Shilan takes the responsibility of hearing the refugees out, empathising with the pain they are suffering. One day Shilan hears about a tent where a woman is refusing to eat her food or have any sort of contact with the outside. She decides to take action.

ХОРОШИЙ ЛИСТОНОША / THE GOOD POSTMAN

Фінляндія, Болгарія / Finland, Bulgaria / 2016 / 88'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Тоніслав Хрїстов
Продюсер: Каарле Аго, Кай Нордберг
Оператор: Орлін Руевски
Звук: Момчил Божков

Director: Tonislav Hristov
Producer: Kaarle Aho, Kai Nordberg
Cinematography: Orlin Ruevski
Sound: Momchil Bozhkov

Виробництво / Production: Making Movies Oy Torkkelinkatu 3 00500 Helsinki, Finland.
www.mamo.fi

Дистрибуція / Sales: CAT & Docs 18, rue Quincampoix F 75004 Paris, France.
Tel: + 33 1 44 61 77 48, info@catndocs.com

Тоніслав Хрїстов – режисер, народився у Болгарії, працює на батьківщині та у Фінляндії. Він зняв свій перший документальний фільм «Сімейний скарб» (2008) для YLE та Болгарського національного телебачення. Його дебютний повнометражний фільм «Правила холостяцького життя» (2011) з'явився на екранах як у Фінляндії, так і в Болгарії, а також здобув нагороду за найкращий документальний фільм на міжнародному кінофестивалі в Софії та був показаний на багатьох інших фестивалях. Наступні три проекти Хрїстова були дуже успішними, і завдяки їм він зробив визначну фестивальну кар'єру: фільм «Душевні історії про їжу» (2013) брав участь у конкурсі середнього метру в номінації «Найкращий документальний фільм» на Міжнародному фестивалі документального кіно в Амстердамі, а «Кохання та інженерія» (2014) був показаний на фестивалі Tribeca у Нью-Йорку та Hot Docs у Торонто; крім того, стрічка відкривала Visions du Réel у Ньйоні (Швейцарія) і здобула приз глядацьких симпатій на фестивалі DocPoint, Гельсінкі.

Вибрана фільмографія: «Сімейний скарб» (2008), «Правила холостяцького життя» (2011), «Душевні історії про їжу» (2013), «Кохання та інженерія» (2014)

Tonislav Hristov is a filmmaker based in Finland and Bulgaria. He directed his first documentary *Family Fortune* (2008) for YLE and Bulgarian National Television. His feature debut *Rules of Single Life* (2011) found its way into both Finnish and Bulgarian distribution, winning Best Documentary at the Sofia IFF and screening at a variety of other festivals. Hristov's next three projects earned him great success and a rich festival career: *Soul Food Stories* (2013) was nominated for best documentary in the medium-length competition at Amsterdam's IDFA, while *Love and Engineering* (2014) screened at New York's Tribeca and Toronto's Hot Docs, opened Visions du Réel in Nyon, Switzerland, and won the audience award at Doc Point, Helsinki. **Selected filmography:** *Family Fortune* (2008), *Rules of Single Life* (2011), *Soul Food Stories* (2013), *Love and Engineering* (2014)

Маленьке і нескорене болгарське селище біля кордону з Туреччиною опиралося іноземним загарбникам ще з часів Римської та Османської імперій. Сьогодні його електорат – 38 літніх болгар – вирішує майбутнє Європи. Поштар Іван має нове політичне бачення. Він вирішує балотуватися на посаду мера, щоб відродити селище на межі вимирання, прийнявши у ньому біженців. Його опоненти хочуть або закрити на це очі, або закрити кордон і повернути комунізм. Заклопотаний передвиборчою кампанією та доставкою пошти, Іван швидко розуміє, що, хоча добрих намірів і недостатньо, але навіть найменші справи мають значення.

A small and stubborn Bulgarian village facing the Turkish border has been resisting foreign invaders since the times of the Roman and Ottoman Empires. Now its electorate of 38 elderly Bulgarians is deciding the future of Europe. Postman Ivan has a new political vision. He decides to run for mayor to bring the dying village to life by welcoming refugees. His opponents want either to close their eyes or close down the border and reintroduce Communism. Busy on the campaign trail while delivering the mail, Ivan soon learns that while good intentions are not enough, even the smallest deeds matter.

ГАВАНА-ТРАНЗИТ / TRANSIT HAVANA

Нідерланди / Netherlands / 2016 / 86'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Даніель Абма

Продюсер: Іріс Ламмертсма, Стефан Клоос,
Боудевейн Кооле

Оператор: Йоганнес Праус

Звук: Александер Прает

Director: Daniel Abma

Producer: Iris Lammertsma, Stefan Kloos,
Boudewijn Kooel

Cinematography: Johannes Praus

Sound: Alexander Praet

Виробництво / Production: Kloos & Co. Medien and Witfilm in co-production with
Filmuniversität Babelsberg Konrad Wolf, BNN-VARA, Rundfunk Berlin-Brandenburg

Дистрибуція / Sales: Rise And Shine, Tel: +4930 4737 290 80,
info@riseandshine-berlin.de, www.riseandshine-berlin.de

Даніель Абма народився 1978 року в Нідерландах. Спочатку навчався за спеціальністю «Початкова школа» і працював із молоддю в Берліні та Бранденбурзі. Він вивчав режисерську справу з наголосом на документалістиці в Бабельзберзькому університеті кіно ім. Конрада Вольфа. Його фільм «За Вріценом» був показаний на Міжнародному фестивалі документального кіно в Амстердамі і на багатьох інших фестивалях, здобув, серед іншого, престижну нагороду Грімме у Німеччині. Його наступний фільм «Hollanda Del Sol» брав участь у конкурсах на фестивалях DOKLeipzig, DOK.

Fest у Мюнхені та у Кракові.

Вибрана фільмографія: «За Вріценом» (2012), «Гавана-транзит» (2016)

Daniel Abma was born in 1978 in Netherlands. He previously studied primary school education and worked as a youth worker in Berlin and Brandenburg. He studied film directing at the Konrad Wolf Film University Babelsberg, with a focus on documentaries. His film *Beyond Wriezen* was shown at IDFA and at numerous other festivals and won, among others, the prestigious Grimme Award in Germany. His follow up *Hollanda Del Sol* competed at DOKLeipzig, DOK, Fest Munich and in Krakow.

Selected filmography: *Beyond Wriezen* (2012), *Transit Havana* (2016)

У Гавані транссексуали Одетт, Хуані та Малу очікують операції на геніталіях, яку проводитимуть найкращі хірурги Європи, а організовуватиме донька президента Марієла Кастро. Кастро є лідеркою сексуальної революції в поєднанні з класичним державним соціалізмом. Нові можливості стикаються зі старими проблемами: чи знайдуть кубанські транс люди своє щастя, попри нетолерантність, бідність та проституцію?

In Havana, the transsexuals Odette, Juani and Malú wait for genital surgery, performed by European top surgeons and organised by the president's daughter, Mariela Castro. Castro is leading a sexual revolution combined with classic state socialism. New possibilities face old problems: will trans people in Cuba find happiness despite intolerance, poverty and prostitution?

ПОЛ ПРИХОДИТЬ 3-ЗА МОРЯ: ЩОДЕННИК ЗУСТРІЧІ / WHEN PAUL CAME OVER THE SEA – JOURNAL OF AN ENCOUNTER

Німеччина / Germany / 2017 / 97'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Якоб Пройсс
Продюсер: Якоб Д. Вайдеманн,
Йонас Вайдеманн
Оператор: Хуан Сармієнто

Director: Jakob Preuss
Producer: Jakob D. Weydemann,
Jonas Weydemann
Cinematography: Juan Sarmiento G.

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Weydemann Bros. GmbH, Klarastr. 6
50823 Köln, Germany. Tel.: +49 022 16 306 052 90, info@weydemannbros.com,
www.weydemannbros.com

Якоб Пройсс народився у Берліні 1975 року, працює режисером-документалістом. Його фільми, зняті в Ірані, Боснії та Україні, були показані по телебаченню в більш ніж десяти країнах і на кіноекранах численних фестивалів. Його останній фільм «Інший Челсі» здобув у Німеччині нагороду для дебютантів «Грімме». Окрім своєї режисерської діяльності, Якоб Пройсс також займається політичною роботою. У 2014 році він став співзасновником ініціативи Geht Auch Anders, у рамках якої художники порушують політичні питання та виражають свої позиції. З 2014 року він регулярно працює експертом з міграції за численними запрошеннями – це безпосередній результат досліджень, які він провів для фільму «Пол приходить з-за моря». Якоб Пройсс здобув ступінь з юриспруденції у Сорбонні (Париж), а також магістерський ступінь у Коледжі Європи (Натолін).

Вибрана фільмографія: «Інший Челсі» (2010)

Jakob Preuss, born 1975 in Berlin, is a documentary filmmaker. His films, shot in Iran, Bosnia, and Ukraine, have been shown in over ten countries and screened at numerous festivals. His last film *The Other Chelsea* won the First Steps Award and the Grimme Award in Germany. In addition to his activities as a filmmaker, Jakob Preuss is also engaged in political work. In 2014 Jakob co-founded the initiative Geht Auch Anders, whereby artists engage with political issues and take a stance. Since 2014, he has been regularly invited to speak as an expert on migration, a direct result of the four years of research he conducted for *When Paul Came Over the Sea*. Preuss holds a law degree from the Sorbonne in Paris and a Masters' degree from the College of Europe, Natolin.

Selected filmography: *The Other Chelsea* (2010)

Пол пройшов шлях зі свого дому в Камеруні через Сахару на мароканське узбережжя, де він живе у лісі, вичікуючи на слушний момент, щоб перетнути Середземне море. Саме тут він зустрічає Якоба, режисера з Берліна, який знімає на кордонах Європи. Невдовзі Полу вдається перепливити море на гумовому човні і потрапити до Іспанії. Він вижив, але половина його супутників загинули під час цієї трагічної 50-годинної одиссеї. Протягом двох місяців Пола утримували в депортаційному центрі, а після звільнення він знову зустрічається з Якобом у притулку для мігрантів на півдні Іспанії. Коли Пол вирішує продовжити свою подорож до Німеччини, перед Якобом постає вибір: стати активним учасником у Полових пошуках кращого життя, чи залишитися відстороненим режисером-документалістом?

Paul has made his way from his home in Cameroon across the Sahara to the Moroccan coast, where he now lives in a forest waiting for the right moment to cross the Mediterranean. This is where he meets Jakob, a filmmaker from Berlin, who is filming along Europe's borders. Soon afterwards, Paul manages to cross over to Spain on a rubber boat. He survives – but half of his companions die on this tragic 50-hour odyssey. Held for two months in a deportation centre, upon his release Paul meets Jakob again at a shelter for migrants in Southern Spain. When Paul decides to continue on to Germany, Jakob has to make a choice: will he become an active part of Paul's pursuit of a better life, or remain a detached documentary filmmaker?

ЗБІРКА «АФРИКА» / CAHIER AFRICAIN

Німеччина, Швейцарія / Germany, Switzerland / 2016 / 119'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Гейді Спекоґня
Продюсер: Петер Спюеррі
Оператор: Йоганн Файндт
Звук: Кай Теббель

Director: Heidi Specogna
Producer: Peter Spoerri
Cinematography: Johann Feindt
Sound: Kai Tebbel

Виробництво / Production: PS Film, Mutschellenstrasse 105, 8038 Zürich, Peter Spoerri, spoerri@psfilm.ch

Дистрибуція / Sales: Rushlake Media, Tel.: +49 221 588 321 80, Philipp Hoffmann, www.rushlake-media.com, info@rushlake-media.com

Гейді Спекоґня народилася у Швейцарії. У 1982-88 роках вона навчалася на факультеті кіно у Німецькій академії кіно та телебачення (Deutsche Film und Fernsehakademie, dffb) у Берліні. З 2006 року читає лекції з режисури документального кіно у Кіноакадемії Баден-Вюрттемберга у Людвігсбурзі (Німеччина).

Вибрана фільмографія: «Корабель тих, хто досягає цілей» (2010), «Карт-бланш» (2011), «Естер і духи» (2012), «Пепа Мужика: уроки з квітника» (2014)

Heidi Specogna was born in Switzerland. In 1982-88 she went to Film Studies at the Deutsche Film- und Fernsehakademie (dffb) in Berlin, Germany. Since 2006 she has been a lecturer in Documentary Filmmaking at the Baden-Württemberg Film Academy in Ludwigsburg, Germany.
Selected filmography: *The Goalgetters' Ship* (2010), *Carte Blanche* (2011), *Ester and the Spirits* (2012), *Pepe Mujica, Lessons from the Flowerbed* (2014)

Усе почалося з маленького шкільного зошита. Але замість того, щоб наповнитися новими словами з іноземної мови, його сторінки заповнили сміливі свідчення 300 жінок, дівчат і чоловіків з Центральної Африки. Вони розповідають, що зробили з ними конголезькі найманці у період з жовтня 2002 до березня 2003 року внаслідок збройного конфлікту. З власної ініціативи вони зібрали свої свідчення у цьому зошиті, щоб записати злочини, скоєні проти них.

It all started with a small school exercise book. But instead of being full of vocabulary, the pages were covered with the courageous testimonies of 300 Central African women, girls and men. They reveal what Congolese mercenaries did to them between October 2002 and March 2003 in the wake of armed conflict. On their own initiative, they gathered their testimonies together in this book to record the crimes committed against them.

СПРОТИВ / THE OPPOSITION

Австралія / Australia / 2016 / 76'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Голлі Файфер
Продюсер: Ребекка Баррі,
 Маделен Гетертон, Голлі Файфер
Оператор: Вінсент Ламберті
Звук: Лаклен Гарріс, Том Келлар

Director: Hollie Fifer
Producer: Rebecca Barry,
 Madeleine Hetherton, Hollie Fifer
Cinematography: Vincent Lambert
Sound: Lachlan Harris, Thom Kellar

Виробництво / Production: Media Stockade Pty Ltd, info@mediastockade.com,
 www.mediastockade.com

Дистрибуція / Sales: The Film Collaborative, www.thefilmcollaborative.org

Голлі Файфер навчалася на бакалавраті на спеціальності «Кіно і телебачення» у Свінбурнському університеті та за стипендією віце-канцлера в Північній кіношколі у Англії, яку закінчила з найвищою відзнакою і нагородою за творчу майстерність. В основі документальних фільмів режисерки лежать реальні життєві історії – такі дивні та сміливі, що у них важко повірити.

Вибрана фільмографія: «Діти веселкового змія» (2009), «Корінна» (2013), «Дуже вражає» (2014)

Hollie Fifer studied a Bachelor of Film and Television (Hons) degree at Swinburne University and the Northern Film School in the UK under the Vice-Chancellor's Scholarship, graduating with first class honours and an award for creative excellence. As a director, Hollie Fifer's documentaries are inspired by true-life stories that are too bizarre and courageous to believe. *Selected filmography:* Children of The Rainbow Serpent (2009), Corinna (2013), Very Impressive (2014)

У битві за шматок новогвінейського раю, що нагадує битву Давида з Голіафом, Джо Мозес – лідер поселення Пага-Гілл – бореться за те, щоб врятувати 3000 своїх людей від виселення. Попри судові процеси, поселення зрештою може бути виселене, а на його місці хочуть збудувати п'ятизірковий готель і гавань для туристів.

In a David-and-Goliath battle over a slice of Papua New Guinea paradise, Joe Moses, leader of the Paga Hill Settlement, struggles to save his 3,000 people before they are evicted. Battling it out in the courts, Joe may find his community replaced with a five-star hotel and marina.

НАРОДЖЕНІ БУТИ ВІЛЬНИМИ / BORN TO BE FREE

Великобританія, Росія / UK, Russia / 2017 / 74'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Гаяне Петросян
Продюсер: Майк Лернер

Director: Gayane Petrosyan
Producer: Mike Lerner

Виробництво / Production: Roast Beef Productions, Baikal Cinema
Дистрибуція / Sales: Dogwoof, Vesna Cudic, vesna@dogwoof.com, www.dogwoof.com

Гаяне Петросян – режисерка, сценаристка, продюсерка, керівниця компанії «Байкал Сінема». Закінчила факультет журналістики Московського державного університету. Спеціалізується на гострій соціальній та екологічній тематиках. Авторка серії документальних проєктів: «Страчені діти» (про дітей-жертв заборони іноземного усиновлення в Росії), «Свої не свої», «Клеймо», «Планета Байкал» та інші.

Gayane Petrosyan is a director, screenwriter, producer, and head of the Baikal Cinema company. She graduated from the journalism department of the Moscow State University. She works on topics related to social issues and environment. She has made a series of documentary projects: *Executed Children* (about kids who are victims of the prohibition for foreigners to adopt Russian children), *Our Own Not Our Own*, *The Stigma*, *Planet Baikal* and others.

Цей фільм – викривальне розслідування глобальної торгівлі дикими морськими ссавцями від трьох відважних журналісток-дайверок Гаї, Тані та Юлії. Їхня подорож приводить нас до найвіддаленіших куточків Росії і вперше дозволяє глядачу побачити, як жахливо поводяться з китами, дельфінами та моржами, а також відкрити для себе корупцію, що пронизує цей жорстокий міжнародний бізнес.

The film is a revelatory investigation by three intrepid free-diving journalists, Gaya, Tanya and Julia, into the global trade in wild sea mammals. Their journey takes us to the most remote corners of Russia and witnesses, for the very first time, the shocking treatment that whales, dolphins and walrus are subjected to, and discovers the corruption at the heart of this cruel international business.

ВИГОРАННЯ / BURNING OUT

Бельгія, Франція, Швейцарія / Belgium, France, Switzerland / 2016 / 85'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Жером ле Мер

Продюсер: Арно де Баттіс, Ізабель Трюк

Звук: Жером ле Мер, Маріанн Руссі, Ромен Каділак

Director: Jérôme Le Maire

Producer: Arnaud De Battice, Isabelle Truc

Sound: Jérôme Le Maire, Marianne Roussy, Romain Cadilhac

Виробництво / Production: AT Doc, Zadig Productions and Louise Productions
Дистрибуція / Sales: CAT & DOCS, Catherine Leclef & Maelle Guenegues, 18 rue Quincampoix F-75004, Paris, France. Tel.: +33 1 44 61 77 48, info@catndocs.com, www.catndocs.com

Жером ле Мер – режисер і письменник, відомий за фільмами «Велика подорож» (2013) та «Де кохання у пальмовому гаю?» (2007). Закінчивши у 1995 році навчання на журналістиці у Брюссельському університеті та на режисурі в Інституті мистецтв для масових комунікацій (Institut des Arts de Diffusion) у Бельгії, Жером зняв кілька короткометражних художніх фільмів. У 2012 році він завершив роботу над стрічкою «Чай чи електрика» – повнометражним документальним проектом, який здобув близько тридцяти нагород. У 2013 році Жером зняв повнометражний художній

фільм «Велика подорож», який здобув нагороду за найкращий фільм на знаменитому Festival du film Grolandais (Франція) і був відібраний для показів на кількох найбільших міжнародних кінофестивалях.

Вибрана фільмографія: «Один день, одне життя» (2003), «Де кохання у пальмовому гаю?» (2007), «Чай чи електрика» (2012), «Велика подорож» (2013)

Jérôme Le Maire is a director and writer, known for *The Big Trip* (2013) and *Where Is Love In The Palm Grove?* (2007). After studying journalism at the University of Brussels and then filmmaking at IAD in Belgium, Jerome directed several short fiction films after graduating in 1995. In 2012, Jerome directed *Tea Or Electricity*, a feature documentary that has won about thirty awards. In 2013, Jerome directed a feature narrative film *The Big Trip*. This film won the award for Best Film at the famous Festival du film Grolandais (France), and was selected for screening at several biggest international film festivals.

Selected filmography: *One Day One Life* (2003), *Where is Love in the Palm Grove?* (2007), *Tea or Electricity* (2012), *The Big Trip* (2013)

По всій Європі вигорання досягає масштабів епідемії серед працівників громадського та приватного секторів. Чи ми зрештою вб'ємо себе? Чи нам вдасться знайти сенс і радість у роботі? Цей фільм – драма про життя та смерть. Протягом двох років бельгійський режисер Жером ле Мер спостерігав за працівниками хірургічного відділення однієї з найбільших лікарень Парижа. Вони весь час у стресовому стані, їм бракує рук, урізають бюджетне фінансування. Працівники борються одне з одним за ресурси. Тим часом менеджмент нав'язує їм все суворіші вимоги ефективності та прибутковості.

All over Europe, burnout has reached epidemic proportions among employees in the public and private sectors. Will we end up killing ourselves? Or will we be able to find meaning and joy at work? This film is literally a drama about life and death. For two years, the Belgian director Jérôme Le Maire followed the members of a surgical unit in one of the biggest hospitals in Paris. Constantly under severe stress, understaffed and subject to severe budget cuts, the employees fight each other for resources. Meanwhile the management imposes ever more stringent efficiency and profitability targets.

ЧУЖА РОБОТА / NOT MY JOB

Росія / Russia / 2016 / 70'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Деніс Шабаяв
Продюсер: Маріна Разбежкіна

Director: Denis Shabaev
Producer: Marina Razbezhkina

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Marina Razbezhkina Studio, Tel.: +7 919 107 78 41, marinaRstudio@gmail.com

Деніс Шабаяв народився 1 лютого 1980 року в Москві. У 2001-2003 роках він навчався в Інституті кінематографії імені Герасимова (ВДК) у майстерні режисерів-документалістів на чолі з Ігорем Гелейном. У 2003-2010 роках він займався бізнесом у продюсерській справі та інших сферах. У 2013 році закінчив Школу документального кіно і театру Маріни Разбежкіної та Міхаїла Угарова.
Фільмографія: «Разом» (2014)

Denis Shabaev was born in 1980, in Moscow. In 2001-2003 he studied in the Gerasimov Institute of Cinematography, in the workshop for documentary film directors led by Igor Geleyn. In 2003-2010 he worked in cinema production and other spheres. In 2013 he graduated from the Marina Razbezhkina and Mikhail Ugarov School of Documentary Film and Theatre.

Filmography: *Together* (2014)

Головний герой, робітник-мігрант Фарух мешкає у фургоні на околицях Москви разом зі своєю сім'єю – батьком, матір'ю, братами, – і змушений братися за будь-яку роботу, на якій можна щось заробити. Але він не заради цього покинув Таджикистан, дружину та малих дітей. Фарух хоче бути актором, знаменитим актором... Його зтягло у вир суперечливих обставин: мрій про гру на великому екрані, життя нелегального мігранта і традицій мусульманської родини, яка вимагає від нього дотримуватися законів Корану. Одного дня Фаруху доведеться зробити вибір...

The main character, the migrant worker Farrukh, lives in a trailer on the outskirts of Moscow together with his family – his father, mother and brothers – and has to take on any job that could earn him some money. But that is not the reason he left Tajikistan, his wife and small children. Farrukh wants to be an actor, a famous actor... Farrukh is swept into a whirlpool of conflicting circumstances – dreams of making it on the big screen, living the life of an illegal alien and the traditions of a Muslim family, which call on him to comply with the laws of the Quran. Some day Farrukh will have to make a choice...

ПОБАЧИМОСЬ У ЧЕЧНІ / SEE YOU IN CHECHNYA

Грузія / Georgia / 2016 / 69'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Александр Кваташідзе
Звук: Амелі Каніні

Director: Alexander Kvatashidze
Sound: Amelie Canini

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Lokokina Studio, Georgia, 42/2 Nutsubidze St. Apt 5. Tbilisi 0177, Georgia. Tel.: +995 577424577, Alexander Kvatashidze, sandygeorgia@gmail.com

Александр Кваташідзе закінчив Коледж мистецтв ім. Ніколадзе за спеціальністю «Скульптура» у 1996 році. У 2001 отримав ступінь бакалавра мистецтв та гуманітарних наук у Тбіліському державному університеті. У 2006 році закінчив магістерську програму на факультеті кіно в Університеті штату Каліфорнія (Сан-Хосе). Відтоді він працює оператором та/або монтажером, а також режисером і продюсером.
Фільмографія: «Побачимось у Чечні» (2016)

Alexander Kvatashidze graduated as a sculptor from Nikoladze Art College in 1996. In 2001 he obtained a BA degree in Arts and Humanities at Tbilisi State University. In 2006 he finished the graduate course at the film department of California State University in San Jose. Since then he has worked as a cameraman and/or editor, and also directs and produces films.

Filmography: *See You in Chechnya* (2016)

Для Алекса так само, як і для решти грузинів, війна у Чечні здавалася дуже далекою: вони бачили її лише на російських телеканалах. Але насправді вона була просто з іншого боку гори. Він ніколи навіть не уявляв, що поїде туди, але поїхав. Він пішов за нею – французькою фотографинею, яку зустрів за кілька днів до того на показі мод. Досвід війни, з яким Алекс повертається додому, не дає йому спокою. Щось кличе його назад. Він хоче стати військовим фотографом, але його ніхто не знає і не хоче співпрацювати. Алекс зустрічає багатьох військових репортерів, і деякі з них стають його близькими друзями. Він залишається пов'язаним із війною через їхні історії, за якими стежить протягом багатьох років. Він 15 років спостерігає за тим, що війна робить із людьми.

For Alex, as for the rest of Georgia, the war in Chechnya felt very far away, something they only saw on Russian TV. But in fact it was just over the mountains. He'd never imagined going there, but he did. He followed the French photographer who he had met a few days before at the fashion show. The war experience that Alex comes back with doesn't leave him in peace. Something calls him back again. He wants to become a war photographer but nobody knows him, nobody wants him. Alex meets many war reporters and some of them become close friends. He stays connected to the war through the stories of his friends that he follows for years. For 15 years he observes what war does to them.

8th ODESSA INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

14-22 July 2017

**The biggest open air screening
in Europe at legendary Potemkin Stairs**

International Competition
National Competition
European Documentary Competition
Film Industry Office
Summer Film Market
Summer Film School
Special Screenings

FILM ENTRY TILL 14 APRIL 2017

ODESSA
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL

OIFF.COM.UA

DOCU/ЖИТТЯ

DOCU/LIFE

НОВЕ ЖИТТЯ ҐОҒІТИ / GOGITA'S NEW LIFE.....	44
ЯК ЗУСТРИТИ РУСАЛКУ / HOW TO MEET A MERMAID.....	45
ДАВАЙ ЗІГРАЄМО У ВІЙНУ! / LET'S PLAY WAR!.....	46
АМАЗОНА / AMAZONA.....	47
5 ЖОВТНЯ / 5 OCTOBER.....	48
УСІ ЦІ НЕРВИ / ALL THIS PANIC.....	49
ПРИЧАСТЯ / COMMUNION.....	50
ДОРОГИ / THE ROAD MOVIE.....	51
ІМПЕРІЯ МРІЇ / DREAM EMPIRE.....	52
ВІЙНА ХИМЕР / THE WAR OF CHIMERAS.....	53

НОВЕ ЖИТТЯ ҐОҐІТИ / GOGITA'S NEW LIFE

Грузія, Хорватія, Україна / Georgia, Croatia, Ukraine / 2016 / 72'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Леван Когуашвілі
Звук: Даріо Домітровіч

Director: Levan Koguashvili
Sound: Dario Domitrovic

Виробництво / Production: TATOFILM, Tel.: +38 067 989 99 97, Olena Yershova, o.yershova@gmail.com

Дистрибуція / Sales: Deckert Distribution GmbH, Gottschestr. 18, 04109 Leipzig, Germany. Tel.: +49 0 341 215 663 8, info@deckert-distribution.com

Леван Когуашвілі народився у Тбілісі в 1973 році. Він вивчав кінорежисуру у Всеросійському державному інституті кіно (ВДІКу). У 2007 році закінчив кінопрограму Школи мистецтв імені родини Тішів (Університет Нью-Йорка). Леван був режисером художнього повнометражного фільму «Вуличні дні» (2010), який здобував різні нагороди, а також фільму «Побачення всліпу» (2013), який отримав 20 нагород і був показаний на більш ніж 80 фестивалях. «Нове життя Ґоґіти» – це перший повнометражний документальний фільм Левана.

Вибрана фільмографія: «Вуличні дні» (2010), «Побачення всліпу» (2013)

Levan Koguashvili was born in Tbilisi in 1973. He studied film directing at the Russian State Institute of Film (VGIK). In 2007, he graduated from the Tisch School of the Arts' Film Program (New York University). Levan has directed two award-winning fiction feature films, *Street Days* (2010) and *Blind Dates* (2013), which won 20 awards and was shown at over 80 festivals. *Gogita's New Life* is Levan's first feature-length documentary.

Selected filmography: *Street Days* (2010), *Blind Dates* (2013)

Після 14 років тюремного ув'язнення прийшов час для Ґоґіти повернутися до нормального життя. Його бажання здаються доволі скромними: власний дім, а тоді – шлюб із хорошою жінкою. Але кого зацікавить бідний селянин та колишній в'язень, який досі живе із матір'ю? Ґоґіта знайомиться з Макою в Інтернеті. Вона вже не дуже молода, та й не найгарніша дівчина у світі, але вміє пекти смачнючі торти. Разом вони починають будувати грандіозні плани, хоча ніколи навіть і не бачилися у реальному житті. Матері Ґоґіти жінка не до вподоби. «Чому ти не знайдеш собі гарненьку молоду дівчину? Мака надто товста!»

After 14 years in prison, the time has come for Gogita to return to his normal life. His wishes seem modest enough: a home of his own and then marriage to a nice woman. But who would be interested in a poor farmer and ex-con who still lives with his mother? Then he meets Maka on the internet. She's not that young anymore, and she's not the prettiest girl in the world, but she can bake delicious cakes. They're soon making grand plans without even having met. Gogita's mother isn't happy about it. "Why don't you get yourself a pretty young girl? Maka is too fat!" she exclaims. Some of the brief, commentary-free scenes are purely observational.

ЯК ЗУСТРИТИ РУСАЛКУ / HOW TO MEET A MERMAID

Нідерланди / Netherlands / 2016 / 90'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Коко Шрайбер
Продюсер: Франк ван ден Енґель
Оператор: Ларс Скрі
Звук: Вінцент Сінчеретті

Director: Coco Schrijber
Producer: Frank van den Engel
Cinematography: Lars Skree
Sound: Vincent Sinceretti

Виробництво / Production: Zeppers Film in co-production with VPRO TV, DRK, Off World and House of Real

Дистрибуція / Sales: CAT & Docs, Tel.: + 33 1 44 61 77 48, Catherine LeClef, cat@catndocs.com

Коко Шрайбер – одна з провідних, найбільш експериментальних документалісток. Вона створила багато фільмів, які отримували різні нагороди і здобували визнання у Нідерландах та в інших країнах. Коко закінчила Амстердамську школу мистецтв у Академії імені Рітвельда, факультет аудіовізуальних мистецтв. Вона працювала головною асистенткою режисера під час зйомок фільмів визнаних нідерландських майстрів – Тео ван Гоґа, П'єтера Крамера, П'єтера Верхоєфа та Бена Сомбоґаарта. Прем'єра її дебютного фільму «У русі» (1996) відбулась на Міжнародному фестивалі документального

кіно в Амстердамі. Цей фільм також здобув головну нагороду в Римі. Окрім створення фільмів, Коко навчає майбутніх режисерів і викладає студентам магістерських програм у сфері кіно в Нідерландах, Мексиці, Греції та Швеції.

Вибрана фільмографія: «У русі» (1996), «Перше вбивство» (2001), «Криваві понеділки та полуничні пироги» (2008)

Coco Schrijber is one of leading, most adventurous documentary makers, having built up an award-winning body of work that has been recognised in Netherlands and internationally. A graduate of Amsterdam's Rietveld Academy art school in the audiovisual department, she worked as a first AD for films by reputed Dutch directors Theo van Gogh, Pieter Kramer, Pieter Verhoef and Ben Sombogaart. Her debut film *In Motion* (1996) premiered at IDFA and won first prize in Rome. Besides filmmaking, Coco coaches upcoming directors and teaches MA film students in Netherlands, Mexico, Greece and Sweden.

Selected filmography: *In Motion* (1996), *First Kill* (2001), *Bloody Mondays & Strawberry Pies* (2008)

У цьому фільмі море стає тихою гаванню для людства, яке зчепилося у битві з «байдужим всесвітом». І Лекс, і Ребекка, і Міґель мають особисті причини віддати своє життя на поталу примхливим хвилям. Однак залишається питання: чи знайдуть вони те, що так нетерпляче шукають під поверхнею води?

In this film the sea becomes a haven for mankind, locked in its struggle with its 'indifferent universe'. Lex, Rebecca, and Miguel each have their own reasons to place their lives in the hands of the capricious waters. The question remains, however, of whether they will find what they so anxiously seek underneath the surface of the waters.

ДАВАЙ ЗІГРАЄМО У ВІЙНУ! / LET'S PLAY WAR!

Естонія / Estonia / 2016 / 72'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Меєліс Муру
Оператор: Макс Голомідов,
Ерік Норккроос
Звук: Маркку Тіідумаа

Director: Meelis Muu
Cinematography: Max Golomidov,
Erik Norkroos
Sound: Markku Tiiduma

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: IN-RUUM, GONSIORI 27-3516,
film@inruum.ee

Меєліс Муру – режисер та продюсер документальних фільмів. Народився у 1972 році в Пайдє (Естонія). Живе та працює в Таллінні. У 1996 році закінчив Талліннський педагогічний університет з дипломом бакалавра за спеціальністю «Режисура».
Вибрана фільмографія: «Оцінювальник» (2003), «Альоша» (2008), «ПМР» (2014)

Meelis Muu is a director and producer of documentary films, born in 1972 in Paide, Estonia. He lives and works in Tallinn. In 1996 he graduated from the Tallinn Pedagogical University, and holds a BA in directing.
Selected filmography: *The Opinionator* (2003), *Alyosha* (2008), *PMR - In the State of Limbo* (2014)

Хоча серед живих залишається дедалі менше ветеранів Другої світової війни, її битви відбуваються знову й знову на різних полігонах Сходу сучасної Європи. Молодих естонців Андрея та Реймо вже вбивали у цих битвах по кілька разів. Щоразу вони воскресають, бо такі правила гри, в яку вони грають разом із товаришами з військового клубу «Фронт». Ентузіасти різних національностей беруть участь у таких клубах, бо цінують пам'ять про Другу світову війну, а також через любов до детальної реконструкції способу життя солдатів цієї епохи. Унтерштурмфюрер СС Реймо веде 20-ту дивізію Ваффен-СС, а сержант Андрей марширує в авангарді 11-ї стрілецької дивізії Червоної армії. Битва за історію триває, хоч зброя – в руках молодих.

While there are fewer and fewer World War II veterans among the living, the battles of this war keep reoccurring on different battlegrounds on the Eastern territories of contemporary Europe. Two young Estonian men, Andrey and Reimo, have been killed several times in these fights. Each time they resurrect, because those are the rules of the game they play along with their comrades in the Frontlinemilitary club. Enthusiasts of different nationalities join such clubs because of their appreciation for the memory of World War II as well as their love of reconstructing the 'soldiers' lifestyle of the erain detail. SS-Untersturmführer Reimo leads the 20th division of the Waffen SS, Sergeant Andrey marches in advance of the Red Army's 11th Rifle Division. The fight for history goes on, with arms in young men's hands.

АМАЗОНА / AMAZONA

Колумбія / Colombia / 2016 / 82'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Клер Вайскопф
Продюсер: Ніколас фон Гемельрік
Оператор: Ніколас фон Гемельрік
Звук: Ніколас фон Гемельрік

Director: Clare Weiskopf
Producer: Nicolas van Hemelryck
Cinematography: Nicolas van Hemelryck
Sound: Nicolas van Hemelryck

Виробництво / Production: CASA TARANTULA, Nicolas van Hemelryck, +57 31 32 33 1717, nicolasfelipe@gmail.com

Дистрибуція / Sales: CINEPHIL, Philippa Kowarsky, +972 3 566 4129, philippa@cinophil.com

Клер Вайскопф – режисерка та журналістка, яка більш ніж десять років працює над різними соціальними проблемами: від військового конфлікту в Колумбії та сексуального насильства як зброї на війні до поширення музики кумбія у Латинській Америці та Європі. Вона двічі здобувала Колумбійську національну нагороду для журналістів імені Сімона Болівара. Брала участь в Академії міжнародного фестивалю документального кіно в Амстердамі та школі Dok.Incubator, її проекти здобували фінансову підтримку від фонду «Берта» Міжнародного фестивалю документального кіно в Амстердамі, фонду кіноінституту

Трайбеки та Колумбійського кінофонду (Proimagenes-FDC).

Clare Weiskopf is a filmmaker and journalist who has spent more than ten years working on various social issues, ranging from the armed conflict in Colombia and sexual violence as a weapon of war to the spread of cumbia music in Latin America and Europe. She has twice won the Simon Bolivar Colombian National Journalism Award. She was selected for IDF Academy and Dok.Incubator, and her projects have won financial support from the IDFA Bertha Fund, the Tribeca Film Institute Fund, and the Colombian Film Fund (Proimagenes-FDC).

Це історія Вал та Клер – матері і доньки. Після трагічної смерті своєї найстаршої дитини Вал покинула сім'ю і втекла до колумбійських джунглів. Клер (режисерці цього фільму) тоді було лише 11 років, і вона не могла зрозуміти, що шукає її мати. Через тридцять років, коли вона завагітніла, дочка вирішила зустрітися вічно-віч із матір'ю, зцілити рани минулого і спробувати визначити материнство по-своєму. Сповнені почуттям провини та бажанням самопожертви, вони вирушають в інтимну подорож, досліджуючи межу між відповідальністю та свободою. Що робить жінку хорошою матір'ю?

This is the story of Val and Clare, a mother and a daughter. After the tragic death of her eldest child, Val left her kids and family behind and escaped into the Colombian jungle. Only 11 at the time, Clare Weiskopf (the director of this film) couldn't understand what her mother was looking for. Thirty years later, when she becomes pregnant, Clare decides to confront her mother, heal the wounds of the past, and try to define motherhood on her own terms. Together they go on an intimate journey exploring the boundaries between responsibility and freedom, with all the guilt and sacrifice they entail. What makes someone a good mother?

5 ЖОВТНЯ / 5 OCTOBER

Словацьчина, Чехія / Slovakia, Czech Republic / 2016 / 50'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Мартін Коллар
Продюсер: Іван Остроховський
Звук: Тобіас Поточний

Director: Martin Kollar
Producer: Ivan Ostrochovsky
Sound: Tobias Potočný

Виробництво / Production: Punkchart films in coproduction with HBO Europe, endorfilm, 71km

Дистрибуція / Sales: Punkchart Films, Špitálska 20, 811 08, Bratislava, Slovakia.
Tel.: +421 915 606 088, www.punkchart.sk, ivan@punkchart.sk

Мартін Коллар вивчав кінематографію в Академії ігрових мистецтв у Братиславі. Нині він працює незалежним фотографом, оператором і режисером. Як фотограф він займається довгостроковими проектами, під час яких живе у різних країнах (Східній Європі, Франції, Німеччині, Ізраїлі). Він здобув кілька нагород за свою роботу, серед яких Prix Elysée в Лозанні (2015), нагорода імені Оскара Барнака у Німеччині (2014). Як оператор Мартін працював над низкою фільмів, серед яких «Коза» (2015), «Оксамитові терористи» (2013), «Кулінарна історія» (2009), «66 сезонів» (2003) та інші. Його режисерський дебют – короткий автобіографічний портрет у фільмі «Автопортрет» (2012).

Фільмографія: «Автопортрет» (2012), «5 жовтня» (2016)

Martin Kollar studied cinematography at the Academy of Performing Arts in Bratislava. He currently works as an independent photographer, cinematographer and director. As a photographer, he works on long-term projects and residencies (in Eastern Europe, France, Germany, and Israel). He has received several awards for his work, among others the Prix Elysée in Lausanne (2015), the Oscar Barnack Award in 2014 (Germany). As a cinematographer, Martin has worked on a number of films, including *Koza* (2015), *Velvet Terrorists* (2013), *Cooking History* (2009), *66 Seasons* (2003) and others. He made his directorial debut with the short autobiographical portrait, *Autoportrait* (2012).

Filmography: *Autoportrait* (2012), *5 October* (2016)

Тиха історія про чоловіка, який чекає на важливу операцію. Дізнавшись про те, що йому, можливо, залишилося жити лише кілька місяців, він вирушає у мандрівку без пункту призначення, лише з «дедлайном» у кінці – 5 жовтня. Із записок у його щоденнику і постійних пошуків місця для ночівлі ми дізнаємося, від чого він тікає. Це страх, дискомфорт, важкі погодні умови і дедалі гірше здоров'я. Однак реальність увесь час нагадує йому, що чекає попереду – операція з потенційно летальним наслідком.

A quiet story about a man waiting for an important surgery. After he learns he's facing the possibility of only having a few months to live, he embarks on a wandering journey with only a 'deadline' – 5 October. From the notes in his diary and his daily search for a place to spend the night, we discover what he is running away from: fear, discomfort, testing weather conditions, and his deteriorating health. Reality, however, keeps reminding him of what lies ahead – a surgery with possibly fatal consequences.

УСІ ЦІ НЕРВИ / ALL THIS PANIC

США / USA / 2016 / 79'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Дженні Гейдж
Продюсер: Крісті Колліопулос,
Дженніфер Олман
Оператор: Том Беттертон

Director: Jenny Gage
Producer: Christie Colliopoulos,
Jennifer Ollman
Cinematography: Tom Betterton

Виробництво / Production: GageBetterton, info@gagebetterton.com

Дистрибуція / Sales: The Film Sales Company, Jason Ishikawa,
Jason.Ishikawa@FilmSalesCorp.com

Дженні Гейдж здобула ступінь бакалавра за спеціальністю «Фотографія» у Єльському університеті. Вони з Томом Беттертоном (оператором фільму «Усі ці нерви») є парою і давно співпрацюють у сферах мистецтва та фотографії, а також у кінопроєктах. Їхні мистецькі роботи демонструють у галереях і музеях по всьому світу. Їм замовляли роботи та портрети такі видання як W, Vanity Fair та італійський Vogue. Їхній короткометражний фільм «Дрейф» був показаний на міжнародних фестивалях та в музеях.

Jenny Gage received her MFA in photography from Yale University. She and Tom Betterton (director of photography in *All This Panic*) are a couple and long time collaborators on fine art, photography and film projects. Their fine art work has appeared in gallery and museum shows thought the world. Their commissioned work and portraits have been featured in publications including W, Vanity Fair, and Italian Vogue. Their short film *Drift* has been screened at international festivals and museums.

Зняте протягом трьох років, це соковите і справжнє кіно. Водночас міркування про таємничий, часто болючий, та зрештою такий хвилюючий підлітковий період. Світ, де, як зазначає дівчина-підліток, «нас хочуть бачити, але не хочуть чути». Цей фільм сконцетрований винятково навколо розповідей молодих жінок про власний досвід.

Shot over a three-year period in a lush and cinematic style, the film is a meditation on the mysterious, often painful, yet ultimately exhilarating period of a teen's life. In a world where, as one teen remarks 'they want to see us, but they don't want to hear us' this film is comprised entirely of young women speaking to their own experiences.

ПРИЧАСТЯ / COMMUNION

Польща / Poland / 2016 / 72'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Анна Замецька
Продюсер: Анна Видра, Анна Замецька,
Зузанна Круль
Камера: Малгожата Шилак
Звук: Анна Рок, Катажина Щерба

Director: Anna Zamecka
Producer: Anna Wydra, Anna Zamecka,
Zuzanna Król
Cinematography: Małgorzata Szytak
Sound: Anna Rok, Katarzyna Szczerba

Виробництво / Production: Otter Films, Wajda Studio, HBO Europe
Дистрибуція / Sales: CAT&Docs, Catherine Le Clef, cat@catndocs.com, Maelle Guenegues, maelle@catndocs.com, www.catndocs.com

Анна Замецька живе і працює у Варшаві. Вона вивчала журналістику, антропологію та фотографію у Варшаві та Копенгагені. Також пройшла документальну програму Dok Pro у Школі Вайди. «Причастя» – її перша повнометражна робота.

Anna Zamecka lives and works in Warsaw, Poland. She studied journalism, anthropology and photography in Warsaw and Copenhagen. She completed the Dok Pro Documentary Programme at Wajda School. *Communion* is her feature-length debut.

Коли старші не можуть впоратись, діти мають дорослішати швидше. Олі 14 і вона доглядає за своїм неповносправним татом, аутичним братиком і мамою, яка живе окремо від них і ледь вчуває телефонний дзвінок. Найдужче вона хоче об'єднати родину, але ніяк не вдається – наче зламаний телек. Вона живе з надією повернути маму додому. Перше причастя її 13-річного брата Нікодима – це привід для сімейної зустрічі. Оля цілком відповідальна за підготовку ідеального сімейного свята. Фільм розкриває красу знедолених, силу слабких і потребу змін, коли вони здаються неможливими. Це пришвидшене дорослішання вчить нас тому, що невдачі минають. Особливо, коли йдеться про любов.

When adults are ineffectual, children have to grow up quickly. Ola is 14 and she takes care of her dysfunctional father, autistic brother and a mother who lives apart from them and is mainly heard over the phone. Most of all she wants to reunite a family that simply doesn't work, like a defective TV set. She lives in the hope of bringing her mother back home. Her 13-year-old brother Nikodem's Holy Communion is a pretext for the family to meet up. Ola is entirely responsible for preparing the perfect family celebration. The film reveals the beauty of the rejected, the strength of the weak and the need for change when change seems impossible. This crash course in growing up teaches us that failure is not final, especially when love is at stake.

ДОРОГИ / THE ROAD MOVIE

Білорусь, Росія, Сербія, Боснія і Герцеговина, Хорватія / Belarus, Russia, Serbia, Bosnia and Herzegovina, Croatia / 2016 / 67'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Дмитрій Калашніков
Продюсер: Воля Чайковська
Звук: Алексей Кулков

Director: Dmitrii Kalashnikov
Producer: Volia Chajkouskaya
Sound: Aleksei Kulkov

Виробництво / Production: Volia Films, Volia Chajkouskaya, +375 29 716 81 71, chajkouskaya@gmail.com

Дистрибуція / Sales: Syndicado, Aleksandar Govedarica, aleksandar@syndicado.com

Дмитрій Калашніков народився в Архангельську 1986 року, закінчив факультет права Поморського державного університету та вступив до Санкт-Петербурзького університету кіно та телебачення. Закінчив його у 2014 році. У 2012 році створив мультимедійний проект «Малевич у квадраті», презентований на 3-й Московській міжнародній бієнале молодого мистецтва (Росія) та на виставці молодих сучасних художників Росії під назвою «Я той, хто я є» у Kunst im Tunnel (Дюссельдорф, Німеччина). Закінчив Академію Міжнародного фестивалю документального кіно в Амстердамі у 2012 році.

Вибрана фільмографія: «Фільм про любов» (2014), «Чекаючи на шоу» (2015)

Dmitrii Kalashnikov was born in Archangelsk in 1986. In 2009 he graduated from the Department of Law at the Pomor State University and entered the Saint-Petersburg Film and TV University. Graduated in 2014. In 2012 he created the multimedia project *Malevich in the Square*, which was presented at the 3rd Moscow International Biennale for Young Art (Russia) and at the exhibition of young Russian contemporary artists *I am who I am* in Kunst im Tunnel (Dusseldorf, Germany). Graduated from IDFA Academy, Amsterdam in 2012.

Selected filmography: *Film about Love* (2014), *Waiting for the Show* (2015)

Це захоплива мозаїка з пригод на асфальті та пейзажних фотографій, у якій записи з різних відеореєстраторів демонструють абсурдну та моторошну природу Росії. Окрім низки дивних аварій на дорогах країни, відеореєстратори також знімають крізь лобове скло інші видовища – наприклад, істеричного гостя на весіллі, спантеличеного чоловіка та запряжені кіньми сани. Не один раз ми бачимо, як розлючені мотоциклісти замахуються на камеру сокирами, пістолетами або кувалдами, і часом здається, що сама камера оживає, коли її поштовхом викидає з машини або коли її викрадає грабіжник. Відеозаписи видовищних поїздок крізь лісову пожежу, високі снігові замети або затоплені вулиці є майже поетичними – а що там вгорі, у небі? Це розбивається літак, чи, може, це комета? Спантеличені коментарі від невидимих водіїв та пасажирів або звуки автомобільного радіо створюють ненавмисні комічні моменти. Будь ласка, хто-небудь, зателефонуйте в службу 112!

A fascinating mosaic of asphalt adventures and landscape photography, in which video footage from a variety of dashboard cameras presents the absurd and frightening nature of Russia. Alongside a series of bizarre car accidents on the country's roads, the dashboard cameras also capture other spectacles through the windshield, such as a hysterical wedding guest, a confused man and a horse-drawn sleigh. More than once, angry motorists brandish axes, pistols or sledgehammers at the camera, and at times the camera itself seems to come to life when it is chucked out of the car or stolen by someone breaking in. The footage of spectacular trips through a forest fire, tall snowdrifts or flooded streets is almost poetic – and what's that up there in the sky? Is it a plane crashing, or could it be a comet? Bemused commentary from unseen drivers and passengers or the sound of the car radio provides unintentionally comical moments. Would someone please call 911?

ІМПЕРІЯ МРІЇ / DREAM EMPIRE

Данія / Denmark / 2016 / 73'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Девід Боренштайн

Продюсер: Еспер Як, Крістіан фон дер Реке

Оператор: Ларс Скрее,

Девід Боренштайн

Director: David Borenstein

Producer: Jesper Jack, Christian von der Recke

Cinematography: Lars Skree,

David Borenstein

Виробництво / Production: House of Real, Tel.: +45 3140 7520, Jesper Jack, jesper@houseofreal.dk

Дистрибуція / Sales: Danish Film Institute, www.dfi.dk

Девід Боренштайн – американський режисер, який нині працює в Копенгагені. Він знімав фільми для ARTE, Al Jazeera English, DR Horisont, NY Times, і продовжує із ними співпрацю. Девід був оператором та продюсером для профінансованого фестивалем Sundance фільму «Рука, що годує», який здобув приз глядацьких симпатій на кінофестивалі Full Fame. Він навчався на докторській програмі факультету антропології в Миському університеті Нью-Йорка, досліджує Китай. Девід почав працювати над фільмом «Імперія мрії», коли навчався у Китаї за стипендією Fulbright,

досліджуючи урбанізацію та спекуляції на ринку житла. Девід вільно говорить мандаринською китайською мовою.

Фільмографія: «Рука, що годує» (2014), «Імперія мрії» (2016)

David Borenstein is an American director currently based in Copenhagen. He has directed films for ARTE, Al Jazeera English, DR Horisont, NYTimes, with more underway. He was a cinematographer and producer for the Sundance-funded film *The Hand That Feeds*, and has won the audience award at the Full Frame Film Festival. A China scholar, he received PhD training in Anthropology at the City University of New York. He began developing China Dreamland while on a Fulbright scholarship in China, studying urbanisation and real estate speculation. David speaks fluent Mandarin Chinese.

Filmography: *The Hand That Feeds* (2014), *Dream Empire* (2016)

Яна – 24-річна мігрантка з села, яка нещодавно приїхала до Чунціна у пошуках своєї «китайської мрії». Приваблена чарами та перспективою легкого збагачення через історичний бум на ринку нерухомості Китаю, вона відкриває агентство з оренди для іноземців, покликане допомагати китайським будівельним компаніям рекламувати свою нову забудову. Бізнес стає хитким, коли її іноземців дедалі частіше використовують у «сюрреалістичних» спробах перетворити покинуті містечка у віддаленій сільській місцевості на «глобалізовані міста, що процвітають» у дні відвідин зовнішніх інвесторів та політичних лідерів. Коли стається неминуче, і бульбашка на ринку нерухомості починає лускати, Яна змушена продати свою компанію та переосмислити все, у що вона колись вірила.

Yana is a 24-year-old rural migrant who recently arrived in Chongqing to pursue her 'Chinese Dream'. Drawn by the glamour and easy riches of China's historic real estate boom, she opens a foreigner rental agency designed to help Chinese real estate developers market their new developments. But this business takes a dubious turn as her foreigners are increasingly used in a surreal effort to turn remote rural ghost towns into 'booming globalised cities' on the days when outside investors and political leaders visit. When the inevitable happens and the real estate bubble starts to pop, Yana is forced to sell her company and reassess everything she ever believed in.

ВІЙНА ХИМЕР / THE WAR OF CHIMERAS

Україна / Ukraine / 2016 / 94'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Анастасія Старожицька,
Марія Старожицька
Оператор: Юрій Беденко

Director: Anastasia Starozhytska,
Maria Starozhytska
Cinematography: Yuri Bedenko

Виробництво та дистрибуція / Production&Sales: «МашКіно», Kyiv 04060,
Oleny Teligi str. 25 B, apt 32, Starozhytska Maria, Tel.: +38 067 231 54 63, mstar@bk.ru

Анастасія Старожицька, 29 років, має диплом журналіста. Її дебютом була короткометражна драма «Дедлайн» (2012). Вона була авторкою і співавторкою кількох сценаріїв для проекту «Сценарна майстерня». **Фільмографія:** «Дедлайн» (2012)

Марія Старожицька, 50 років, почесна журналістка України, поетка, письменниця та драматургиня, авторка поетичних збірок «Машкіно» (2012) та «Навіщо» (2015).

Anastasia Starozhytska, 29 years old, degree in journalism, debuted with the short drama *Deadline* (2012), scriptwriter and co-writer of a number of scripts for the Script Workshop. **Filmography:** *Deadline* (2012)

Maria Starozhytska, 50 years old, Honored Journalist of Ukraine, poet, writer and playwright, author of *Mashkino* (2012) and *What for* (2015).

Фільм Анастасії і Марії Старожицьких – це художня історія на документальному матеріалі, відзнята її безпосередніми учасниками. Він був добровольцем на фронті, вона приїхала туди одразу після битви. Він потрапив у Іловайський котел і втратив своїх найближчих побратимів-солдатів. Проїжджаючи зруйнованими містами, вона намагається зрозуміти суть війни і любові. Під час війни вони прямо говорять одне одному про свої почуття, вириваючись із котла. Це історія їхньої подорожі до лінії фронту та спроби спільного життя опісля всього. Стрічка є переосмисленням власного досвіду режисерки Анастасії Старожицької.

A story of war, love and death that was documented by the immediate participants in the events. Off screen and later, there are two of them – a boy and a girl. He volunteered for the front; she went there just after the battle. He got into the cauldron of Ilovaysk, and lost his closest brother-soldiers. She, while travelling through the ruined towns, strives to understand the essence of war and love. Both tell each other openly about their feelings during the war, escaping the cauldron, their common trip to the frontline, and then try to live together afterwards.

Verzio 14

International Human Rights Documentary Film Festival

www.verzio.org

Budapest, Hungary

November 14-19, 2017

Submit your film until June 10, 2017

DOCU/КОРОТКО

DOCU/SHORT

ПУЛЬС / PULSE	56
ЯМА / THE PIT	57
АЛТИМИР / ALTIMIR	58
ХОЛОДНІ ВУХА / DEAD EARS	59
Я НЕ ТУТЕШНЯ / I'M NOT FROM HERE	60
ЦІ РЕЧІ, ЦІ СПОГАДИ / THESE OBJECTS, THOSE MEMORIES	61
ТАРИКАТ / TARIKAT	62
ЦЕЛОФАН / CELLOPHANE	63
МОЯ ДОНЬКА НОРА / MY DAUGHTER NORA	64
У ПОШУКАХ КРАЩОЇ ДОЛІ / THE WORLD WE LIVE IN WANDERING WORKERS IN GERMANY	65
РАКІЯДА / RAKIJADA	66
ТІЛО / CORPS	67
БІГ В ЗАЧИНЕНІЙ КІМНАТІ / RUNNING IN CLOSED ROOM	68
В ІНШОМУ СВІТІ / IN ANOTHER WORLD	69
ПАПЕРОВІ ЗІРКИ / PAPER STARS	70
INTRO	71

ПУЛЬС / PULSE

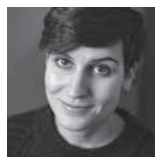
Бельгія, Португалія, Угорщина / Belgium, Portugal, Hungary / 2015 / 26'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Робін Петре
Звук: Рудольф Варєрі

Director: Robin Petré
Sound: Rudolf Várhegyi

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Doc Nomads, Store Glasvej 51, 1 th., 5000 Odense C, Denmark, robinpetre@gmail.com, robinpetre.com

Робін Петре – незалежна документальна режисерка та письменниця. Вона народилась у Данії 1985 року, корінням походить з вогіких та вітряних земель Скандинавії; вона часто надихається природою. Робін закінчила магістратуру з режисури документального кіно в Doc Nomads – європейській мандрівній кіношколі. Вона вчилася і працювала в кіно та медіа у семи країнах на чотирьох континентах, зокрема в Австралії, США, Таїланді, Угорщині та ін.
Вибрана фільмографія: *Нарцис (2013), Гола (2014), Реліквії (2015), Течія (2015)*

Robin Petré is an independent documentary filmmaker and writer. She was born in Denmark in 1985, and with her roots in the raw and windy lands of Scandinavia, she often finds inspiration in nature. She holds an MA in Documentary Film Directing from Doc Nomads, the European travelling film school. She has studied and worked with film and media in seven countries across four continents, including Australia, the USA, Thailand, Hungary and more.
Selected filmography: *Narciso (2013), Gyula (2014), Relics (2015), Stream (2015)*

Одне з найбільших оленячих господарств в Європі знаходиться поміж крутих схилів Східної Угорщини, там проживає більш ніж 1500 сильних благородних оленів. Тварини від початку були дикими. Їх зловили в лісі лише 25 років тому – і володіння ними переросло у фізичне протистояння між людиною та твариною. «Пульс» – це поетичний та віртуозний документальний фільм, що торкається межі між реальністю та чуттєвим досвідом. Він зблизька вглядається у взаємини між людиною та твариною і нашу зверхність щодо природи, поки сюжет йде услід за ритмом і пульсом, що пронизують оленяче господарство: від тварин до фермерів, а далі – до електричних огорож, що відділяють господарство від природи.

One of Europe's largest deer farms lies hidden in the undulating hills of southern Hungary, housing more than 1500 strong red deer. The animals are essentially still wild. They were caught in the forest only 25 years ago – and the handling of them becomes a physical conflict between man and animal. *Pulse* is a poetic, creative documentary playing on the line between raw reality and sensorial experience. The film takes a close look at human-animal relations and the imperialistic way we deal with nature, while the story follows the beat of the rhythmic pulses transcending the deer farm: from the animals to the farmers to the electric fences separating the farm deer from the wild.

ЯМА / THE PIT

Україна / Ukraine / 2016 / 26'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Антон Яремчук, Данила Окулов
Звук: Данила Окулов

Director: Anton Yaremchuk, Danila Okulov
Sound: Danila Okulov

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Loud Film Collective
Anton Yaremchuk, anton@loudfilmcollective.com, loudfilmcollective.com

Антон Яремчук – засновник та оператор-постановник у компанії Loud Film Collective. Нині мешкає у Берліні та Києві і завершує навчання у Національному університеті театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого. Його короткометражний фільм «Punti di Vista» про життя звичайних студентів під час протестів на Майдані здобув нагороду Generation Reporter в Італії у 2015 році.

Вибрана фільмографія: «Punti di Vista» (2014)

Данила Окулов навчається на кафедрі звукорежисури у Національному університеті театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого. Він працював у команді з відновлення звуку під час створення художнього фільму «Дау» (реж. І. Кржановський), як асистента звукорежисера, брав участь у створенні фільму «Синагога» (реж. І. Орленко). Нині працює музичним керівником у Front Cinema Production.

Вибрана фільмографія: «Яма» (2016)

Anton Yaremchuk is the creator and a DP of the Loud Film Collective. He is currently based in Berlin and Kyiv, and is completing his studies

at the Kyiv National Karpenko-Kary Theatre, Film, and Television University. His short film *Punti di Vista*, about the life of ordinary students during the Maidan protests, won the Generation Reporter 2015 prize in Italy.

Selected filmography: *Punti di Vista* (2014)

Danila Okulov studies at the Sound Faculty at the Kyiv National Karpenko-Kary Theatre, Film, and Television University. He worked on the sound restoration team at the production of the feature film *Dau* (directed by Ilya Khrzhanovsky), and participated as a sound assistant on the film *The Synagogue* (directed by Ivan Orlenko). He is currently working as a music supervisor for Front Cinema Production.

Selected filmography: *The Pit* (2016)

Денис, студент Національної музичної академії в Києві, дуже серйозно ставиться до свого дипломного проекту. Але не хоче, щоб його поглинула формальна екзаменаційна рутинна. Він вирішує звернутися до опери «Севільський цирульник» і створити її нову версію, вивісивши на сцену молодих і невідомих талановитих співаків, спонукаючи їх співати та декламувати італійською – оригінальною мовою цієї опери. Що значить бути студентом та диригентом водночас? Як впоратися з організаційними проблемами та вороже налаштованим оркестром, який не бажає йти тобі назустріч? Як подолати все це, не знизивши мистецьких стандартів, яких тебе навчали протягом останніх кількох років?

As a student at the National Music Academy in Kyiv, Denis takes his graduation project very seriously. But he doesn't want to be absorbed by the routine of formal examinations. He decides to revisit and present a new edition of *The Barber of Seville*, bringing to the stage young and unknown vocal talents, and motivating the artists to sing and recite in Italian, the opera's original language. What does it mean to be both a student and a conductor? How do you deal with organisational problems and a hostile orchestra, unwilling to collaborate? How do you get through all of this without lowering the artistic standards your mentor has been teaching you for the past few years?

АЛТИМИР / ALTIMIR

США, Болгарія / USA, Bulgaria / 2016 / 17'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Кей Ханнахан
Продюсер: Тайлер Гьорлі

Director: Kay Hannahan
Producer: Tyler Hurley

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Two Best Friends Productions, USA.
Tyler Hurley, tylerhurley@gmail.com

Кей Ганнаган – документальна режисерка та операторка з Нью-Йорка. Вона роками знімала у Болгарії, де перебувала у якості волонтерки Корпусу миру. Її короткометражні стрічки «Алтимир» та «Йордан» показувались по всьому світу, включно з документальним фестивалем Big Sky, Американським документальним фестивалем, фестивалями Crane Arts та Ethnografilm. Кей здобула магістерську ступінь з кіно та медіа-арту у Темплському університеті та бакалаврську з антропології – в університеті Конкордія у Монреалі. Вона щойно отримала нагороду Black Maria's Global, а також була учасницею

кіносемінару Роберта Флагерті у 2014 році. Вона однаково полюбає мигдалеві круасани, нові програми та сяйво болгарського місяця.

Вибрана фільмографія: «Алтимир» (2016)

Kay Hannahan is a documentary filmmaker and cinematographer based in New York City. She has spent years making films in Bulgaria, where she was a Peace Corps Volunteer. Her short films *Altimir* and *Yordan* have screened at venues around the world including Big Sky Documentary Film Festival, American Documentary Festival, Crane Arts, and Ethnografilm. Kay holds an MFA in Film & Media Arts from Temple University and a BA in Anthropology from Concordia University Montreal. She was recently awarded Black Maria's Global Insights Award and was a Flaherty fellow in 2014. She enjoys almond croissants, news programs, and fine Bulgarian moonshine – in no particular order.

Selected filmography: *Altimir* (2016)

З часів краху комуністичного режиму в 1989 році населення Болгарії скорочується найшвидше у світі. Низький рівень народжуваності, високий рівень смертності і дві великі хвилі еміграції стерли з мапи Болгарії цілі села, тоді як інші населені пункти перебувають на межі вимирання. Фільм досліджує життя в одному із таких сіл, яке переслідують обіцанки і комунізму, і капіталізму.

Since the collapse of the Communist regime in 1989, Bulgaria has experienced the most extreme population decline in the world. Low birth rates, high death rates, and two large waves of emigration have erased villages from Bulgaria's map and pushed others to the verge of extinction. The film explores life in one of Bulgaria's disappearing villages, haunted by the promises of both Communism and capitalism.

ХОЛОДНІ ВУХА / DEAD EARS

Литва / Lithuania / 2016 / 42'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Лінас Мікута
Продюсер: Юрга Глускініє
Оператор: Крістіна Серейкайте
Звук: Сауліус Урбанавічюс

Director: Linas Mikuta
Producer: Jurga Gluskiniene
Cinematography: Kristina Sereikaite
Sound: Saulius Urbanavicius

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Monoklis, Jurga Gluskiniene,
 jurga@monoklis.lt, monoklis.lt

Лінас Мікута народився у 1980 році, працює кіно- та театральним режисером. Він закінчив Литовську академію музики та театру у 2003 році за спеціальністю «Театральний режисер». У 2015 році закінчив магістратуру за спеціальністю «Кінорежисер» у Литовській академії музики та театру. Протягом останніх трьох років Лінас Мікута створив чотири документальні фільми і брав участь у багатьох фестивалях у Литві та за кордоном.

Вибрана фільмографія: «Кривий сценарій» (2010)

Linas Mikuta, born in 1980, is a film and theatre director. He graduated as a theatre director from the Lithuanian Academy of Music and Theatre in 2003. In 2015 he finished his Master's studies as a film director at the LMTA. During the past three years Linas Mikuta has made four documentaries and participated in many festivals in Lithuania and abroad.

Selected filmography: *Lame Script* (2010)

Два чоловіки – літній фермер та його глухонімиий син – живуть у глушині, ізольовані від цивілізації. Хоча вони мешкають під одним дахом, мають спільні проблеми та жалі, проте залишаються дуже далеко один від одного. Їхні спроби поговорити перетворюються на непорозуміння, якщо не на конфлікти. Батько думає, що син ненормальний та інфантильний. Син вважає, що батько нечутливий і грубий. Чи зможуть ці два чоловіки знайти спосіб зрозуміти один одного?

Two men, an aged farmer and his deaf-mute son, live in a remote area, isolated from civilisation. Though sharing the same roof, problems and sorrows, they remain very distant from one another. Their attempts at conversation turn to misunderstanding if not conflict. The father thinks his son is abnormal and childish. The son sees his father as insensitive and crude. Can the two men find their way towards understanding one another?

Хосебе (88 років) мешкає у будинку для літніх людей у Чилі. У неї є манія – знати, звідки родом решта її літніх співмешканців. Усі кажуть їй, що вони чилійці, а не іспанці, як вона. Хосебе постійно думає про свою молодість у Країні Басків. Після року життя тут їй уже важко згадати, що вона у будинку для літніх людей. Але після 70 років життя у Чилі вона досі живо пам'ятає свою батьківщину.

Я НЕ ТУТЕШНЯ / I'M NOT FROM HERE

Литва, Чилі / Lithuania, Chile / 2016 / 26'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Майте Альберді, Гедре Жицкіте

Продюсер: Патріціо Гаджардо,

Майте Альберді

Оператор: Пабло Вальдес

Звук: Боріс Геррера

Director: Maite Alberdi, Giedrė Žickytė

Producer: Patricio Gajardo, Maite Alberdi

Cinematography: Pablo Valdés

Sound: Boris Herrera

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Micromundo Producciones, Chile.
Patricio Gajardo, pato.gajardo@gmail.com

Майте Альберді – чилійська режисерка і продюсерка. Вона вивчає кіно та естетику в Чилійському католицькому університеті. У неї склався дуже особливий режисерський стиль, завдяки якому вдається створювати інтимні портрети своїх персонажів, за допомогою повсякденних та тихих історій.

Вибрана фільмографія: «Рятувальник» (2011), «Одинацять» (2014)

Гедре Жицкіте (1980 р.) – литовська режисерка і продюсерка. Вона закінчила магістратуру у сфері візуальних мистецтв у Вільнюській академії мистецтв у 2007 році.

Вибрана фільмографія: «Як ми грали революцію» (2012), «Майстер і Тетяна» (2015)

Maite Alberdi, is a Chilean director and producer. She studied film and aesthetics at the Universidad Católica de Chile. As a director she has developed a highly particular style that achieves an intimate portrayal of the characters she works with, through everyday stories in small-scale worlds.

Selected filmography: *El Salvavidas* (2011), *La Once* (2014)

Giedrė Žickytė (born 1980) is a Lithuanian film director and producer. She graduated with an MA in Visual Arts from the Vilnius Art Academy in 2007.

Selected filmography: *How We Played the Revolution* (2012), *Master and Tatyana* (2015)

Josebe (88) lives in a nursing home in Chile. She's obsessed with knowing where the rest of the elderly people she lives with come from. Everyone tells her that they are Chilean, not Spanish like her. Josebe insists on thinking about her youth in the Basque Country. After a full year of living in that house, she struggles to remember that she is living in a nursing home. After 70 years in Chile, she still vividly remembers her homeland.

ЦІ РЕЧІ, ЦІ СПОГАДИ / THESE OBJECTS, THOSE MEMORIES

Південна Африка / South Africa / 2015 / 30'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Роджер Горн

Director: Roger Horn

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Roger Horn Films,
Roger Horn, rogerhorn77@gmail.com, roger-horn.com

Роджер Горн читає лекції з візуальної антропології в Кейптаунському університеті та зі створення документального кіно і кінознавства в Інституті звукової інженерії (SAE) у Кейптауні, черпаючи натхнення зі свого 18-річного досвіду в різних дисциплінах та медіавиданнях. Крім того, Роджер навчається на PhD з візуальної антропології, де продовжує досліджувати матеріал, показаний у фільмі «Ці речі, ці спогади», і розширювати його тлумачення.

Вибрана фільмографія: «Ці речі, ці спогади» (2015)

Roger Horn lectures in Visual Anthropology at the University of Cape Town and Documentary Production and Film Studies at the SAE Institute, Cape Town; drawing upon his 18 years of experience across various disciplines and media outlets for inspiration. Additionally, Roger is currently pursuing his PhD in Visual Anthropology, where he continues to research and expand upon the material presented in *These Objects, Those Memories*.

Selected filmography: *These Objects, Those Memories* (2015)

Це фільм із розділеним екраном, що зосереджується на матеріальному, зокрема культурі жінок-мігранток із Зімбабве, які нині живуть у Кейптауні (Південна Африка). Досліджуючи предмети, які вони взяли з собою, речі, які вони відправили на батьківщину, те, що вони покинули, і пов'язані з ними спогади, фільм показує історії радості, втрати і надії на повернення до Зімбабве.

This is a split-screen film focused on material culture, specifically that of three long-term Zimbabwean female migrants currently residing in Cape Town, South Africa. Through an exploration of the objects they brought with them, the objects sent back to their homeland, the objects left behind and their associated memories, stories of joy, loss, and hopes for a return to Zimbabwe are examined.

ТАРИКАТ / TARIKAT

Нідерланди / The Netherlands / 2015 / 17'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Ясмін Шрофер
Продюсер: Ріанне Еббелінг
Оператор: Марйоке Гааґсма
Звук: Джеб Мішель

Director: Jasmijn Schrofer
Producer: Rianne Ebbeling
Cinematography: Marjoke Haagsma
Sound: Job Michel

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Netherlands Film Academy,
Wouter Jansen, info@someshorts.com

Ясмін Шрофер народилася 1992 року, захоплюється документальним кіно і хореографією. Якби її попросили одним словом схарактеризувати свої фільми, вона б назвала їх «бажанням» або «візуальною поезією». Її дипломний фільм «Тарикат» поєднує ці дві характеристики. Він отримав чотири нагороди: приз журі на фестивалі Cinedans, нагороду асоціації кінокритиків Німеччини KNF, нагороду VPRO для документалістів та Wildcard.

Вибрана фільмографія: «Тарикат» (2015)

Jasmijn Schrofer (1992) has a love for documentary film and dance. If her films were to be described she would say 'desire' or 'visual poetry'. Her graduation film *Tarikat* is the product of this coalition. It has been recognised with four awards: the Cinedans Festival Jury Award 2016, the KNF-prize from the Dutch Film Critics, the VPRO documentary prize and the Wildcard prize.
Selected filmography: *Tarikat* (2015)

Цей фільм – візуальна поема подорожі назустріч осяянню. За покликом віщого сну, Дерія опиняється поміж духів, занурених у суфійську традицію. Зливаючись у гіпнотичних рухах та хвилеподібних ритмах, вони розчиняються в океані тиші.

The film is a visual poem of a journey towards enlightenment. Called by a mystic dream, Derya finds herself among souls steeped in the Islamic Sufi tradition. They join in hypnotic movements and stirring rhythms, dissolving into an ocean of silence.

ЦЕЛОФАН / CELLOPHANE

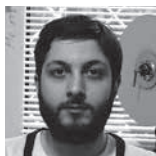
Грузія / Georgia / 2016 / 8'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Хухуа Торніке

Director: Khukhua Tornike

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: KhukhuaTornike,
cinepromo@yandex.ru

Хухуа Торніке народився 1 листопада 1988 року у місті Гагра. У 2010 році закінчив Московський державний юридичний університет ім. О. Кутафіна. Наразі навчається на вищих курсах для сценаристів та режисерів (ВКСР).

Вибрана фільмографія: «Целофан» (2016)

Khukhua Tornike was born on 1 November 1988 in the city of Gagra. In 2010 he graduated from the Kutafin State Law University in Moscow. At present he is a student of Higher Courses For Scriptwriters and

Film Directors (VKSR).

Selected filmography: CELLOPHANE (2016)

Це фільм про целофан. Як його виробляють, і що залишається після виготовлення? Це рефлексії про час та людське життя.

The film is about cellophane. How is it produced, and what is left after its production? This is a reflection about time and human life.

МОЯ ДОНЬКА НОРА / MY DAUGHTER NORA

Бельгія, Франція / Belgium, France / 2016 / 16'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Ясна Країнович

Продюсер: Жюлі Фрере

Оператор: Гійом Ванденберге

Звук: Квентін Жак

Director: Jasna Krajinovic

Producer: Julie Freres

Cinematography: Guillaume Vandenberghe

Sound: Quentin Jacques

Виробництво / Production: Dérives asbl & Petit à petit Production, Belgium-France.

Tel.: +32 4 342 49 39, Bastien Martin, info@derives.be, www.derives.be

Дистрибуція / Sales: CBA, Thierry Detaille, mail@cbadoc.be,

www.cbadoc.be

Ясна Країнович здобула освіту в Академії театру, кіно і телебачення у Люблянці (Словенія), а потім вчилася в INSAS у Брюсселі. Після випуску з Академії, почала працювати документалістом разом із братами Дарденнами. За словами Жана-Пєра Дарденна, який був продюсером усіх її фільмів у Dérives, у своїй роботі вона одержима питанням: «Як життя може тривати після війни?»

Вибрана фільмографія: «Дві сестри» (2006), «Кімната Даміни» (2008), «Літо з Антоном» (2012), «Порожня кімната» (2016)

Jasna Krajinovic received her training at the Academy for Theatre, Film and Television in Ljubljana (Slovenia) and later at INSAS in Brussels. After graduation, she started working as a documentarist with the Dardenne brothers. In the words of Jean-Pierre Dardenne, who has produced all her films at Dérives, her work is obsessed by the question, 'How can life go on after war?'

Selected filmography: *Two Sisters* (2006), *Damina's Room* (2008), *A Summer With Anton* (2012), *The Empty Room* (2016)

Нора, донька Саміри, поїхала до Сирії у травні 2013 року. Відтоді мати заглядає під кожен камінь, намагаючись повернути її додому. Цей фільм – лист, який Саміра написала Норі. Камера спостерігає за Самірою, що прямує до кордону із Сирією, і дорогою бореться за те, щоб не дозволити іншим молодим людям виїхати туди. Фільм описує її болісне повсякдення, у якому вона розривається між надією і страхом втратити доньку на війні.

Nora, Samira's daughter, left for Syria in May 2013. Since then, her mother has left no stone unturned in her attempt to bring her home. The film is a letter that Samira wrote to Nora. It follows Samira in her fight to prevent other young people from leaving, her trip to the Syrian border and her painful, everyday life torn between hope and the fear of losing her daughter in the war in Syria.

У ПОШУКАХ КРАЩОЇ ДОЛІ / THE WORLD WE LIVE IN: WANDERING WORKERS IN GERMANY

Німеччина / Germany / 2016 / 16'40"

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Ганна Фішер
Продюсер: Юліане Вальтер
Оператор: Бен'ямін Мандербах
Звук: Клаудіо Демель

Director: Hanna Fischer
Producer: Juliane Walther
Cinematography: Benjamin Manderbach
Sound: Claudio Demel

Виробництво / Production: Filmakademie Baden-Wuerttemberg, Germany.
Tel.: +49 176 800 336 04, juliane.walther@filmakademie.de
Дистрибуція / Sales: SofiaMelnyk, sofia.melnyk@filmakademie.de

Ганна Фішер народилася у 1985 році і навчається на програмі з кіно і тележурналістики у Кіноакадемії Баден-Вюртемберга. Вона має диплом з культурології і працювала асистенткою на виробництві різних фільмів і телепередач.
Вибрана фільмографія: «Решта – як пощастить» (2016)

Hanna Fischer, born in 1985, is a student with a major in film and TV journalism at the Filmakademie Baden-Württemberg. She holds a degree in cultural studies and has assisted in various film and

television productions.

Selected filmography: Der Rest ist Glückssache (2016)

Кілька випадків трудової експлуатації робітників-мігрантів із країн Східної Європи широко відомі громадськості. У цьому фільмі зображено життя трьох заробітчан. Це будівельник з Болгарії, який живе на вулицях Франкфурта, збираючи пляшки задля грошей на прожиття. Це жінка з Румунії, яка живе в кімнаті готелю разом із доньками. Щодня вона йде на пошуки роботи. І пенсіонер із Болгарії – водій вантажівки, який живе на трасі протягом чотирьох місяців, щоб підтримувати сім'ю вдома. Їхнє повсякдення позначене похмурою монотонністю та відірваністю від суспільства, але вони все одно не облишили надій на краще життя.

Several cases of labour exploitation concerning migrant workers from Eastern European countries have become publicly known. The film portrays the life of three migrant workers: a construction worker from Bulgaria who lives on the streets of Frankfurt collecting bottles for a living; a woman from Romania who shares a hotel room with her daughters, everyday she goes out to find work; and a retiree from Bulgaria who drives a truck and has been on the road for four months to support his family back home. Their daily lives are determined by bleak monotony and social isolation, and yet they have not abandoned their hope for a better life.

РАКІЯДА / RAKIJADA

Швейцарія / Switzerland / 2016 / 20'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Нікола Іліч
Продюсер: Лорін Мерц
Оператор: Бранд Ферро, Нікола Іліч
Звук: Іван Антік

Director: Nikola Ilić
Producer: Laurin Merz
Cinematography: Brand Ferro, Nikola Ilic
Sound: Ivan Antic

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: PiXiU Films GmbH,
 Barbara Praschnig, praschnig@pixiufilms.com

Нікола Іліч народився 1977 року у Белграді. З 2007 року живе і працює у Швейцарії. Працював у Міському театрі Люцерна протягом трьох років. У 2010 році почав навчання у Люцернському університеті прикладних наук і мистецтв на факультеті відеозйомки, де й отримав ступінь бакалавра влітку 2013 року з дипломним короткометражним документальним фільмом «Кантон Югославія». З 2013 року працює фрілансером як фотограф, оператор-постановник і режисер. З 2014 є громадянином Швейцарії.

Вибрана фільмографія: «Кантон Югославія» (2013), «Звичайний день у Єгипті» (2015)

Nikola Ilić was born in 1977 in Belgrade. Since 2007 he's been living and working in Switzerland. He worked at the City Theatre of Lucerne for three years. In 2010 he started studying at the Lucerne University of Applied Sciences & Arts/Video Department from where he graduated with a bachelor's degree in Summer 2013 with the short documentary *Kanton Jugoslawien*. Since 2013 he's been working as a freelancer in photography, DOP & filmmaking. Since 2014 he has also had Swiss citizenship.

Selected filmography: *Kanton Jugoslawien* (2013), *Just Another Day In Egypt* (2015)

Праньяні – маленьке село у центральній Сербії. Місцеві їздять на заробітки або живуть із господарства. Багато з них вважають себе четниками – сербськими патріотами. Поки все нормально. Але кожного травня відбувається Ракіяда – змагання, хто більше вип'є, краще балансуватиме на дерев'яних жердинах і приготує найкращу сливову ракю. Канва змагання дозволяє дослідити сербську душу з нової перспективи, при цьому не втрачаючи з поля зору типовий балканський гумор.

Pranjani – a small village in central Serbia. Locals earn their living abroad or as farmers. Many count themselves among the Chetniks, Serbian patriots. So far, so normal. But every May, the Rakijada takes place – a competition that is all about who can drink the most, balance on wooden poles and brew the best rakija plum brandy. The red thread of the competition allows the examination of the Serbian soul from a new point of view, while never losing sight of the typical humour of the Balkans.

ТИЛО / CORPS

Бельгія / Belgium / 2016 / 16'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Бенжамен д'Ауст
Продюсер: Ніколя Гійо

Director: Benjamin d'Aoust
Producer: Nicolas Guiot

Виробництво / Production: Ultime Razzia Productions, Belgium. Tel.: +32477305939, Nicolas Guiot, urzzia@gmail.com

Дистрибуція / Sales: CBA, Thierry Detaille, mail@cbadoc.be, www.cbadoc.be

Бенжамін д'Ауст вивчав журналістику та сценарну майстерність у Вільному університеті Брюсселя. Бере участь у численних кінематографічних і телевізійних проєктах як сценарист, асистент режисера, монтажер. Паралельно співпрацює з франкомовним веб-журналом як кінокритик і керує майстернею з аудіовізуального монтажу.
Вибрана фільмографія: «Мур» (2006), «Точка сходу» (2011), «Ніч, як ми її пропускаємо» (2014)

Benjamin d'Aoust studied journalism and script writing at the Free University of Brussels. He takes part in numerous cinematographic and television projects as a screenwriter, assistant director and editor. In parallel, he collaborates with a French-speaking webzine as a film critic and runs an audiovisual editing workshop.

Selected filmography: *Mur* (2006), *Point de fuite* (2011), *The Night We Suppose* (2014)

Стіни в'язниці. Голоси та крики в'язнів вириваються з літанії днів.

The walls of a prison. The voices and cries of the prisoners escape from the litany of days.

БИГ В ЗАЧИНЕНІЙ КІМНАТІ / RUNNING IN CLOSED ROOM

Іран / Iran / 2016 / 29'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Мостафа Аташмард

Продюсер: Меді Мотахар

Оператор: Алі Каземі

Звук: Ахмад Афшар

Director: Mostafa Atashmard

Producer: Medi Motahar

Cinematography: Ali Kazemi

Sound: Ahmad Afshar

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Mostafa Atashmard,
atashmard@yahoo.com

Мостафа Аташмард народився у 1983 році. Здобув ступінь бакалавра кіно у Тегеранському мистецькому університеті. Мостафа – член Асоціації іранських документалістів.

Вибрана фільмографія: «*Mu тут, Mogadishu*» (2013)

Mostafa Atashmard was born in 1983. He has a BA in Cinema from the Tehran Art University. Mostafa is a member of the Iranian Documentary Filmmakers Association.

Selected filmography: *We are here Mogadishu* (2013)

Ібрагім – бігун, який стверджує, що страждає на безсоння через нещасний випадок, коли він ледь не потонув. Він каже, що не спить уже 10 років. Ібрагім побив рекорд із безпервного бігу – пробіг 30 годин із півночі Ірану (Астане-Ашрафіє) до Тегерану. Він намагається привернути до себе увагу, щоб отримати хорошу роботу. Він потрапляє в поле зору медіа, але спроба отримати бажану роботу виявляється безуспішною.

Ibrahim is a runner who claims he has got insomnia caused by a near-drowning incident. He says he has not slept for 10 years. He has broken the record for non-stop running by running for 30 hours from the north of Iran (Astaneh Ashrafieh) to Tehran. He tries to attract attention so he can get a good job. He catches the media's attention but his attempt to find a desirable job fails.

В ІНШОМУ СВІТІ / IN ANOTHER WORLD

Польща / Poland / 2016 / 26'6"

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Анна Бединська
Продюсер: Маріна Разбєжкіна

Director: Anna Bedynska
Producer: Marina Razbezhkina

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Marina Razbezhkina,
docmasterskaya@gmail.com

Анна Бединська має тривалий досвід у документальній фотографії і довго займалася соціальними проектами. У своїх працях вона зосереджує увагу на соціальних змінах у сучасному суспільстві. У 2014 році вона переїхала до Москви на навчання у Школі документального кіно та театру Маріни Разбєжкіної та Міхаїла Угарова, яку успішно закінчила у 2015. «В іншому світі» – її дебютний короткометражний документальний фільм, вона виступає режисеркою, продюсеркою, операторкою та монтажеркою.

Фільмографія: «В іншому світі» (2016)

Anna Bedynska has much experience as a documentary photographer doing social projects. In her work she focuses attention on social change in contemporary society. In 2014 she moved to Moscow to study at the Marina Razbezhkina and Mikhail Ugarov School of Documentary Film and Theatre, from which she successfully graduated in 2015. *In Another World* is her debut short documentary in which she acted as director, producer, camerawoman and editor.

Filmography: *In Another World* (2016)

У 40-річної Касі двоє дітей-підлітків, щасливий шлюб, її кохає чоловік. Вона жінка середнього класу з високим рівнем освіти, обімає посаду менеджера. У неї все чудово організоване, вона досягає успіху у будь-якій справі. Одного дня її спокійне та досконале життя руйнує новина про те, що вона вагітна дитиною з синдромом Дауна. У цей момент вона може вирішити: народити або зробити аборт. Але жодна з цих перспектив її не заспокоює. Кожне з них призведе до драматичних наслідків і травм. Камера стежить за нею протягом більш ніж шести місяців, документуючи її душевний стан та емоції. Аж до останньої сцени фільму – пологів.

Kasia (40) has two teenage kids, is happily married and loved. She is a middle-class woman with a high education and a managerial position at work. Her life is perfectly organised and is a stream of successes. One day her peaceful and perfect life is destroyed by the news that she is pregnant with a baby with Down's syndrome. At this moment, she can decide either to give birth or have an abortion. Yet for her, neither of the solutions is good. Each will result in a drama and trauma. The camera stays with her for over six months documenting her state of mind and emotions, up to the final scene of the film – the delivery.

ПАПЕРОВІ ЗІРКИ / PAPER STARS

Росія / Russia / 2016 / 41'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Інна Омельченко
Продюсер: Маріна Разбежкіна
Звук: Юрій Геддерт

Director: Inna Omelchenko
Producer: Marina Razbezhkina
Sound: Yuri Geddert

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Marina Razbezhkina,
docmasterskaya@gmail.com

Інна Омельченко народилася в 1991 році на півдні Росії. Переїхавши до Москви, працювала операторкою-фрілансеркою. У 2014 році виграла грант на навчання у Школі документального кіно і театру Маріни Разбежкіної і Міхаїла Угарова.

Фільмографія: «Ямаха» (2015), «Паперові зірки» (2016)

Inna Omelchenko was born in 1991 in the south of Russia. After moving to Moscow, she worked as a freelance camera operator. In 2014, she won a grant to the Marina Razbezhkina and Mikhail Ugarov School of Documentary Film and Theatre.

Filmography: *Yamaha* (2015), *Paper Stars* (2016)

Аліна ніколи не була в дитячому літньому таборі. У день заїзду вона плаче, а пізніше, ввечері, залишається у порожній кімнаті, поки інші веселяться на дискотеці. Але її смуток зникає через кілька днів, і ось вона уже марширує разом з іншими та співає пісні. Поліна також недавно приїхала до табору, але вона не приєдналася до гурту. Вона тримається осібно і живе у світі фантазій. Двоє дівчат живуть разом в одній кімнаті, сплять на розташованих поруч ліжках, але помічають одна одну лише коли починають виготовляти паперові зірки для конкурсу.

Alina has never been to a holiday camp for children. On the day she arrives, she is crying, and later at night she stays in an empty room while the others are having fun at a party. But her frustration goes after several days, and she is marching with the others and singing songs. Polina has also come to the camp recently, but she hasn't joined a group. She is on her own and lives in a world of fantasies. Two girls share the same room, sleep on beds side by side, but only notice each other while making paper stars for the contest.

INTRO

Росія / Russia / 2016 / 30'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Юлія Панасенко
Продюсер: Патрічіо Гаджардо,
 Майте Альберді
Оператор: Іріна Шаталова,
 Юлія Панасенко
Звук: Неллі Іванова

Director: Yulia Panasenکو, Evelina
 Gevorkyan, Dmitry Agutin
Producer: Patricio Gajardo, Maite Alberdi
Cinematography: Irina Shatalova,
 Yulia Panasenکو
Sound: Nelli Ivanova

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Yulia Panasenکو,
 vedacinema@gmail.com

Юлія Панасенко – російська незалежна режисерка та продюсерка документального кіно. Вона переконана, що кіно – це не що інше, як медитація. Її останні роботи присвячені дослідженню межових станів людського існування.

Вибрана фільмографія: «*Outro*» (2010), «*Занурення*» (2009)

Julia Panasenکو (22 October 1979) is a Russian independent documentary film director and producer. She believes that cinema is nothing more than meditation. Her recent works are dedicated to investigating the borderline conditions of human beings.

Selected filmography: *Outro* (2010), *Immersion* (2009)

Після смерті сина Юлія наче застигла. Вона не може з цим впоратись. Але вона вірить, що зустрінеться з тим, кого колись втратила.

After her son's death Julia seems frozen. She can't get over it. But she believes in meeting the one she has once lost.

4 - 12 AUGUST 2017

EDITION XVI - PRIZREN / KOSOVA

THE OFF-THE-BEATEN-PATH FESTIVAL
WHERE MAGIC HAPPENS

**DOKU
FEST**

International Documentary
and Short Film Festival

dokufestprizren

info@dokufest.com

dokufest

<http://dokufest.com/>

DOCU/УКРАЇНА

DOCU/UKRAINE

ЛЕНІНОПАД / THE FALL OF LENIN	74
ДОМАШНІ ІГРИ / HOME GAMES	75
ІСТОРІЯ ЗИМОВОГО САДУ / THE WINTER GARDEN'S TALE	76
ЩОДЕННИК / THE DIARY	77
КОДА / CODA	78
КОМУНАЛКА / KOMUNALKA	79
ДО СКОРОГО / SEE YOU LATER	80
КАВА VS. ШАШЛИКИ / COFFEE VS. BARBECUES	81
ЖИВІ Й НЕСКОРЕНІ / ALIVE AND UNDEFEATED	82
УКРИТТЯ / REFUGE	83
МЕТРО / METRO	84
МІЖ ІНШИМ / MEANWHILE	85
СІРІ КОНІ / GREY HORSES	86

Цей фільм було створено за фінансової підтримки Британської Ради в рамках проекту «The Guardian прямує в Україну». «The Guardian прямує в Україну» – всеукраїнський конкурс документальних проєктів, створений Британською Радою, The Guardian та Docudays UA.

This film was created with the financial support by British Council as part of the Guardian Goes Ukraine project. The Guardian Goes Ukraine is an all-Ukrainian contest for documentary projects, conceived by the British Council, the Guardian and Docudays UA.

Іронічний документальний фільм про прощання з радянською епохою в Україні. Під час спиритичного сеансу з духом Леніна ми дізнаємося про наше минуле, теперішнє та майбутнє. Фільм показує розквіт та занепад ідолів, а також фантастичне потойбічне життя привидів історії. Стрічка натхненна прийнятими Верховною Радою України в 2015 році законами, що засуджують радянський тоталітарний режим та забороняють використання комуністичної символіки. А також тим, як впроваджуються ці закони.

ЛЕНІНОПАД / THE FALL OF LENIN

Україна / Ukraine / 2017 / 11'20"

СВІТОВА ПРЕМ'ЄРА / WORLD PREMIERE

Режисер: Світлана Шимко
Звук: Роман Гоменюк

Director: Svitlana Shymko
Sound: Roman Gomenyuk

Виробництво та дистрибуція / Production&Sales: Svitlana Shymko,
svitlana.shymko@gmail.com

Світлана Шимко – незалежна режисерка з України, випускниця міжнародної магістерської програми з режисури документального кіно DocNomads. Фіналістка проєкту «The Guardian прямує в Україну». Займається розробкою політичних, соціальних і феміністичних тем у документалістиці.
Вибрана фільмографія: «Медик Іде Останньою» (2014), «Загублені» (2016)

Svitlana Shymko is an independent director from Ukraine. She is a graduate of the DocNomads international MA program in documentary filmmaking. She was also a finalist in The Guardian Goes Ukraine contest. She works on political, social and feminist topics in documentary cinema.

Selected filmography: *The Doctor Leaves Last* (2014), *Lost* (2016)

An ironic documentary film about the farewell to the phantoms of the USSR in Ukraine. The spiritual session with the ghost of Lenin guides us through our past, present and future. The film presents the dawn and the twilight of idols, and the curious afterlife of history's ghosts. It is inspired by laws adopted in 2015 by the parliament of Ukraine which condemn the Soviet totalitarian regime and ban the use of Communist symbols.

ДОМАШНІ ІГРИ / HOME GAMES

Великобританія, Україна, Франція / UK, Ukraine, France / 2017 / 17'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Аліса Коваленко
Продюсер: Стефан Сіоан
Оператор: Стефан Сергій Стеценко,
 Аліса Коваленко
Звук: Дмитро Скрипка

Director: Alisa Kovalenko
Producer: Stephane Siohan
Cinematography: Stephan Serhii
 Stetsenko, Alisa Kovalenko
Sound: Dmytro Skrypka

Виробництво та дистрибуція / Production&Sales: East Roads Films, Stephane Siohan,
 stephane@east-roads.com, www.east-roads.com

Аліса Коваленко – українська режисерка. Випускниця Київського національного університету тетару, кіно і телебачення ім. І.К. Карпенка-Карого і Школи ім. А. Вайди (Варшава). Її перший повнометражний документальний фільм «Сестра Зо» (2013) був відзначений на фестивалях Docudays UA, КМКФ «Молодість» та ArtDocFest (Москва). Її остання робота «Аліса в країні війни» (2015) демонструвалась у рамках конкурсної програми на фестивалі IDFA в Амстердамі і виграла перший премію на Fidadoc Festival of Agadir (Марокко), DocsMX (Мехіко) та Фестивалі документального кіно і прав людини у Парижі.

Вибрана фільмографія: *Сестра Зо* (2013), *Аліса в країні війни* (2015)

Alisa Kovalenko is a Ukrainian director. She graduated from the Kyiv National Karpenko-Kary Theatre, Film, and Television University and the Andrzej Wajda school in Warsaw. Her first full-length documentary *Sister Zo* (2013) was featured at DocuDays UA, Molodist IFF (Kyiv) and ArtDocFest (Moscow). Her last film *Alisa in Warland* (2015) appeared in competition at the IDFA in Amsterdam and won first prize at the Fidadoc Festival of Agadir (Morocco), DocsMX (Mexico) and the Paris Festival of Cinema & Human Rights (2016).

Selected filmography: *Sister Zo* (2013), *Alisa in Warland* (2015)

Фільм зображує життя Аліни Шиловой, 20-річної киянки, яку може врятувати від бідності захоплення футболом. Наразі дівчина професійно займається спортом, але обставини складаються неоднозначно: раптово помирає мати Аліни, і на руках у юної спортсменки лишаються маленький брат і сестра – 6-річний Ренат і 7-річна Регіна. Аліна стає їм за матір. Її спортивна кар'єра на межі провалу. Уся сім'я мешкає у тісній однокімнатній квартирі. Аліна хоче для брата і сестри кращого дитинства, ніж було у неї. Чи вистачить їй сили, аби впоратись з усіма труднощами? Як виграти матч свого життя, коли можливості і обставини проти тебе?

Цей фільм було створено за фінансової підтримки The Guardian в рамках проекту «The Guardian прямує в Україну». «The Guardian прямує в Україну» – всеукраїнський конкурс документальних проєктів, створений Британською Радою, The Guardian та Docudays UA.

This film was created with the financial support by The Guardian as part of the Guardian Goes Ukraine project. The Guardian Goes Ukraine is an all-Ukrainian contest for documentary projects, conceived by the British Council, the Guardian and Docudays UA.

The film depicts the life of Alina Shilova, a 20-year-old girl from Kyiv, whose passion for football has a chance of saving her from poverty. Alina is now a professional player, but her situation remains uncertain: her mother suddenly dies, leaving behind Alina's beloved siblings, Renat & Regina, 6 and 7 years old. Alina becomes a substitute mother. Her career plans are on the verge of collapse. The whole dysfunctional family is living in a cramped one-room apartment. Alina wants to give her brother and sister a better life than the one she had. Will she find the strength to cope with everything? How can you win the match of your life when the odds are stacked against you?

Цей фільм було створено за фінансової підтримки Docudays UA в рамках проекту «The Guardian прямує в Україну». «The Guardian прямує в Україну» – всеукраїнський конкурс документальних проєктів, створений Британською Радою, The Guardian та Docudays UA.

This film was created with the financial support by Docudays UA as part of the Guardian Goes Ukraine project. The Guardian Goes Ukraine is an all-Ukrainian contest for documentary projects, conceived by the British Council, the Guardian and Docudays UA.

Історія фільму базується на долі Павільону квітникарства колишнього ВДНГ та його літньої працівниці – Валентини Вороніної, – яка підтримує цей простір, вкладаючи туди своє життя, коли раптом приходять зміни. Після сорока п'яти років роботи її просять піти на пенсію. Та Вороніна не погоджується, бо вважає, що всі рослини без неї загинуть. Водночас група загадкових радіоестезистів знаходить біля входу в павільон канал потужної позитивної енергії.

ІСТОРІЯ ЗИМОВОГО САДУ / THE WINTER GARDEN'S TALE

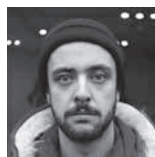
Україна / Ukraine / 2017 / 20'

СВІТОВА ПРЕМ'ЄРА / WORLD PREMIERE

Режисер: Семен Мозговий
Продюсер: Олександр Чепіга
Оператор: Денис Мельник
Звук: Наталя Авраменко

Director: Semen Mozgovy
Producer: Oleksandr Chepiga
Cinematography: Denys Melnyk
Sound: Natalia Avramenko

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Chepiga SE, Oleksandr Chepiga, chepiga@gmail.com

Семен Мозговий – режисер, актор. Народився 31 липня 1992 року в Харкові. Грав у театрі для дітей та юнацтва «Стел». У 2009 вступив до Харківської державної академії культури на кафедру режисури кіно і телебачення, у 2013 році закінчив навчання. У 2012-2013 вивчав драматургію у школі при телеканалі «Інтер». Переїхав до Києва. У 2013 році грав в театрі «ДАХ». Працює як незалежний режисер.

Вибрана фільмографія: «Манна каша» (2012), «Володимир Маяковський. А все-таки» (2012)

Semen Mozgovy is a director and an actor. He was born on July 31, 1992, in Kharkiv. He was an actor in the Stel children and youth theater. In 2009, he started his studies at the Kharkiv State Academy of Culture at the department of film and television directing, and graduated in 2013. In 2012-3 he studied dramaturgy at the Inter TV channel's school. He moved to Kyiv, and in 2013 he started to play at the Dakh theater. He works as a freelance director.

Selected filmography: *Semolina* (2012), *Vladimir Mayakovsky: And After All* (2012)

The film's story is based on the fate of the Floriculture Pavilion of the former Exhibition of Achievements of the People's Economy, and its elderly employee Valentyna Voronina, who maintains this space, investing her own life into it, until suddenly changes come to her. After forty-five years of work, she is asked to retire. But Voronina does not agree with that, because she thinks that all the plants will die without her. Meanwhile, a group of mysterious radioesthetists find a channel of positive energy right in front of the entrance to the pavilion.

ЩОДЕННИК / THE DIARY

Україна / Ukraine / 2016 / 34'

СВІТОВА ПРЕМ'ЄРА / WORLD PREMIERE

Режисер: Олександра Чупріна
Продюсер: Олександра Чупріна,
Ілля Єгоров

Оператор: Ілля Єгоров

Звук: Артем Мостовий, Каріна Режевська

Director: Olexandra Chuprina
Producer: Olexandra Chuprina,
Illia Yehorov

Cinematography: Illia Yehorov

Sound: Artem Mostovyy, Karina Rezhevskia

Виробництво та дистрибуція / Production&Sales: ЗКО production, Olexandra Chuprina,
alexchify@gmail.com

Олександра Чупріна народилася в Одесі. Закінчила Київський національний університет театру, кіно і телебачення ім. І.К.Карпенка-Карого, курс режисури телебачення. За часів Майдану долучилася до #BABYLON'13 і закохалася у документальне кіно. У 2015 році брала участь в USC School of Cinematic Arts у Лос-Анджелесі – міжнародному воркшопі для документалістів. У 2014–2015 рр. працювала у ГО «Новий Донбас». У 2016 році була учасницею Visegrad Summer School у Кракові.

Вибрана фільмографія: «Як ми стали добровольцями» (2015),

«Богданове щастя» (2015), «З нуля»(2016)

Olexandra Chuprina was born in Odesa. She graduated from the Kyiv National Karpenko-Kary Theatre, Film, and Television University, department of TV direction. During the Maidan, she joined #BABYLON'13 and fell in love with documentary cinema. In 2015, she participated in the USC School of Cinematic Arts in Los Angeles, which is an international workshop for documentary filmmakers. Between 2014 and 2015, she worked at the New Donbas NGO. In 2016, she participated in the Visegrad Summer School in Krakow.

Selected filmography: *How We Became Volunteer Soldiers* (2015), *Bohdan's Happiness* (2015), *From Scratch* (2016)

Денису – 14. Він отримує двійки, рубиться в Доту і шукає себе. «Щоденник – твоє обличчя», – кажуть йому у школі. У відповідь він створює альтернативний відеощоденник, де відверто розмірковує про те, що дійсно турбує його. Ми – за лаштунками підліткового життя. Який він – шлях дорослішання?

Denys is 14. He is a loser at his studies, but an expert in DOTA. 'The school diary is your face', his teachers say to him. Every single pupil in the post-Soviet states is familiar with this phrase. It means that the notebook with its grades is the projection of your personality. Denys thinks the opposite. He records himself everyday and reflects on the things that really worry him. We go behind the scenes of the teenager's life. Growing up – what does it look like?

КОДА / CODA

Україна / Ukraine / 2017 / 20'

СВІТОВА ПРЕМ'ЄРА / WORLD PREMIERE

Режисер: Анна Корж
Продюсер: Маргарита Гасанова
Оператор: Анна Корж,
Маргарита Курбанова
Звук: Інна Вієру

Director: Anna Korzh
Producer: Marharyta Hasanova
Cinematography: Anna Korzh,
Marharyta Kurbanova
Sound: Inna Vieru

Виробництво та дистрибуція / Production&Sales: SKYDIVEFILM, Anna Korzh,
korzh.annet@gmail.com

Анна Корж – випусниця Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого, кафедра режисури телебачення, майстерня Юрія Терещенка. Представляла українську кіношколу в Сербії на Interaction/Interdoc-2016 (літня кіношкола документального кіно). Є одним з кураторів документальної програми в ГО «СУЖ» (Сучасне Українське Кіно).

Вибрана фільмографія: «Дім» (2015), «На глибини» (2016), «The roots» (2016)

Anna Korzh is a graduate of the Kyiv National Karpenko-Kary Theatre, Film, and Television University, department of television direction, Yuriy Tereshchenko's workshop. She represented the Ukrainian film school in Serbia at Interaction/Interdoc-2016 (a summer school for documentary cinema). She is one of the curators of the documentary program at the Contemporary Ukrainian Cinema NGO.

Selected filmography: *Home* (2015), *In Depth* (2016), *The Roots* (2016)

Кода – це додатковий розділ в музичному творі. Ніна Миколаївна присвятила своє життя музиці і перебуває наприкінці свого музичного твору...

Coda is an additional chapter in a piece of music. Nina Mykolaivna has dedicated her life to music, and she is currently at the end of her music piece...

КОМУНАЛКА / KOMUNALKA

Україна / Ukraine / 2016 / 11'10"

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Андрій Приймаченко, Уляна Скицька, Валерій Пузік, Юлія Ільченко, Марина Лопушин, Маріам Шелія
Продюсер: Вікторія Бабенко

Directors: Andriy Prymachenko, Uliana Skytska, Valeriy Puzik, Yulia Ilchenko, Maryna Lopushin, Mariam Shelia
Producer: Viktoriia Babenko

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: DOCemotion, Viktoriia Babenko, bww23@ukr.net

Андрій Приймаченко – режисер, оператор з Києва. У якості режисера знімає музичні кліпи, рекламу. Як оператор зняв повнометражний ігровий фільм «Дорога на Захід» (2014) і короткометражний фільм «Фантики» (2015). Окрім роботи над фільмом «Комуналка», зняв документальний фільм-спогад «Полішук» та співпрацював з об'єднанням BABYLON'13.

Вибрана фільмографія: «Комуналка» (2016)

Уляна Скицька – львівська журналістка та авторка програм на «Телеканалі новин 24» («Наші», «Зроблено в Україні»). Стрічка «Комуналка» – дебют у жанрі документального кіно.

Фільмографія: «Комуналка» (2016)

Валерій Пузік – живе в Одесі. Працює фотографом. Як режисер зняв документальні фільми: «Вулиця» 2010, «Уламки» 2014, «Перемир'я» 2015, «Прощання між зірок» 2015. Серед ігрових (сценарист): «Дорога до життя» 2014, веб-серіал «Бліндаж» 2016-(...) та інші. Готується до друку книга короткої прози «Моноліт».

Вибрана фільмографія: «Вулиця» (2010), «Уламки» (2014), «Перемир'я» (2015), «Прощання між зірок» (2015), «Комуналка» (2016)

Марина Лопушин – студентка 4-го курсу режисури телебачення в Київському національному університеті театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого. Активно працює в документалістиці, ігровому кіно та музичному відеовиробництві.

Фільмографія: «Комуналка» (2016)

Юлія Ільченко – родом з Кривого Рогу, зараз проживає в Києві. Працює в сфері комунікацій та вважає відео одним із найбільш влучних засобів, щоб розповісти деякі історії, наприклад історію про декомунізацію в комуналці. Окрім «Комуналки» працювала над документальним циклом «Візитівка Карпат».

Вибрана фільмографія: «Комуналка» (2016)

Маріам Шелія – живе та працює в Києві. Окрім «Комуналки» брала участь в створенні документального циклу «Візитівка Карпат». А також мала досвід роботи з малими документальними формами в об'єднанні кінематографістів BABYLON'13.

Вибрана фільмографія: «Комуналка» (2016)

Фільм про те, як зміна поколінь в Україні здатна трансформувати підхід до сприйняття простору навколо. Про конфлікт епох, зіткнення ініціативності та байдужості, відкритості та жорсткої регламентованості життя під час одного маленького ремонту.

Andriy Prymachenko is a director and a cinematographer from Kyiv. As a director, he makes music videos and ads. As a cinematographer, he filmed a feature film *The Way to the West* (2014) and a short film *Wrappers* (2015). In addition to working on the film *Komunalka*, he worked on the documentary recollection *Polishchuk* and worked with the BABYLON'13 association.

Selected filmography: *Komunalka* (2016)

Uliana Skytska is a Lviv journalist and an author of TV programs on the 24 News TV Channel (*Our People, Made in Ukraine*). The film *Komunalka* is her debut in documentary cinema.

Filmography: *Komunalka* (2016)

Valerii Puzik lives in Odesa and works in photography. As a director, he made documentary films *The Street* (2010), *Debris* (2014), *Ceasefire* (2015), *Farewell among the Stars* (2015). He was a screenwriter for a feature film *The Road to Life* (2014), an online series *Dugout* (2016 – ...) and others. He wrote an upcoming short prose book *Monolith*.

Selected filmography: *The Street* (2010), *Debris* (2014), *Ceasefire* (2015), *Farewell among the Stars* (2015), *Komunalka* (2016)

Maryna Lopushin is a fourth-year student of the department of TV directing at Kyiv National Karpenko-Kary Theatre, Film, and Television University. She actively works with documentary and feature films, as well as in music video production.

Filmography: *Komunalka* (2016)

Yulia Ilchenko is from Kryvyi Rih and currently lives in Kyiv. She works in communications and considers videos to be one of the most appropriate means to tell some stories, such as the story of decommunization in a communal flat. In addition to *Komunalka*, she worked on a documentary cycle *The Carpathian Card*.

Selected filmography: *Komunalka* (2016)

Mariam Shelia lives and works in Kyiv. In addition to *Komunalka*, she worked on a documentary cycle *The Carpathian Card*. She also has some experience with small documentary forms in the association of filmmakers BABYLON'13.

Selected filmography: *Komunalka* (2016)

The film is about how the change of generations in Ukraine can transform the perception of the space around us. It is about the conflict of epochs, the confrontation between initiative and indifference, between openness and a strictly regulated life, in the course of one small renovation.

ДО СКОРОГО / SEE YOU LATER

Україна / Ukraine / 2016 / 35'

СВІТОВА ПРЕМ'ЄРА / WORLD PREMIERE

Режисер: Юлія Кочетова-Набожняк
Звук: Назар Захарченко

Director: Yulia Kochetova-Nabozhniak
Sound: Nazar Zakharchenko

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Julia Kochetova-Nabozhniak in
coproduction with Kyiv-Mohyla School of Journalism, kotschetowa@gmail.com

Юлія Кочетова-Набожняк – українська фотожурналістка, випускниця Могиланської школи журналістики. Співпрацює із волонтерською організацією «Поверніть живим», реалізує документальні та арт-проекти.

Вибрана фільмографія: «До скорого» (2016)

Yulia Kochetova-Nabozhniak is a Ukrainian photo journalist, a graduate of the Mohyla School of Journalism in Kyiv. She works for the volunteering organisation Return Alive, and creates documentary and art projects.
Selected filmography: See You Later (2016)

«До скорого» – це мантра, освідчення і заповіт всім тим, хто чекає і тим, хто не дочекався. Командири перед військовими операціями заповнюють графу «заплановані втрати», але ця історія про те, чому ми з тобою живі. Автобіографія на двох, де війна – це не головне.

"See you later" is a mantra, a declaration of love, and a testament to all those who are waiting and who, in the end, could not meet the ones they were waiting for. Commanders fill in a form for 'planned casualties' before every military operation, but this story is about why you and I are still alive. It is an autobiography for two, where the war is not the most important thing.

КАВА VS. ШАШЛИКИ / COFFEE VS. BARBECUES

Україна / Ukraine / 2016 / 13'35"

СВІТОВА ПРЕМ'ЄРА / WORLD PREMIERE

Режисер: Дмитро Бурко

Director: Dmytro Burko

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: PicOi Production,
Dmytro Burko, video@picoi.biz

Дмитро Бурко спеціалізується на зйомках концертів та кліпів у PicOi Production, музикант та любить каву.
Вибрана фільмографія: «Колишні» (2015), «Міст» (2016)

Dmytro Burko specialises in filming concerts and music videos at the PicOi Production. He is a musician, and he likes coffee.
Selected filmography: *The Ex's* (2015), *The Bridge* (2016)

У 2015-му році в Україні відбулися вибори до міських рад. Події фільму розгортаються у Києві. Героями стали молодий депутат, який тільки-но розпочинає свою кар'єру та представник провідної політичної сили. Кава і спілкування з одного боку та шашлик і пісні – з іншого. А що оберете ви?

In 2015, local elections were held for city councils in Ukraine. The film's action takes place in Kyiv. Its protagonists are a young councillor who is just starting in his career, and a member of a major political force. Coffee and discussion on the one hand vs. barbecue and songs on the other. Which one would you choose?

ЖИВІ Й НЕСКОРЕНІ / ALIVE AND UNDEFEATED

Україна / Ukraine / 2016 / 12'35"

Режисер: Дарія Грна, Маргарита Гасанова,
Таїсія Кутузова, Богдан Кутєпов,
Жанна Озірна, Анна Ютченко
Продюсер: Маргарита Гасанова
Оператор: Таїсія Кутузова
Звук: Богдан Кутєпов

Director: Dariya Hirna, Marharyta
Hasanova, Tayisiya Kutuzova, Bohdan
Kytievov, Zhanna Ozirna, Anna Yutchenko
Producer: Marharyta Hasanova
Cinematography: Tayisiya Kutuzova
Sound: Bohdan Kytievov

Виробництво / Production: Parallenin Films, Marharyta Hasanova,
margaryta.gasanova@gmail.com
Дистрибуція / Sales: Школа журналістики УКУ за підтримки MyMedia,
Viktoria Babenko, journalist@ucu.edu.ua

2016-й рік, Україною шириться декомунізація. На Львівщині, в самому серці Бандерівського краю, є місто Червоноград, яке прославилось як перше місто Радянського Союзу, де повалили пам'ятник Леніну. Проте навіть 26 років потому, тут тривають запеклі суперечки між прихильниками різних ідеологій. Перед нами полюси українського суспільства: хор російської общини «Жива пам'ять» та співоча чота націоналістів ОУН-УПА «Нескорені», яких об'єднує Червоноградський народний дім. Ця кінострічка – про глибинні, приховані процеси, які насправді криються за поваленням пам'ятників, і про те, як два паралельні світи перетинаються в Червоноградському народному домі.

2016. Decommunisation is spreading across Ukraine. In the Lviv region, in the very heart of Bandera's territory, there is the town of Chervonohrad, famous for being the first Soviet place where a statue of Lenin was torn down. However, even 26 years later, there is a heated debate between the proponents of different ideologies. We see the opposite poles of Ukrainian society in front of us: a choir of the Russian community named The Living Memory, and a singing couple of OUN-URA nationalists called the Undeclared. What they have in common is the Chervonohrad People's House. The film is about the deep, implicit processes which actually stand behind the torn-down monuments, and about the way two parallel universes collide in the Chervonohrad People's House.

УКРИТТЯ / REFUGE

Україна / Ukraine / 2016 / 20'33"

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Анастасія Максимчук
Оператор: Джейн Бондаренко
Звук: Наталя Авраменко

Director: Anastasia Maksymchuk
Cinematography: Jane Bondarenko
Sound: Natalia Avramenko

Виробництво та дистрибуція / Production&Sales: Anastasia Maksymchuk,
 nastya.maksymchuk@gmail.com

Анастасія Максимчук народилася 1991 року в Донецьку. У 2013 році закінчила Київський національний університет театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого. У 2014 році за підтримки Державного агентства з питань кіно вона зняла короткометражний фільм «Ніжність». З 2015 року працює над повнометражним документальним фільмом «Сказ».

Вибрана фільмографія: «Ніжність» (2014)

Anastasia Maksymchuk was born in 1991 in Donetsk. In 2013, she graduated from the Kyiv National Karpenko-Kary Theatre, Film, and Television University. In 2014, with the support of the Government Agency for Cinema, she made a short film *Tenderness*. Since 2015, she has been working on a feature-length documentary titled *Rabies*.
Selected filmography: *Tenderness* (2014)

Історія зоозахисника і догхантера, які стикаються в невидимій війні за визначення поняття людяності в країні, де занадто часто громадяни змушені діяти замість уряду.

A story about an animal rights activist and a dog hunter who face each other in an invisible war for the definition of the concept of humanity, in a country where citizens are often forced to act instead of the government.

МЕТРО / METRO

Україна / Ukraine / 2016 / 16'33"

СВІТОВА ПРЕМ'ЄРА / WORLD PREMIERE

Режисер:
Лера Мальченко, Олександр Ганц

Director:
Lera Malchenko, Oleksandr Hants

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: fantastic little splash,
Lera Malchenko, fantasticlittlesplash@gmail.com

Лера Мальченко та Олександр Ганц створили власну незалежну кіностудію fantastic little splash у 2016 році та зняли свій перший фільм «Метро» у межах цього проекту. До цього знімали для ГО Kultura Medialna та Громадське ТБ Дніпро.

Вибрана фільмографія: «Метро» (2016)

Lera Malchenko and Oleksandr Hants created their own independent film studio called fantastic little splash in

2016, and made their first film *Metro* as a part of this project. Before that, they filmed for the Kultura Medialna NGO and for Hromadske TV Dnipro.

Selected filmography: *Metro* (2016)

Дніпропетровськ як «космічна столиця УРСР» був закритим містом до 1987-го. Спеціальний статус надав місту можливість розпочати будівництво метрополітену. У 1995-му було відкрито 6 станцій. Відтоді не зведено жодної нової. Протягом 20 років кожен міський голова обіцяє продовжити будівництво. Сьогодні метро у Дніпрі одне з найкоротших у світі. Але невелика кількість пасажирів та майже повна відсутність навязливої реклами, зберегли у метро особливу атмосферу – підземного ретро-футуристичного міста.

As the 'space capital of the Ukrainian SSR', Dnipropetrovsk was a closed city until 1987. This special status allowed the city to start building a subway system. In 1995, six subway stations were opened. But since then, not a single station has been built. For 20 years, each mayor promises to continue the construction. Nowadays, the metro system in Dnipro is one of the shortest in the world. But a small number of passengers and the almost complete lack of invasive advertisements have preserved a special atmosphere in the Dnipro subway, an atmosphere of an underground retro-futuristic city.

МІЖ ІНШИМ / MEANWHILE

Україна / Ukraine / 2016 / 25'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Юлія Аппен, Олександра Васина, Микита Лиськов
Director: Yulia Appen, Oleksandra Vasyna, Mykyta Lyskov
Продюсер: Наталка Целюба
Producer: Natalka Tseliuba

Виробництво та дистрибуція / Production&Sales: Radio Surrealism, Natalka Tseliuba, radiosurrealism@gmail.com, radiosurrealism.weebly.com

Юлія Аппен – дизайнерка і фотографія. У 2014 році проходила навчання в школі документального кіно у рамках фестивалю ГогольFest, де зняла першу короткометражну роботу «Віра». У 2015 році зняла фільм «Прага_транзит», який був показаний на фестивалі аудіовізуального мистецтва «Конструкція» (Дніпро).
Вибрана фільмографія: «Віра» (2014), «Прага_транзит» (2015)
Наталка Целюба – дизайнерка і перформерка.
Вибрана фільмографія: Між іншим (2016)
Олександра Васина – аніматорка і муштен дизайнерка.

Вибрана фільмографія: Між іншим (2016)

Микита Лиськов – художник, режисер, сценарист і аніматор.

Вибрана фільмографія: Між іншим (2016)

Yulia Appen is a designer and photographer. In 2014, she studied at the documentary filmmaking school of the HoholFest festival, where she made her first short film *Vira*. In 2015, she made the film *Praha_Transit*, which was presented at the Construction Audiovisual Art Festival in Dnipro.

Selected filmography: *Vira* (2014), *Praha_Transit* (2015)

Natalka Tseliuba is a designer and art-performer.

Selected filmography: *Meanwhile* (2016)

Oleksandra Vasyna is an animation artist and motion designer.

Selected filmography: *Meanwhile* (2016)

Mykyta Lyskov is an artist, director and animation artist.

Selected filmography: *Meanwhile* (2016)

Фільм складається з реальних історій українських мігранток в Європі, які розповідають, чому вирішили змінити місце проживання, які мотиви ними керували. Чи справді добре там, де нас немає? І що таке, зрештою, дім? Чотири стіни і дах над головою, чи краєвид з вікна, лавка в парку, запах весняного міста? Місце сили, що дає відчуття безпеки і комфорту, або простір, що дозволяє реалізувати творчі амбіції? Чи, може, людина, яка приймає тебе таким, який ти є? Разом з ними, ми курсуємо туди і назад, між домом і не-домом, між минулим і сьогоднішнім, між Україною і не-Україною, занурюючись у їхні світогляди і перевіряючи власний.

The film consists of true stories of Ukrainian migrant women in Europe, who tell us why they made their decisions to move and what their motivation was. Is the grass really always greener on the other side? And what is home, after all – is it four walls and a roof above your head, or a view from your window, a bench in the park, the smell of the city in the spring? Is it a place of strength which gives you a feeling of security and comfort, or is it a space that allows you to realise your creative ambition, or is it a person who accepts you as you are? Together with the protagonists, we move there and back again, between home and not-home, between the past and the present, between Ukraine and not-Ukraine, immersing ourselves in their worldviews and testing our own.

СИРІ КОНИ / GREY HORSES

Україна / Ukraine / 2016 / 43'37"

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Микола Рідний
Оператор: Дмитро Пашко, Павло Іткін,
 Вадим Смарченко, Микола Рідний
Звук: Данило Венгринюк

Director: Mykola Ridnyi
Cinematography: Dmytro Pashko, Pavlo
 Itkin, Vadym Smarchenko, Mykola Ridnyi
Sound: Danylo Venhryniuk

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Mykola Ridnyi in coproduction with hromadske.ua, ridnyi@gmail.com

Микола Рідний народився 1985 року в Харкові. Закінчив Харківську державну академію дизайну та мистецтв. Автор фільмів, фотосерій, інсталяцій. Його роботи були показані на Венеційському бієнале сучасного мистецтва, у Мюнхенській Пінакотеці сучасності, Центрі сучасного мистецтва та медіа в Карлсруе, Академії мистецтв миру в Кельні, Музеях сучасного мистецтва Ляйпцигу та Варшави.
Вибрана фільмографія: «Звичайні місця» (2015), «Фортеля» (2014), «Діма» (2013)

Mykola Ridnyi was born in 1985 in Kharkiv. He graduated from the Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts. He makes films, photo series and installations. His works have been presented at the Venice Biennale for modern art, the Pinakothek der Moderne in Munich, the Center for Contemporary Art and Media in Karlsruhe, the Academy of Arts of the World in Cologne, and at the Museums of Contemporary Art in Leipzig and Warsaw.

Selected filmography: *Ordinary Places* (2015), *Fortress* (2014), *Dima* (2013)

Сценарій засновано на протоколах допитів та історіях родичів маловідомого українського анархіста Івана Крупського – прадіда режисера фільму. Документально-постановочні епізоди присвячено парадоксальним періодам життя героя: керівництву повстанським загonom, участі у громадянській війні початку 1920-х років, переховуванні від переслідування під виглядом радянського міліціонера, праці будівельником на заводі. Розповідь про історію минулого відтворюється через дії героїв сьогодення: сучасних анархістів, співробітників нової поліції, студентів та робітників. Зйомки відбувалися в місцях конкретних історичних подій: Полтаві, Гадячі, Харкові та Богодухові.

The script is based on the investigation records and the stories of relatives of a little-known Ukrainian anarchist Ivan Krupsky, who is the great-grandfather of the film's director. The documentary dramatisations are dedicated to the paradoxical periods of the protagonist's life: his leadership in a rebel unit, participation in the civil war of the early 1920s, his hiding from persecution under the guise of a Soviet police officer, his job as a factory construction worker. The stories about situations in the past are reproduced using the actions of contemporary characters: contemporary anarchists, officers of the new police, students and workers. The filming took place at the locations of particular historical events, in Poltava, Hadiach, Kharkiv and Bohodukhiv.

4 ГРАДУСИ 4 DEGREES

ДЕМОН СКОРБОТИ / VENEMOTH	90
THE YES MEN: ЗГОДНІ БУНТУЮТЬ / THE YES MEN ARE REVOLTING	91
КОЛИ ДВА СВІТИ ЗІШТОВХУЮТЬСЯ / WHEN TWO WORLDS COLLIDE	92
ТУЛЕТУВАЛУ / THULETUVALU	93
ВЕЛИКА РОГАТА ЗМОВА / COWSPIRACY: THE SUSTAINABILITY SECRET	94

Дар'я Аверченко

PR-директорка

Людина еволюціонувала сім мільйонів років. І всього за якихось два століття спромоглася добряче зіпсувати труди еволюції та власне життя: нескінченні війни, отруєні ріки, випалені ліси, ядерні випробування... Здавалося, земні ресурси невичерпні. Людство вірило у свою нескінченність і безкарність. Але як так раптом вийшло, що ми опинилися на фініші? Ми дивимось на згасання власної цивілізації, але продовжуємо відмахуватися від очевидних фактів.

Даруйте, цього разу ми підготували програму, яка схильним до роздумів людям обіцяє безсоння. Полярні льодовики справді тануть, від чого страждають як мешканці селища Туле на крайній Півночі Гренландії, так і жителі їхнього антипода – острова Тувалу в Тихому океані. Незабаром люди Туле й Тувалу назавжди покинуть свої оселі й шукатимуть сухої землі – як перші посланці глобального потепління, що від нього не сховатися нікому.

Балансуючи на самому краю, людина вперто продовжує війни за нафту, підтверджуючи той факт, що екологічне – майже завжди політичне. У фільмі «Коли два світи зіштовхуються» президент Перу Алан Гарсія починає агресивно добувати нафту, мінерали та газ на недоторканих землях Амазонії, де мешкають корінні народи. Протистояння переходить у смертоносне насильство.

Боротьба за екологію триває і поза зоною конфліктів: здавалося б, чим може бути

небезпечне скотарство? Однак у великих обсягах промислове тваринництво руйнує планету. І те, як уперто мовчать про це провідні екологічні організації світу, наводить на думку про «Велику рогату змову»!

Китайський режисер Жао Ліанг у фільмі «Демон скорботи» досліджує соціальні структури в індустріальних провінціях Монголії. Спостерігаючи за життям працівників шахт і кар'єрів, як за Дантівським пеклом, хочеться смикнути за рукав того, хто поряд у залі: «Це ж все неправда? Грим-костюм, прекрасна робота художника?».

Глобальні кампанії, глобальне потепління, глобальна загроза людству – потрібна дуже сильна воля й почуття відповідальності, щоб не опустити руки й продовжувати боротися. І надзвичайне почуття гумору. Вже два десятиліття поспіль дотепники Енді Бічлбаум та Майк Бонанно з The Yes Men видають себе за... ворогів екології. Тільки так вони мають змогу потрапити у новини і пропагувати свої справжні ідеї. Вони проводять прес-конференції від імені Торгівельної палати, де розповідають про підступні шкідливі для природи плани цієї організації. Вони дарують білих ведмедів уряду Нідерландів від імені «Газпрома». Вони влаштовують нашестя людей у «захисних» костюмах-кулях на конференцію ООН, присвячену зміні клімату. І, напевно, це найкращий взірєць для наслідування: боротьба як стиль життя і доказ любові планеті Земля.

Dar'ya Averchenko

PR director

Human evolution has lasted for seven million years. In just two centuries, humans have succeeded in spoiling the work of evolution and their own lives – with endless wars, poisoned rivers, burned-out forests, nuclear tests... The resources of the Earth seemed as if they were endless. Humankind believed in its own immortality and impunity. So how have all of us ended up on the finish line? We are witnessing the dwindling of our civilisation, but we still continue to wave away the obvious facts.

Please excuse us for having prepared a programme that is bound to inflict insomnia on reflective people. The polar ice caps are really melting, which is causing trouble both to the inhabitants of Thule village in the northernmost part of Greenland, and to the inhabitants of its antipode – Tuvalu Island in the Pacific Ocean. It will not be long until the people of Thule and Tuvalu leave their homes, looking for terra firma, as the first messengers of global warming, which won't spare anyone.

Balancing on the very edge, humankind stubbornly continues to fight over oil, confirming the fact that environmental is almost always political. In the movie *When Two Worlds Collide*, the president of Peru Alan Garcia initiates the aggressive mining of oil, minerals and gas in the virgin lands of Amazonia, inhabited by indigenous peoples. The confrontation turns into deadly violence.

The struggle for the environment is also going on beyond the conflict areas: what

danger can cattle present? Huge numbers of industrial cattle breeding are destroying the planet. And the silence of the world's leading environmental organisations about this issue suggests a *Cowspiracy!*

In his movie *Behemoth*, the Chinese filmmaker Zhao Liang explores social structures in the industrial provinces of Mongolia. Watching the lives of the mine and quarry workers, viewers in the audience will probably pull the sleeves of their neighbours, asking: "All of this isn't true, is it? It must all be suits, make-ups, and excellent work by a costume designer...".

Considering global companies, global warming, and global dangers to the human race, one needs a powerful will and sense of responsibility in order not to give up and to continue the struggle. And an extraordinary sense of humor as well. For two decades now, Andy Bichlbaum and Mike Bonanno of The Yes Man have acted as the enemies of the environment. This is the only way they can get onto news reports and propagate their real ideas. They conduct press conferences on behalf of the Chamber of Commerce, where they talk about this organisation's cunning plans that threaten the environment. They present polar bears to the Dutch government on behalf of Gazprom. They organise invasions of people in 'protective' ball-shaped suits at the UN conference dedicated to climate change. Probably their struggle as a lifestyle, and as proof of their love of the planet Earth, is the best role model.

Нагороди:

2015 – нагорода Signis конкурсу «Зелена крапля» на Венеційському кінофестивалі
2016 – нагорода «Золота жар-птиця» на Гонконзькому міжнародному кінофестивалі

Awards:

2015 – Signis Award and the Green Drop Award at the Venice Film Festival
2016 – Golden Firebird award at the Hong Kong International Film Festival

На лугах Монголії режисер Жао Ліанґ став свідком ознак суперечливих зрушень, пов'язаних із агресивною сучасною економікою. Фільм переходить від документалістики до оповіді, від непохитної правди – до алегорії, від сну – до реальності. Жао Ліанґ сам зняв стрічку у захопливій роздільній здатності 4K, і вона є справжнім торжеством образів, звуків та музики, що надихається «Божественною комедією» Данте.

ДЕМОН СКОРБОТИ / ВЕНЕМОТН

Китай, Франція / China, France / 2015 / 95'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Ліанґ Жао
Продюсер: Сильві Блюм
Звук: Міріам Рене

Director: Liang Zhao
Producer: Sylvie Blum
Sound: Myriam Rene

Виробництво / Production: INA in co-production with ARTE France
Дистрибуція / Sales: INA, 4 avenue de l'Europe, 94360 Bry-sur-Marne, France.
Tel.: + 33 1 49 83 29 92, Michèle Gautard, www.ina.fr

Ліанґ Жао народився на північному сході Китаю, закінчив Академію мистецтв «Лусянь» у 1992 році. З 1993 року він живе у Пекіні і працює незалежним режисером-документалістом, а також мультимедійним художником у сфері фотографії та відеомистецтва. Його роботи були виставлені в Міжнародному центрі фотографії (Нью-Йорк), Центрі мистецтв Вокера (Міннеаполіс), Будинку світових культур (Берлін), Центрі мистецтв королеви Софії (Мадрид) та в багатьох інших мистецьких галереях по всьому світу. Зі своїм унікальним баченням та проникливими рефлексіями Жао представляє передову документалістику сучасного Китаю.

Вибрана фільмографія: «Злочин і кара» (2007), «Петиція» (1996-2008), «Разом» (2010)

Liang Zhao was born in Northeastern China, and graduated from Luxun Academy of Fine Arts in 1992. Based in Beijing since 1993, Zhao has been working as an independent documentary filmmaker as well as a multimedia artist in photography and video art. His work has been exhibited in the International Center of Photography (New York), Walker Art Center (Minneapolis), Haus der Kulturen der Welt (Berlin), the Museo Reina Sofia (Madrid) and numerous other art galleries and museums around the world. With his unique vision and acute reflections on social issues and conditions, Zhao is at the frontier of documentary filmmaking in China today.
Selected filmography: *Crime and Punishment* (2007), *Petition* (1996-2008), *Together* (2010)

In Mongolia's grasslands, filmmaker Zhao Liang witnesses the signs of controversial upheaval due to the aggressive modern economy. The film travels between documentary and narrative, stark truth and allegory, dream and reality. Filmed in breathtaking 4K by Zhao Liang himself, it is a feast of images, sounds and music, inspired by Dante's Divine Comedy.

THE YES MEN: ЗГОДНІ БУНТУЮТЬ / THE YES MEN ARE REVOLTING

США / USA / 2014 / 91'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Лора Нікс була режисеркою документального фільму «Світло в її очах» про сирійську школу Корану для жінок. Прем'єрний показ цього фільму відбувся на Міжнародному фестивалі документального кіно в Амстердамі у 2011 році. До її повнометражних режисерських робіт також належить художній фільм «Політика хутра», який отримав широке визнання критиків, був показаний на більш ніж 70 фестивалях по всьому світу та здобув численні нагороди, серед яких Гран-прі журі на фестивалі Outfest,

а також повнометражний документальний фільм «Подобається вам це чи ні: історія Гедвіґи» для кіностудії New Line سینема. Нікс була співавторкою сценарію номінованого на «Еммі» документального фільму PBS під назвою «Каліфорнійський стан душі: спадщина Пета Брауна» про колишнього губернатора штату.

Вибрана фільмографія: «Політика хутра» (2002), «The Yes Men: Згодні бунтують» (2014)

The Yes Men грають роль корпоративних злочинців великого масштабу, щоб привернути увагу до їхніх злочинів проти людства та довкілля. Їхні обурливі сатиричні інтервенції на бізнес-заходах, в інтернеті, на телебаченні та на вулицях лягли в основу двох документальних фільмів – «The Yes Men» та «The Yes Men рятують світ», які здобули багато нагород та стали фаворитами на фестивалях у Торонто, Берліні, фестивалі South by Southwest та інших. Їхні роботи були показані на бієнале Вітні, Венеціанському бієнале, ARS Electronica та інших мистецьких виставках. Вони є авторами кількох книг та багатьох статей і проводять лекції в різних країнах на тему мистецтва та суспільних змін.

Фільмографія: «The Yes Men» (2003), «The Yes Men рятують світ» (2009)

Laura Nix directed the documentary *The Light In Her Eyes*, about a Syrian Quran school for women, which premiered at IDFA in 2011. Her other feature directing credits include the critically acclaimed fiction feature *The Politics of Fur*, which played in over 70 festivals internationally and won multiple awards, including the Grand Jury Prize at Outfest, and the feature documentary *Whether You Like It or Not: The Story of Hedwig*, for New Line Cinema. Nix co-wrote the Emmy-nominated PBS doc *California State of Mind: The Legacy of Pat Brown*, about the former state governor.

Selected filmography: *The Politics of Fur* (2002), *The Yes Men Are Revolting* (2014)

The Yes Men impersonate big-time corporate criminals to draw attention to their crimes against humanity and the environment. Their outrageous satirical interventions at business events, on the internet, television, and in the streets form the basis of two award-winning documentaries, *The Yes Men* and *The Yes Men Fix the World*, festival favourites in Toronto, Berlin, SXSW and others. Their work has been shown in the Whitney Biennial, Venice Biennale, ARS Electronica, and other art exhibitions. They are the authors of several books and many articles, and lecture internationally on art and social change.

Filmography: *The Yes Men* (2003), *The Yes Men Fix the World* (2009)

Протягом двох десятиліть **The Yes Men** створювали ефектні містіфікації у ЗМІ, аби викривати злочини корпорацій. Нині ж ці веселі активісти стоять на порозі середнього віку, і їм нелегко вдається зберігати ентузіазм у боротьбі проти зміни клімату. Чи вдасться їм зібратися й узяти себе в руки, перш ніж розтануть полярні льодовики?

Режисер: Лора Нікс та The Yes Men (Енді Бічлбаум, Майк Бонанно)

Продюсер: Жак Сервен, Ігор Веймос

Оператор: Рауль Барселона, Мартін Будо, Крістофер Клемен, Енн Етерідж, Брендон Джордан, Лора Нікс, Хуан Луїс Пассареллі, Сем Спреклі, Кейл Троїзі

Звук: Роар Скау Ольсен

Director: Laura Nix and the Yes Men (Andy Bichlbaum, Mike Bonanno)

Producer: Jacques Servin, Igor Vamos

Cinematography: Raul Barcelona, Martin Boudot, Christopher Clements, Anne Etheridge, Brandon Jourdan, Laura Nix, Juan Luis Passarelli, Sam Spreckley, Keil Troisi

Sound: Roar Skau Olsen

Виробництво / Production: AUM Films, First Spark Media

Дистрибуція / Sales: Cinephil, Tel.: +972 54 496 1114, Philippa Kowarsky, philippa@cinephil.co.il, www.cinephil.co.il

For two decades, the Yes Men have pulled off spectacular media hoaxes to expose corporate crimes. Now, these hilarious activists are approaching middle age, struggling to stay inspired in their fight against climate change. Can they get it together before the ice caps melt?

Нагороди:

2016 – нагорода глядацьких симпатій за найкращий фільм на кінофестивалі в Цюриху
 2016 – спеціальний приз журі за іноземний документальний фільм на кінофестивалі «Санденс»
 2016 – нагорода за найкращий документальний фільм на Міжнародному кінофестивалі в Шанхаї
 2016 – особлива відзнака за активну політичну позицію на кінофестивалі в Мумбаї
 2016 – головний приз журі на Міжнародному фестивалі документального кіно в Мадриді
 2016 – спеціальний приз журі на Міжнародному фестивалі документального кіно DMZ

Awards:

2016 – Best Film Audience Award at Zurich Film Festival
 2016 – World Cinema – Documentary Special Jury Prize at Sundance Film Festival
 2016 – Best Documentary at Shanghai International Film Festival
 2016 – Special Mention for Political Commitment at Mumbai Film Festival
 2016 – Grand Jury Prize at Madrid International Documentary Film Festival
 2016 – Special Jury Prize at DMZ International Documentary Film Festival

Цей напружений та захопливий шедевр ставить глядачів просто на лінію вогню між могутніми перуанськими лідерами-ворогами, які не зупиняться ні перед чим, аби досягти своїх цілей. З одного боку – президент Алан Гарсія, який прагне вийти на світову арену і задля цього починає агресивно добувати нафту, мінерали та газ на недоторканих землях Амазонії, де мешкають корінні народи. Невдовзі він нашоується на запеклий опір лідера корінного населення Альберто Пісанґо, чіі пристрасні промови проти руйнівних дій Гарсії звучать як потужний заклик до боротьби для його численних прихильників. Коли Гарсія продовжує ігнорувати їхні прохання, напружена словесна війна перетворюється у смертоносне насильство.

КОЛИ ДВА СВІТИ ЗІШТОВХУЮТЬСЯ / WHEN TWO WORLDS COLLIDE

Перу, США, Великобританія / Peru, USA, UK / 2016 / 103'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисери: Гейді Бранденберг, Метью Орзел **Director:** Heidi Brandenburg, Methew Orzel
Продюсер: Тайра Акбар **Producer:** Taira Akbar
Оператор: П'єр Меннель **Cinematography:** Pierre Mennel
Звук: Том Паул **Sound:** Tom Paul

Виробництво / Production: Yachaywasi Films in association with Ford Foundation
Дистрибуція / Sales: The Film Sales Company, Andrew Herwitz, Tel.: +1 212 481 5020, andrew.herwitz@filmsalescorp.com

Гейді Бранденберг – пристрасна спостерігачка за людською природою та довкіллям. Стала співзасновницею Yachaywasi Films, щоб досліджувати суспільні та екологічні проблеми і провокувати глядачів на переосмислення їхніх упереджень. Вона народилася у Парагваї і виросла в Перу та Німеччині, а зараз живе у Вашингтоні, США.

Метью Орзел – режисер документального кіно та художник, який зосереджується у своїх роботах на складності людських стосунків. Працював звукорежисером, монтажником та режисером короткометражних фільмів, а потім став співзасновником Yachaywasi Films, щоб мати змогу знімати кіно про суспільну справедливість та екологічні проблеми.

Вибрана фільмографія: «Коли два світи зіштовхуються» (2016)

Heidi Brandenburg is a passionate observer of human nature and our environment. She co-founded Yachaywasi Films to explore social and environmental issues and challenge audiences to rethink preconceptions. Born in Paraguay and raised in Peru and Germany, she now lives in Washington, DC.

she now lives in Washington, DC.

Selected filmography: *When Two Worlds Collide* (2016)

Mathew Orzel is a documentary director and visual artist whose work focuses on the complexities of human relationships. He worked as a sound designer, editor, and director in short film before co-founding Yachaywasi Films with the goal of representing social justice and environmental issues.

Selected filmography: *When Two Worlds Collide* (2016)

In this tense and immersive tour de force, audiences are taken directly into the line of fire between powerful opposing Peruvian leaders who will stop at nothing to keep their respective goals intact. On the one side is President Alan Garcia, who, eager to enter the world stage, begins aggressively extracting oil, minerals, and gas from untouched indigenous Amazonian land. He is quickly met with fierce opposition from the indigenous leader Alberto Pizango, whose impassioned speeches against Garcia's destructive actions prove a powerful rallying cry to his throngs of supporters. When Garcia continues to ignore their pleas, a tense war of words erupts into deadly violence.

ТУЛЕТУВАЛУ / THULETUVALU

Швейцарія, Тувалу, Гренландія / Switzerland, Tuvalu, Greenland /
2014 / 96'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Маттіас фон Гунтен
Продюсер: Валентін Гройтер
Оператор: П'єр Меннель
Звук: Валентіно Віньїті

Director: Matthias von Gunten
Producer: Valentin Greutert
Cinematography: Pierre Mennel
Sound: Valentino Vigniti

Виробництво / Production: HesseGreutert Film AG, Langstrasse 14, CH – 8004 Zürich,
contact@hessegreutert.ch, www.hessegreutert.ch
Дистрибуція / Sales: Perry Street Advisors, Daris G. Delins,
daris.delins@perrystreetadvisors.com

Маттіас фон Гунтен народився в Базелі у 1953 році, навчався в Мюнхенському університеті телебачення та кіно з 1975 до 1980 року, у рамках дипломної роботи зняв фільм «Джерело Гюнтер». Потім працював монтажником, оператором та асистентом режисера у процесі виробництва різних фільмів. З 1986 року – режисер численних документальних фільмів для кінопрокату та телебачення.
Вибрана фільмографія: «Мандрівки усередину» (1988), «Збіг у раю» (1999), «Макс Фріш: "Цюрих-транзит" – невдалий кінопроект» (2011)

Matthias von Gunten was born in Basel in 1953. He attended the University of Television and Film in Munich from 1975 to 1980, graduating with his feature film *Quelle Gunther*. He subsequently worked as an editor, cameraman and director's assistant on various film productions. Since 1986 he has directed numerous documentary films for cinema and television.
Selected filmography: *Journeys into the Interior* (1988), *Coincidence in Paradise* (1999), *Max Frisch: Zurich Transit – The Failed Film Project* (2011)

Туле розташоване на крайній півночі Гренландії, а Тувалу – це невелика острівна держава у Тихому океані. Попри величезну відстань і полярну протилежність, ці два місця тісно пов'язані між собою через примху долі: тоді як у Туле льоду стає дедалі менше, бо він перетворюється на воду, у Тувалу рівень моря постійно піднімається. У цьому фільмі йдеться про людей у Туле та Тувалу, чиї життя змінюються назавжди.

Нагороди:

2014 – Срібний Сестерцій за найкращий швейцарський фільм (у всіх номінаціях) на фестивалі Visions du Réel's
2015 – Швейцарська кінопремія за найкращий документальний фільм та найкращу операторську роботу

Awards:

2014 – Sesterce d'argent as Best Swiss Film (all sections) at Visions du Réel
2015 – Best Documentary and Best Cinematography at Swiss Film Prize

Thule lies in the extreme north of Greenland, and Tuvalu is a small island state in the Pacific Ocean. Despite this huge distance and their polarity, the two places are intimately related by a stroke of fate: whilst in Thule the ice is retreating ever further and turning into seawater, in Tuvalu the sea level is perpetually rising. The film deals with the people in Thule and Tuvalu whose lives are changing forever.

Режисер: Кіп Андерсен, Кірен Кун
Продюсер: Кіп Андерсен, Леонардо ДіКапріо, Джим Грінбаум, Кірен Кун
Оператор: Кірен Кун
Звук: Кірен Кун

Виробництво / Production: AUM Films, First Spark Media
Дистрибуція / Sales: Cowspiracy, 3555 Airway Drive, CA 95403 Santa Rosa, USA.
 Tel.: +1 703 589 7595, Kenya Hayes, cowspiracy@gmail.com, www.cowspiracy.com

Нагороди:
 2015 - приз глядацьких симпатій на Південноафриканському Еко-фестивалі
 2015 - найкращий іноземний фільм на 12-му щорічному Фестивалі фільмів про довкілля

Director: Kip Andersen, Keegan Kuhn
Producer: Kip Andersen, Leonardo DiCaprio, Jim Greenbaum, Keegan Kuhn
Cinematography: Keegan Kuhn
Sound: Keegan Kuhn

Awards:
 2015 - Audience Choice Award at The South African Eco Film Festival
 2015 - Best Foreign Film Award at the 12th annual Festival de films de Portneuf sur l'environnement

Новаторський повнометражний документальний фільм про довкілля, у якому безстрашний режисер поступово викриває найруйнівнішу для планети індустрію нашого часу і з'ясовує, чому провідні екологічні організації світу бояться про це говорити. Фільм шокує глядача, хоч і зроблено його з гумором. Він відкриває нам очі, як і «Чорний плавник» (2013, реж. Габріела Каупертвейте), так само надихає, як «Незручна правда» (2006, реж. Дейвіс Гуггенгайм), і проливає світло на вкрай спустошливий екологічний вплив великомасштабного індустріального тваринництва на нашу планету.

ВЕЛИКА РОГАТА ЗМОВА / COWSPIRACY: THE SUSTAINABILITY SECRET

США / USA / 2014 / 85'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Кіп Андерсен усвідомив екологічну ситуацію після перегляду фільму «Незручна правда». Він став ревним прихильником переробки відходів, почав увесь час вимикати світло, рідко приймати душ і їздити на велосипеді, а не на авто. Андерсен вважав, що робить усе можливе, щоб допомогти планеті, але його життя змінилося, коли він дізнався, що тваринництво – це головна причина руйнування довкілля. Він став засновником «Об'єднаного тваринного руху», що зараз очікує на рішення щодо надання статусу некомерційної організації в США. Ця організація займається передусім створенням фільмів та медіапродуктів, які пропагують сталий розвиток, співчуття та мир для всіх жителів Землі.

Вибрана фільмографія: «Що за здоров'я?» (2016)

Кірен Кун – відеограф, режисер документальних фільмів, які отримували різні нагороди, а також професійний музикант, що мешкає у східній частині території затоки Сан-Франциско. Працює з некомерційними організаціями та бере участь у рухах за соціальну справедливість практично все своє життя. Його кар'єра в кіно завела його аж на віддалені території Аляски, де він знімав сучасних поселенців, що живуть із власного підсобного господарства, у пустелі американського заходу, де він фільмував останніх диких коней, які ще залишилися в США, до сільськогосподарських поселень і на брудні міські вулиці.

Вибрана фільмографія: «Тьорлок: документальний фільм» (2013), «Що за здоров'я» (2016)

Kip Andersen's environmental awakening came as a result of seeing *An Inconvenient Truth*. After seeing the film, he began to recycle religiously, turn off lights constantly, shower infrequently, and ride a bike instead of driving. Andersen believed he was doing everything he could to help the planet, but his life took a different direction when he found out animal agriculture is the leading cause of environmental destruction. He is the founder of Animals United Movement, a pending 501(c)3 focused on creating films and media promoting sustainability, compassion, and peace for all of Earth's inhabitants.

Selected filmography: *What the Health* (2016)

Keegan Kuhn is a videographer, award-winning documentary filmmaker, and professional musician living in the east bay of San Francisco. He has worked with nonprofit organisations and been involved in social justice movements for virtually his entire life. His film career has taken him as far as the remote interior of Alaska to document modern homesteaders, to the high deserts of the American west filming the nation's remaining wild horses, to rural agricultural communities and dirty urban streets.

Selected filmography: *Turlock: The documentary* (2013), *What the Health* (2016)

This is a groundbreaking feature-length environmental documentary following an intrepid filmmaker as he uncovers the most destructive industry facing the planet today – and investigates why the world's leading environmental organisations are too afraid to talk about it. As eye-opening as *Blackfish* (2013, dir. Gabriela Cowperthwaite) and as inspiring as *An Inconvenient Truth* (2006, dir. Davis Guggenheim), this shocking yet humorous documentary reveals the absolutely devastating environmental impact large-scale factory farming has on our planet.

DOCU/XITI DOCU/BEST

ОСЯЙНЕ СВІТЛО ЗАХОДУ СОНЦЯ / THE DAZZLING LIGHT OF SUNSET	98
ШТОРМ / TEMPESTAD	99
НЕПРАВИЛЬНІ ЕЛЕМЕНТИ / WRONG ELEMENTS	100
МАШИНИ / MACHINES	101
Я НЕ ТВІЙ НЕГР / I AM NOT YOUR NEGRO	102

Вікторія Лещенко

програмна координаторка

Крихка краса життя – у всіх п'яти фільмах DOCU/ХІТІВ. Немов під час величезних катаклізмів та масштабних людських трагедій тяжіння до прекрасного та піднесеного посилюється.

Абсолютно магнетичний «Шторм» (реж. Татьяна Уесо) – монтажне кіно, емоційна подорож жінок – жертв корупції та криміналітету в Мексиці. Глядачі лише чують голоси оповідачок, та не бачать їх. Натомість на екрані – пронизливо красиве роуд-муві: 2000 кілометрів автобусом від Матамороса до Канкуна показують країну, покреслену невидимими кордонами громадянської війни.

Гучний документальний дебют «Неправильні елементи» (реж. Джонатан Літтелл) розпочав свій фестивальний марафон у Каннах. Під час затяжної громадянської війни в Уганді так звані партизанські загони викрадали дітей, промивали їм мізки та, накачуючи наркотиками, вчили «вбивати ворогів». Війна поступово вщухає, та за психологічно понівечені молоді люди змушені повертатися жити до колишніх осель, де мешкають також їхні колишні жертви.

«Я не твій негр» (Раул Пек) – фестивальний фаворит, номінант на «Оскара» з цьогорічного шортліста. Раул Пек, відомий ігровими фільмами (The Man by the Shore, 1993), цього разу створив монтажне кіно, яке оживило незавершений літературний задум Джеймса Болдвіна. 30-сторінковий рукопис «Пам'ятай свій дім» (Remember this House) так і не став книгою. Натомість синтезувався у радикальне та надзвичайно актуальне кінодослідження про

боротьбу за права «чорних» в Америці – від Боротьби за громадянські права до #BlackLivesMatter.

«Машини» (реж. Рагул Джейн) – відкриття року, режисерський дебют Рагула Джейна, котрий миттєво увійшов до програм десятиків першорядних фестивалів документального кіно та зібрав чимало призів. Гіпотичної краси кадри фіксують щоденне виробництво на індійській фабриці тканин. Бруд, бідність, безправність – невідомі умови життя робітників, частина з яких навіть не сягнула повноліття. Промова директора у відповідь на запитання про всі ці жахи – сильний емоційний момент фільму – розвінчує останні ілюзії про перемогу людини над жорсткими законами капіталізму.

«Осяйне світло заходу сонця» (реж. Саломе Яші) – другий повнометражний документальний Саломе Яші (дебютна робота Vakhmaro, 2011), здобув призи у Ньйоні, Іглаві, Загребі та на румунському фесті Astra. Предмет уваги режисерки – тихе провінційне життя селища очима його єдиної величкої телестудії. Камера телевізійників фіксує публічні урочистості. Наче за віковою інерцією публічні ритуали відбуваються чи то на справжній, чи уявній сцені. Хоч частина старих традицій – порожні смисли, сповнені автоматичних рухів, вони лишуються незмінними. Актуальні ж запозичення виглядають як чудернацькі перекручення зі світу прибульців. Ця мікроскопічна трагедія змальовує стан грузинського суспільства загалом, яке, перебуваючи на великому роздоріжжі, завжди не проти весело погомоніти про це з сусідами за чаркою чаці.

Victoria Leshchenko

program coordinator

The fragile beauty of life is present in all five films of the DOCU/BEST programme. It feels as if, in times of great disasters and large-scale human tragedy, the longing for the beautiful and the sublime increases.

The absolutely magnetic *Tempestad* (dir. Tatiana Huezo) is an edited film, an emotional journey through the lives of women who are victims of corruption and crime in Mexico. The audience only hear the narrators' voices and never see them. Instead, we watch a piercingly beautiful road movie on the screen: 2000 kilometres by bus from Matamoros to Cancun show us the country divided by the invisible borders of civil war.

The sensational documentary debut *Wrong Elements* (dir. Jonathan Littell) started its festival marathon in Cannes. During the long civil war in this country, the so-called partisan units stole children, brainwashed them and, after pumping them up with drugs, taught them to "kill the enemies." The war gradually died down, but, according to the terms of the rehabilitation program, the psychologically crippled young people have to return to their old homes, where their former victims also live.

I am Not Your Negro (dir. Raoul Peck) is a festival favourite, an Oscar nominee from this year's shortlist. Raoul Peck is famous for his feature films (*The Man by the Shore*, 1993), but this time he has created a work that brought an unfinished literary project by James Baldwin to life. The 30-page manuscript *Remember This House* never became a book. Instead, it has been synthesised into a radical and extremely

relevant cinematic study of the struggle for the rights of black Americans – from the Civil Rights Movement to #BlackLivesMatter.

The film *Machines* (dir. Rahul Jain) is the discovery of the year, the directing debut of Rahul Jain, which immediately entered the programmes of dozens of major documentary festivals and has won numerous awards. The hypnotic shots record the daily production line at an Indian fabric factory. Dirt, poverty and disenfranchisement are inevitable conditions of the lives of the workers, some of whom have not even reached legal adulthood. The speech by the factory CEO in response to all these horrors, which is a powerful emotional moment in the film, destroys our last illusions about the victory of humanity over the harsh laws of capitalism.

The Dazzling Light of Sunset (dir. Salomé Jashi) is the second documentary by Salome Jashi (her debut was titled *Bakhmaro*, 2011), and has won significant awards in Nyon, Jihlava, Zagreb and at the Romanian Astra IFF. The director focuses her attention on the quiet country life of a village seen through the eyes of its small TV studio. The TV makers' camera records public celebrations, such as beauty pageants, weddings, political debates. As if by age-old inertia, the rituals are public and carried out on the stage, real or imagined. Although some of the old traditions are empty signifiers full of automatic moves, they remain unchanged. And the up-to-date adoptions look like some odd distortions from an alien world. This micro-tragedy depicts the state of Georgian society in general, a society on the great crossroads, which is always happy to chat about it with neighbours with a cup of chacha.

Нагороди:

2016 – гран-прі конкурсу «Новий погляд» (Regard Neuf) на МФДК Vision du Réel у Ніоні, Швейцарія
 2016 – найкращий документальний фільм у Центральній та Східній Європі за версією румунського фестивалю Astra
 2017 – найкращий фільм у міжнародному конкурсі ZagrebDox, Хорватія

Awards:

2016 – Main Award, Regard Neuf Competition at the Visions du Réel
 2016 – The Best Central and Eastern Europe documentary award at the Astra Film Festival
 2017 – Big Stamp for Best Film in International Competition at the ZagrebDox IDFF

Даріко – єдина місцева тележурналістка у невеликому містечку в Грузії – робить репортаж за репортажем, намагаючись змалювати псевдоетнографічний портрет міської громади та її традицій. Наче Вергілій – Данте, вона проводить режисерку Саломе Яші грузинськими «колами пекла» у прискіпливій трагікомедії, яка показує нам країну, що постійно перебуває у стані переходу.

ОСЯЙНЕ СВІТЛО ЗАХОДУ СОНЦЯ / THE DAZZLING LIGHT OF SUNSET

Грузія, Німеччина / Georgia, Germany / 2016 / 74'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Саломе Яші
Продюсер: Урте Амелі Фінк, Грегор Штрайбер
Звук: Давід Сіхарулідзе, Іване Гварадзе, Горгій Ханчелі

Director: Salomé Jashi
Producer: Urte Amelie Fink, Gregor Streiber
Sound: David Sikharulidze, Ivane Gvaradze, Giorgi Khancheli

Виробництво / Production: Sakdoc Film, inselFilm
Дистрибуція / Sales: Syndicado, 121 Beaconsfield Ave, Toronto M6J 3J5, Canada.
 Tel.: +421-949 635 890, Aleksander Govedarica, aleksandar@syndicado.com

Саломе Яші народилася 1981 року в Тбілісі (Грузія). Спершу вивчала журналістику та кілька років працювала репортеркою. У 2005 році отримала стипендію від Британської ради і поїхала вивчати виробництво документального кіно у коледжі Роял Голлоуей (Університет Лондона). Після повернення до Грузії, разом зі своїми близькими друзями Саломе заснувала продюсерську компанію Sakdoc Film. Окрім створення фільмів, Саломе також працювала над проектом Saucados, який підтримував розвиток документалістики на Південному Кавказі. Крім того, вона проводить міжнародні воркшопи.

Вибрана фільмографія: «Гелікоптер» (2006), «Безмовний» (2009), «Вождь завжди має рацію» (2010), «Бахмаро» (2011)

Salomé Jashi was born in Tbilisi, Georgia in 1981. She first studied journalism and worked as a reporter for several years. In 2005 she was awarded a British Council scholarship to study documentary filmmaking at Royal Holloway, University of London. Upon her return to Georgia, together with close friends Salomé founded the production company Sakdoc Film. Alongside filmmaking, Salomé was part of Saucados, a project that supported the development of the documentary scene in the South Caucasus. She additionally tutors at international workshops.
Selected filmography: *The Helicopter* (2006), *Speechless* (2009), *The Leader Is Always Right* (2010), *Bakhmaro* (2011)

Dariko, the only local television journalist in a small town in Georgia, strives from one report to the next to provide a pseudo-ethnographic portrait of a community and its traditions. Like Virgil with Dante, she leads director Salomé Jashi through the Georgian 'circles of hell' in a microscopic tragi-comedy that reveals a country in perpetual transition.

ШТОРМ / TEMPESTAD

Мексика / Mexico / 2016 / 105'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Татьяна Уесо
Продюсери: Ніколас Селіс, Себастьян Селіс
Оператор: Ернесто Пардо
Звук: Ліна Ескуназі

Director: Tatiana Huezo
Producer: Nicolás Celis, Sebastián Celis
Cinematography: Ernesto Pardo
Sound: Lena Esquenazi

Виробництво / Production: Pimienta Films, Cactus Films, Terminal
Дистрибуція / Sales: Cinephil, Tel.: +972 3 566 4129, Philippa Kowarsky, philippa@cinephil.com

Татьяна Уесо народилася 1972 року в Республіці Ель-Сальвадор та переїхала до Мехіко у віці п'яти років. Закінчила престижний Centro de Capacitación Cinematográfica (CCC). Отримала нагороду Гуччі/Амбуланте – грантової програми, заснованої у 2007 році для підтримки молодих та визнаних режисерів документального кіно в Мексиці. Уесо викладала документалістику в Університеті Помпо Фабри у Барселоні. «Найменше місце» – її перший повнометражний документальний фільм.

Вибрана фільмографія: «Найменше місце» (2011)

Tatiana Huezo was born in 1972 in El Salvador, and moved to Mexico City at age five. A graduate of the prestigious Centro de Capacitación Cinematográfica (CCC), she has received a Gucci/Ambulante award, a grant established in 2007 to support new and established Mexican documentarians. Huezo has taught documentary film at the University Pompeu Fabra in Barcelona. *The Tiniest Place* is her first feature-length documentary.

Selected filmography: *The Tiniest Place* (2011)

Голоси двох жінок лунають над пейзажами та шосе Мексики від півночі до півдня, оповідаючи про те, як корупція чиновників та несправедливість дозволили насильству контролювати їхнє життя, бажання та мрії. Емоційна подорож, що змушує до сильних переживань, просякнута не лише відчуттям втрати та боєм, а й любов'ю, гідністю та опором.

Нагороди:

2016 – приз імені Тіма Гетерінгтона на Шеффілдському МКФДК
2016 – «Найкраща операторська робота», «Найкращий документальний фільм», «Найкраща музика» за версією Fenix Film Awards
2016 – приз на фестивалі Camerimage у Лодзі, Польща

Awards:

2016 – Tim Hetherington Award, Sheffield International Documentary Festival
2016 – Best Documentary Cinematography, Best Documentary, Best Music at Fenix Film Awards
2016 – Award in the Feature Documentary Films Competition at the Camerimage

Two women, their voices echoing over the landscape and highways of Mexico from north to south, tell how official corruption and injustice allowed violence to take control of their lives, desires and dreams. An emotional and evocative journey, steeped not only in loss and pain, but also in love, dignity and resistance.

Уганда, 1989 рік. Молодий повстанець Джозеф Коні з народу ачолі засновує новий повстанський рух проти уряду – Господню армію опору (Lord's Resistance Army, LRA). Ця «армія» поповнювала свої ряди, викрадаючи підлітків – більш ніж 60 тисяч протягом 25 років. З них вижила менш ніж половина. Джофрі, Найті, Майк та Лаліза – давні друзі та одні з тих, кого було так викрадено у віці 12 чи 13 років. Намагаючись відбудувати своє життя і повернутися до норми, вони вкотре відвідують знакові місця «бойового» дитинства. Вони і жертви, і вбивці, і свідки, і винуватці жахливих подій, яких ще вповні не усвідомили. Вони – «неправильні елементи», яких суспільству важко прийняти.

Міжнародна прем'єра фільму відбулася на Канському кінофестивалі у 2016.

НЕПРАВИЛЬНІ ЕЛЕМЕНТИ / WRONG ELEMENTS

Франція, Німеччина, Бельгія / France, Germany, Belgium / 2016 / 133'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Джонатан Літтелл
Продюсер: Жан-Марк Жірі
Оператор: Йоакім Філіппе,
Йоганн Файндт
Звук: Йоланд Декарсен, Ів Комеліо

Director: Jonathan Littell
Producer: Jean-Marc Géri
Cinematography: Joachim Philippe,
Johann Feindt
Sound: Yolande Decarsin, Yves Comélio

Виробництво / Production: Veilleur De Nuit in coproduction with Zero One Film and Wrong Men
Дистрибуція / Sales: Le Pacte, 5, rue Darcet 75017, Paris.
Tel.: +33 1 44 69 59 59, www.le-pacte.com

Джонатан Літтелл – франко-американський письменник та журналіст, який багато років працював в громадській організації «Дії проти голоду» (Action Against Hunger), переважно в Боснії, Чечні, Афганістані та Демократичній Республіці Конго. Його роман «Благоволительниці» (нагорода французької академії та Гонкурівська премія у 2006 році) був глибоким дослідженням питання інституційного насильства та масового вбивства через призму досвіду нацизму. З того часу він розширив поле своїх досліджень в есе та численних статтях для Le Monde та журналу «XXI» – спершу протягом війни 2008 року в Грузії, потім у Демократичній Республіці Конго, Південному Судані та Сьюдад-Хуаресі (Мексика). На початку 2012 року він провів три роки у зоні бойових дій у місті Хомс у Сирії та опублікував низку статей у Le Monde, згодом видав свої записи окремою книгою під назвою «Сирійські записки» (2012).

Фільмографія: «Неправильні елементи» (2016)

Jonathan Littell is a Franco-American writer and journalist who worked for many years for the NGO Action Against Hunger, primarily in Bosnia, Chechnya, Afghanistan and the DRC. His novel *The Kindly Ones* (Prix de l'Académie française and Prix Goncourt 2006) provided an in-depth exploration, through the Nazi experience, of the question of institutional violence and mass murder. He has since extended this questioning through essays, as well as numerous feature pieces for Le Monde and the review XXI: first during the 2008 war in Georgia, then in the DRC, in South Sudan and in Ciudad Juarez (Mexico). In early 2012, he spent three weeks in the embattled city of Homs in Syria and published a series of five long articles in Le Monde, before publishing his notes under the title Syrian Notebooks (2012).

Filmography: *Wrong Elements* (2016)

Uganda, 1989. A young Acholi rebel guided by spirits, Joseph Kony, forms a new rebel movement against the government: the LRA, The Lord's Resistance Army. An 'army' that grew by abducting teenagers – more than 60,000 over 25 years – from which fewer than half came out of the bush alive. Geoffrey, Nighty and Mike, a group of friends, as well as Lapis, were among these youths, abducted at 12 or 13. Today, in their effort to rebuild their lives and go back to normal, they revisit the places that marked their stolen childhood. At the same time victims and murderers, witnesses and perpetrators of horrific acts that they did not fully understand, they are forever the 'wrong elements' that society struggles to accept.

INTERNATIONAL PREMIERE at the 2016 Cannes IFF.

МАШИНИ / MACHINES

Індія, Німеччина, Фінляндія / India, Germany, Finland / 2016 / 75'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Рагул Джейн
Продюсер: Танассіс Каратанос
Оператор: Родріго Трехо Вілануево
Звук: Сусміт «Боб» Нет

Director: Rahul Jain
Producer: Thanassis Karathanos
Cinematography: Rodrigo Trejo Villanuevo
Sound: Susmit 'Bob' Nath

Виробництво / Production: Jann Pictures, IV FILMS LTD., Pallas Film
Дистрибуція / Sales: Salma Abdalla, Outlook Filmsales, Tel.: +43 720 34 69 34, salma@autlookfilmsales.com

Рагул Джейн народився у Нью-Делі і виріс у Гімалаях. Нещодавно отримав ступінь бакалавра образотворчих мистецтв за спеціальністю «Кіно та відео» в Каліфорнійському інституті мистецтв, а нині навчається на магістерській програмі з естетики та політики. Цікавиться темами відстані, іншості та повсякденності. «Машини» – це перший фільм Рагула Джейна.

Фільмографія: «Машини» (2016)

Rahul Jain is from New Delhi and grew up in the Himalayas. He recently graduated with a Bachelor's degree in Fine Arts in Film and Video from the California Institute of the Arts, and is presently pursuing a Writing M.A in Aesthetics and Politics. He is interested in distance, otherness and the everyday. *Machines* is Rahul's debut production.
Filmography: *Machines* (2016)

Рухаючись коридорами та нутрощами гігантської заплутаної будівлі, камера занурює глядача у дегуманізоване місце тяжкої фізичної праці – величезну текстильну фабрику в Гуджараті (Індія). У рефлексійному, втім доволі інтимному фільмі-портреті режисер Рагул Джейн спостерігає за життям робітників, їхніми стражданнями та середовищем, з якого вони, фактично, не можуть вирватися. За допомогою виразної візуальної мови, пам'ятних образів та ретельно дібраних інтерв'ю з самими робітниками, Джейн розповідає історію нерівності, пригноблення і величезної прірви між багатими і бідними, а також між їхніми позиціями.

Нагороди:

2017 – спеціальна нагорода журі «За операторську майстерність» у категорії «Світова документалістика» на кінофестивалі «Санденс»
2017 – Гран-прі у міжнародному конкурсі, Приз від ФІПРЕССІ та спеціальна нагорода від грецького парламенту на МФДК у Салоніках

Awards:

2017 - World Cinema Documentary Special Jury Award for Excellence in Cinematography, Sundance Film Festival 2017 – Human Values Award of the Hellenic Parliament, Fipresci Award and the International Jury Award at Thessaloniki DFF

Moving through the corridors and bowels of an enormous and disorienting structure, the camera takes the viewer on a descent down to a dehumanized place of physical labor and intense hardship; a gigantic textile factory in Gujarat, India. In his thought-provoking yet intimate portrayal, director Rahul Jain observes the life of the workers, the suffering and the environment they can hardly escape from. With strong visual language, memorable images and carefully selected interviews with the workers themselves, Jain tells a story of inequality, oppression and the huge divide between rich, poor and the perspectives of both.

Нагороди:
35 номінацій та 15 нагород.

2016 – найкращий документальний фільм року за версією Асоціації кінокритиків Лос-Анджелеса
2017 – номінант на Оскар у категорії «Найкращий документальний фільм 2017», шорт-ліст
2017 – найкращий документальний фільм у секції Берлінського МКФ «Панорама», за версією глядачів

Awards:
35 nominations and 15 awards.

2016 – Los Angeles Film Critics Association Awards
2017 – Academy Award for Best Feature Documentary
2017 – Panorama Audience Award for Best Documentary at the Berlin International Film Festival

У червні 1979 року відомий американський письменник Джеймс Болдуїн почав працювати над своїм останнім незавершеним текстом «Пам'ятай цей будинок». Його особисті спогади про трьох убитих друзів із руху за громадянські права – Малкольма Ікса, Медгара Еверса та Мартіна Лютера Кінга – і роздуми про власний болісний життєвий досвід темношкірого американця дозволяють переписати американську історію. Раул Пек перетворив ці тридцять неопублікованих досі сторінок на потужний колаж архівних фотографій, уривків із фільмів і кадрів кінохронік.

Я НЕ ТВІЙ НЕГР / I AM NOT YOUR NEGRO

Франція, США, Бельгія / France, USA, Belgium / 2016 / 93'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Раул Пек
Продюсер: Ремі Греллеті, Раул Пек, Гебер Пек
Оператор: Анрі Адебонжо, Білл Росс, Тьорнер Росс
Звук: Давід Гіллен

Director: Raoul Peck
Producer: Rémi Grellety, Raoul Peck, Hébert Peck
Cinematography: Henry Adebonojo, Bill Ross, Turner Ross
Sound: David Gilain

Виробництво / Production: Velvet Film, Paris, France. Tel.: +33 9 842 117 34, contact@velvet-film.com, www.velvet-film.com
Дистрибуція / Sales: Wide House, Paris, France. Tel.: +33 153 95 04 64, info@widehouse.org, www.widehouse.org

Раул Пек народився в Порт-о-Пренс на Гаїті у 1953 році, виріс у Заїрі та США, навчався у Франції, США та Німецькій академії кіно і телебачення у Берліні. У 1993 році його повнометражний фільм «Чоловік на березі» був першим карибським фільмом, показаним у рамках конкурсу в Каннах. З 1996 до 1997 року він був Міністром культури Гаїті. Був членом Міжнародного журі Берлінале у 2002 році, а також у журі конкурсу в Каннах у 2012 році. Його художні та документальні фільми часто показували на Берлінале – останнім із них був фільм «Убивство в Пако» у «Панорамі».

Вибрана фільмографія: *Щасливого Різдва, Німеччино (1984), Гаїтянський куток (1988), Лумумба: смерть пророка (1990), Людина на березі (1993), Лумумба (2000), Молох тропічний (2009)*

Raoul Peck was born in Port-au-Prince, Haiti in 1953; he grew up in Zaire and the USA and studied in France, the USA and at the German Film and Television Academy in Berlin. In 1993 his feature film *L'homme sur les quais (The Man by the Shore)* was the first Caribbean film to screen in competition at Cannes. Between 1996 and 1997 he was Minister of Culture in Haiti. He was member of the Berlinale International Jury in 2002 and of the competition jury in Cannes in 2012. His feature films and documentaries have screened frequently in the Berlinale, most recently *Meurtre à Pacot (Murder in Pacot)* in the Panorama.

Selected filmography: *Merry Christmas Deutschland (1984), Haitian Corner (1988), Lumumba: Death of the Prophet (1990), Man By The Shore (1993), Lumumba (2000), Maloch Tropical (2009)*

In June 1979 renowned US writer James Baldwin began work on his last, unfinished text 'Remember this House'. His personal memories of his three murdered friends from the civil rights struggle, Malcolm X, Medgar Evers and Martin Luther King, together with his reflections on his own painful experiences as a black American serve to re-write American history. Raoul Peck has turned these thirty hitherto unpublished pages into a powerful collage of archive photographs, excerpts from films and newsreel footage.

DOCU/ЮНІСТЬ

DOCU/YOUNG

DIXIE LAND	106
АЛЬФРЕДО / ALFREDO	107
РОК-Н-РОЛЬНИКИ / ROCKNROLLERS	108
НІДЕ ПРАВДИ ДІТИ / YOU CAN'T HIDE FROM THE TRUTH	109
СКРИПКА ДЖО / JOE'S VIOLIN	110

Дар'я Бассель

програмна координаторка

Програму документального кіно для дітей та підлітків ми робимо вже третій рік і щоразу намагаємося знайти унікальні історії про те, як це – змінювати себе і свій світ, дорослішати, безстрашно вирушати на пошуки нового і, головне, зупинитися на шляху до мрії.

Цього року центральним компонентом програми стала музика. У фільмах, представлених у цій програмі, ми бачимо, як вона пов'язує різні покоління і культури, як допомагає нашим героям долати будь-які труднощі.

«Dixie Land» (реж. Роман Бондарчук) – це історія про дитячий оркестр, учасники якого дорослішають із інструментами в руках. Їхнє життя – це джазові мелодії і шум чорноморського прибою. Безтурботне дитинство закінчується зі смертю вчителя. Життя виштовхує пташенят із рідного гнізда, вони залишають оркестр, і кожен стає на свій шлях – куди він їх приведе? Чи вдасться їм здійснити свої заповітні бажання?

Персонаж стрічки «Альфредо» (реж. Майке фон дер Лінден та Мар'є Губе) – з роду магів і чарівників. Йому всього 13, але він уже точно знає, ким хоче стати – найкращим фокусником у світі! Що стоїть за бездоганною посмішкою і філігранними картковими фокусами? Наполеглива щоденна праця. Чи буде вона винагороджена?

«Рок-н-рольники» (реж. Дан Бол) – історія трьох друзів-музикантів, які не лише дово-

дять, що рок-н-рол живий, а й відчувають на собі його цілющу силу. Музика і міцна дружба допомагають підліткам знайти вихід із найскладніших ситуацій.

Іноді несподівано для самих себе ми змінюємо життя геть незнайомих нам людей. І навпаки – незнайомці можуть змінити нашу долю одним помахом смичка. Як 91-річний старий, що пережив Голокост, і 12-річна школярка з одного із найбідніших районів Нью-Йорка знайшли одне в одному споріднені душі. Про це фільм-фіналіст оскарівських перегонів 2017 року «Скрипка Джо» (реж. Кегейн Купермен).

Музика може побороти депресію, самотність, страх, але чи може вона здолати голод? Сліпий музикант Даніель Гонора грає на вулицях Зімбабве, аби прогодувати свою численну родину. Разом з ним на барабанах – його син Айзек. Кожен день натовп глядачів збирається навколо них. Мало хто може дати їм грошей, але усі дружно кричать: «Давайте ще!» Даніель ледве зводить кінці з кінцями, але все-таки наполегливо йде до своєї мрії – створити власний ансамбль. Яка роль відведена маленькому Айзеку? Відповідь на це питання шукайте у фільмі «Ніде правди діти» (реж. А. а. В. Амазі).

«Little Kids, Big Dreams» – таким буде гасло наших дитячих показів цього року. Ми запрошуємо дітей та дорослих мріяти і грати разом з нами.

Вікова категорія всіх фільмів: 8+

Darya Bassel

program coordinator

We have been organising the documentary film program for children and teenagers for three years already, and every time we try to find some unique stories about how it feels to change yourself and your world, to grow up, to fearlessly embark on a search for something new, and, most importantly, how to move towards your dream without a pause.

This year, the central element that shapes the program is music. In the films presented in our programme, we see how music connects different generations and cultures, and helps our protagonists to overcome any difficulties.

Dixie Land (by Roman Bondarchuk) is about a children's orchestra whose members grow up with instruments in their hands. Their life is jazz tunes and the sound of the Black Sea's waves rolling onto the shore. Their carefree childhood is abruptly cut short by the death of their teacher. Life pushes the chicks out of the nest, they leave the orchestra, and each of them starts their own journey. Where will it lead them? Will they be able to achieve their dearest dreams?

Alfredo (by Maaiké van der Linden and Marye Hoebe). Alfredo comes from a family of magicians. He is only 13, but he is already sure who he wants to be in the future. He wants to be the best magician in the world! What lies behind the perfect smile and sophisticated card tricks? Persistent daily labour. Will it be rewarded?

RocknRollers (by Daan Bol) is a story of three musician friends who not only prove that

rock'n'roll is alive, but also experience the effect of its vital force. Music and strong friendship help the teenagers to find a way out of even the most difficult situations.

Sometimes, unexpectedly even to ourselves, we change the lives of complete strangers. And vice versa – complete strangers can change our own fate with one stroke of their fiddle bow. How did a 91-year-old Holocaust survivor and a 12-year-old schoolgirl from one of the poorest neighborhoods in New York find soulmates in one another? Their story is told in a film which was one of the finalists of the 2017 Oscar competition, *Joe's Violin* (by Kahane Cooperman).

Music can help overcome depression, loneliness, fear, but can it overcome hunger? A blind musician Daniel Honora plays on the streets of Zimbabwe to feed his large family. His son Isaac plays with him on drums. Every day, a big audience gather around Isaac and his father. Few of them can give them money, but all of them shout together, "Keep on playing!" Daniel barely manages to make ends meet, but he persists in his pursuit of his dream – to create his own band. What would be the role of little Isaac in it? Watch the film *You Can't Hide From the Truth* by A. a. V. Amasi to find out.

'Little Kids – Big Dreams' is the slogan of our shows for kids this year. We invite children and adults to dream and play with us.

Age rating for all films: 8+

DIXIE LAND

Латвія, Україна, Німеччина / Latvia, Ukraine, Germany / 2016 / 60'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Роман Бондарчук

Продюсер: Ілона Бічевська Дар'я Аверченко,
Сімона Бауман, Улдіс Секуліс

Оператор: Роман Бондарчук,
Андрій Лисецький

Звук: Борис Петер, Олег Головошкін,
Сергій Прокопенко

Director: Roman Bondarchuk

Producer: Ilona Bicevska, Dar'ya Averchenko,
Simone Baumann, Uldis Cekulis

Cinematography: Roman Bondarchuk,
Andriy Lysets'kyi

Sound: Borys Peter, Oleh Holov'oshkin,
Serhiy Prokopenko

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: AVANTIS, Blaumana street 38/40-1,
Riga, LV-1011, Ilona Bicevska, Tel.: +371 29495959, ilona@avantis.lv

Роман Бондарчук закінчив Київський національний університет театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого (майстерня Юрія Ілленка – одного з засновників школи українського поетичного кіно). Роман створив ряд короткометражних ігрових і документальних фільмів, а також музичних кліпів. Його дебютний повний метр «Українські шерифи» здобув приз журі на кінофестивалі IDFA - 2015, а також Гран-прі Docs against Gravity (Гдиня), був делегований Українським Оскарівським комітетом на здобуття премії Американської кіноакадемії у 2016 році. Нині Роман працює над своїм ігровим дебютом, фільмом «Вулкан».

Вибрана фільмографія: *Таксист (2007), Радунця (2007), Євромайдан. Чорновий монтаж (2014), Українські шерифи (2015)*

Roman Bondarchuk Roman Bondarchuk graduated from the Kyiv National Karpenko-Kary Theatre, Film, and Television University. His teacher was Yuriy Ilenko, one of the founders of the school of Ukrainian Poetic Cinema. Roman has created a number of short films, documentaries and music videos. His debut feature film *The Ukrainian Sheriffs* has won the Jury Prize at the 2015 IDFA, as well as Grand Prix at Docs against Gravity in Gdynia, the film was Ukraine's entry at the 2016 Academy Awards. Now Roman is working on his fiction feature debut *Volcano*. **Selected filmography:** *Taxi driver (2007), Radunytsya (2007), Euromaidan. Rough Cut (2014), Ukrainian Sheriffs (2015)*

Дитячий оркестр Dixieland виконує марш. Вчитель слухає, хвилі Чорного моря розбиваються об пірс, сонце яскраве і небо блакитне. Життя продовжується: діти виростають, вчитель помирає, а відчуття буття, яке несподівано накочується, робить дітей зрілими значно швидше, ніж того очікували. Медалі і оркестрові інструменти виблискують на сонці, але кожна дитина має свою долю – з духовими дифірамбами чи без них.

The Dixieland children's orchestra is playing a march. The teacher is listening, the waves of the Black Sea are beating against the pier, the sun is bright and the sky is blue. Yet life goes on: the children grow up, the teacher passes away and the feeling of being suddenly stranded makes the kids become mature much faster than expected. Medals and orchestra instruments glitter in the sun, but each child has its own destiny – with brass trumpets or without.

АЛЬФРЕДО / ALFREDO

Нідерланди / Netherlands / 2016 / 16'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер:

Майке фон дер Лінден, Мар'є Губе

Продюсер: Альберт Кляйн Ганевельд

Оператор: Ремко Шнорр

Звук: Брам Боерс, Івар Трентельман

Director:

Maaïke van der Linden, Marye Hoebe

Producer: Albert Klein Haneveld

Cinematography: Remko Schnorr

Sound: Bram Boers, Ivar Trentelman

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Hollandse Helden, Overleek 29, 1141 PE Monnickendam, Netherlands, Tel.: 0031 6 22 808 105, www.hollandsehelden.nl, albert@hollandsehelden.nl

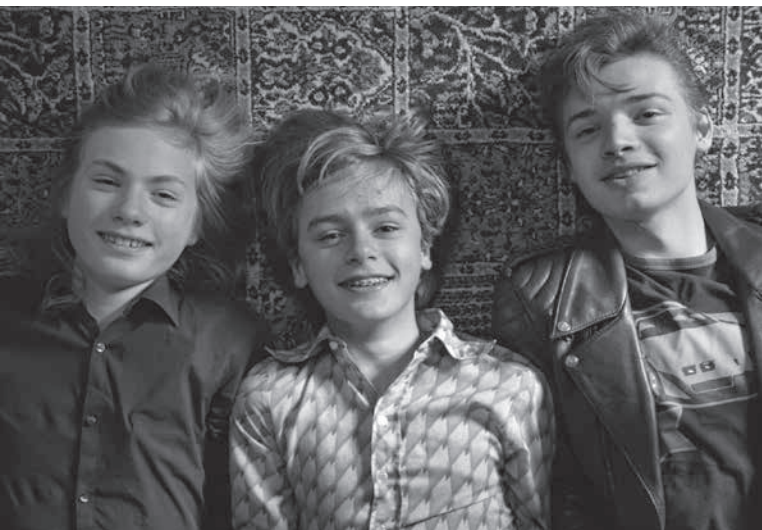
Майке фон дер Лінден (1985) та Мар'є Губе (1977) живуть в Амстердамі, мають багатий досвід програмних координаторів для місцевих та державних телестудій. Стрічка «Альфредо» – їхній дебют у документальному кіно.

Maaïke van der Linden (1985) and Marye Hoebe (1977) live in Amsterdam and have a lot of experience as program makers for local and national television stations. The documentary *Alfredo* was their 2016 debut as documentary filmmakers.

13-річний Альфредо Лоренцо має мрію: він хоче стати найсильнішим чарівником у світі. Це не така собі забаганка, адже уся його родина працює у сфері розваг. Він все життя показує фокуси і має давній артистичний рід. Тому уся родина допомагає йому втілити мрію. Аби досягти мети, він проходить довгий шлях тренувань, виступів та конкурсів фокусників. Саме життя Альфредо схоже на велике шоу, але чого це вартує – визначити своє майбутнє у такому юному віці? Як Альфредо справляється з тиском, напругою тренувань і життям у світлі софітів?

13-year-old Alfredo Lorenzo has a dream: he wants to be the best magician in the world. This isn't a random wish, as his whole family works in the entertainment industry. He was raised performing magic and comes from a long line of artists. For this reason his whole family is helping him to realise his dream. To achieve this, he has a tough road ahead with lots of practice, performances and magic competitions. Alfredo's life seems like one big show, but what does it really take if you have decided your future profession at such a young age? How does Alfredo deal with the pressure, the intense training and life in the limelights?

Нагороди:

2016 – Найкращий дитячий документальний фільм на Міжнародному фестивалі фокументального кіно в Амстердамі

Awards:

2016 – Best Children's Documentary on the International Documentary Film Festival Amsterdam

Сіа (15), Баз (14) та Вінс (13) – трійко найліпших друзів, які вже давно грають у психоделічному рок-гурті Morgana's Illusion. Поки Сіа сидить в депресії, майбутнє гурту застопорилось. «Рок-н-рольники» – це живий молодіжний рокументальний фільм про дружбу, дорослішання і силу музики.

РОК-Н-РОЛЬНИКИ / ROCKNROLLERS

Нідерланди / Netherlands / 2016 / 24'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Дан Бол
Продюсер: Катя Драайєр, Франк Гуфе
Оператор: Вілько ван Оостергут
Звук: Денніс Керстен, Віктор Горстінк

Director: Daan Bol
Producer: Katja Draaijer, Frank Hoeve
Cinematography: Wilko van Oosterhout
Sound: Dennis Kersten, Victor Horstink

Виробництво / Production: BALDR Film, Katja Draaijer, Oudezijds Achterburgwal 77, 1012 DC Amsterdam, Netherlands. Tel. +31 203 032 670, +31 628 405 800, katja@baldrfilm.nl
Дистрибуція / Sales: Some Shorts, Wouter Jansen, St Annastraat 149, 6524 ER Nijmegen, Netherlands. Tel.: +31 622 076 717, info@someshorts.com, www.someshorts.com

Дан Бол (1984) закінчив Утрехтський університет місцевце у 2012 році за спеціальністю режисер-документаліст. Його випускний фільм отримав відзнаку Documentary Wildcard Нідерландського фонду кіно і кілька міжнародних нагород. Донедавна він працював як дослідник та режисер над фільмом *Bikkels* (переможець на Cinekid Kinderkasty 2014) та зробив молодіжний документальний серіал для VPRO.

Вибрана фільмографія: *Чорношкірий з Тернолице (2011), Недівчата (2012)*

Daan Bol graduated in 2012 as a documentary director from the HKU University of the Arts, Utrecht. His graduation documentary *Niet Op Meisjes* won a Documentary Wildcard from Netherlands Film Fund and several international awards. Recently he has worked as a researcher and director on the series *Bikkels* (winner of the BANFF Rockie award and CinekidKinderkast 2014) and made a new youth documentary series for the VPRO.

Selected filmography: *De Neger van Terneuzen (2011), Niet op Meisjes (2012)*

Sia (15), Bas (14) and Vince (13) are three best friends who've been playing for years in the psychedelic rock band Morgana's Illusion. When Sia falls into depression, the future of the band is at stake. *Rocknrollers* is a lively youth rockumentary about friendship, growing up and the power of music.

НІДЕ ПРАВДИ ДІТИ / YOU CAN'T HIDE FROM THE TRUTH

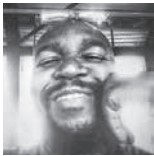
Велика Британія, Зімбабве / UK, Zimbabwe / 2016 / 29'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: А. а. В. Амазі
Звук: Енні Ллойд

Director: A. a. V. Amasi
Sound: Annie Lloyd

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: A.a.V.Amasi, Goatfame,
ardonis@ymail.com

А. а. В. Амазі – режисер-документаліст із Зімбабве, який фільмує африканську історію – локальну та діаспорну. Після фільму про СНІД і його наслідки для повій у Зімбабве він вступив до Національної школи кіно та телебачення (Велика Британія), аби розвинути свої навички в кінооповіді. Його остання стрічка «Ми тут» звертає увагу на африканський емігрантів та їхнє життя в сьогоденній Європі крізь призму різних персонажів. Наразі він живе в Англії та сподівається продовжити роботу документаліста в Африці, звертаючись до тамтешніх проблем.

Вибрана фільмографія: *Останній бій (2014), Зникла Александра (2014), Унгу (2014), Ми тут (2015)*

A.a.V.Amasi is a Zimbabwean documentary filmmaker whose films tell the African story, both at home and in the diaspora. After making a film about AIDS and how it affects prostitutes in Zimbabwe, he joined the NFTS to develop his story telling skills. His latest short film, *We Are Here*, looks at African immigrants and how they are received in today's Europe through the perspectives of different characters. A.a.V. currently lives in England and hopes to mostly work in Africa on issue-based documentaries.

Selected filmography: *The Last Stand (2014), Missing Alexandra (2014), Unhu (2014), We Are Here (2015)*

Двадцять років тому сліпий музикант Даніель Гонора був лідером найбільшого ансамблю в Зімбабве – Jairo's Jiri. Даніель – один з трьох (з ансамблю, що складався з 32 учасників), хто живе зі СНІДом – усі інші померли. Аби прогудувати свою злиднену сім'ю, Даніель грає на барабанах на вулицях Зімбабве зі своїм малим обдарованим сином Айзеком. «Ніде правди діти» – це музичний документальний фільм про Айзека та його батька, які борються, аби звести кінці з кінцями в складній політичній та економічній ситуації Зімбабве. Їхні взаємини піддаються випробуванню, коли Даніель, слідуючи своїм давнім мріям, ставить під загрозу майбутнє Айзека.

Twenty years ago the blind musician Daniel Gonora was the leader of Zimbabwe's largest touring group, the Jairo's Jiri band. Daniel is one of three band members to survive AIDS out of the thirty-two band members. To feed his poverty-stricken family, Daniel now plays music on the streets of Zimbabwe with his gifted young son Isaac on Drums. *You Can't Hide From The Truth* is a musical documentary about Isaac and his father Daniel struggling to make ends meet in Zimbabwe's harsh political and economic environment. Their relationship is put to the test when Daniel pursues past dreams that could affect Isaac's future reality.

Нагороди:

2016 – найкращий короткометражний фільм на кінофестивалі в Нантакеті
2016 – найкращий короткометражний фільм на кінофестивалі в Монклері
2016 – найкращий короткометражний фільм на кінофестивалі в Мілвокі

Awards:

2016 – Best Short Film at Nantucket Film Festival
2016 – Best Short Film at Montclair Film Festival
2016 – Best Short Film at Milwaukee Film Festival

91-річний чоловік, що пережив Голокост, жертвує свою скрипку на місцевому заході для обміну вживаними інструментами і таким чином змінює життя 12-річної школярки з найбіднішого виборчого округу Америки. Більш того, його життя теж неочікувано змінюється.

СКРИПКА ДЖО / JOE'S VIOLIN

США / USA / 2016 / 24'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Кегейн Купермен
Продюсер: Кегейн Купермен,
Рафаела Найгаузен
Оператор: Боб Річмен

Director: Kahane Cooperman
Producer: Kahane Cooperman and
Raphaela Neihausen
Cinematography: Bob Richman

Виробництво / Production: Lucky Two Productions Inc., 2 South Brookwood Drive
Montclair, NJ 07042, Tel.: +917 957 0202, joesviolin@gmail.com

Дистрибуція / Sales: Hedva Goldschmidt, 37/8 Issar Natanzon st., Jerusalem 97787, Israel,
Tel.: +97 2258 313 71, hedva@go2films.com

Кегейн Купермен отримала ступінь магістра за спеціальністю «Кіно» у Колумбійському університеті. Почала кар'єру режисерки в Maysles Films, де вона працювала з першопроходцем документального кіно Альбертом Мейзлсом. Окрім «Скрипки Джо», вона зняла кілька інших документальних фільмів, серед яких «Прохолодна вода», прем'єра якого відбулася на кінофестивалі «Санденс». Кегейн також була продюсеркою повнометражного документального фільму Ніка Брумфілда «Гайді Фляйсс: голівудська сутенерка».

Вибрана фільмографія: «Прохолодна вода» (1991), «Створення "Приголомшених"» (2005)

Kahane Cooperman has an MFA in Film from Columbia University. She began her filmmaking career at Maysles Films where she worked with documentary pioneer Albert Maysles. In addition to *Joe's Violin*, she has made several other documentaries including *Cool Water*, which premiered at the Sundance Film Festival. Kahane also produced Nick Broomfield's feature doc *Heidi Fleiss: Hollywood Madam*.

Selected filmography: *Cool Water* (1991), *Making Dazed* (2005)

A 91-year-old Holocaust survivor donates his violin to a local instrument drive, changing the life of a 12-year-old school girl from America's poorest congressional district, and unexpectedly, his own.

DOCU/APT DOCU/ART

КИТАЙСЬКІ ВАН ГОГИ / CHINA'S VAN GOGHS	114
МЕЛОДІЯ ШУМУ / MELODY OF NOISE	115
НОМО SAPIENS	116

Ольга Бірзул

програмна координаторка

Фундаментальний закон природи говорить: енергія не може виникнути з нічого й не може зникнути в нікуди, вона лише переходить з однієї форми в іншу. Цей закон збереження енергії можна застосувати до всього, зокрема й мистецтва. У певному розумінні саме він логічно пояснює постійний процес переродження сюжетів, героїв, образів і ідей. Схожу вторинну переробку остаточно легітимізував пост-модернізм: переплавивши творчий пошук на свідоме цитування, він довів до абсурду роль автора в сучасному суспільстві. Свобода творчості тепер дарована всім, енергія й справді нікуди не зникає, але її повторне використання у світі, перенасиченому відходами, усе частіше потребує розсортування.

Усі три фільми, зібрані в цій секції, з одного боку, демонструють дивовижний потенціал механізму вторинної переробки, а з іншого – застерігають, що, як сказав би Віктор Пелевін, колесо сансари поскрипує й у людини залишається все менше циклів до абсолютної утилізації.

Тоді як герої швейцарського фільму «Ме-

лодія шуму» (реж. Гітта Гселл) безупинно експериментують зі звуками навколишнього середовища, добуваючи оригінальну музику з водостічних труб, індустриальних звалищ і покинутих фабрик, персонажі азійської історії «Китайські ван гоги» (реж. Юй Хайбо, Юй Тяньці Кікі) багатотисячним натовпом тиражують мільйони копій для європейських сувенірних крамниць, узагалі не бачивши оригіналів. Утім, у такій антитезі є своя зворотна лінійна перспектива. Збільшуючи фон, на якому зображені герої, ці фільми чітко проявляють ту дійсність, у якій відбувається локальний творчий процес. У третьому фільмі «Ното Sapiens» (реж. Ніколаус Гайргальтер), що виразно нагадує про крихкість людського існування на цій планеті, взагалі немає жодного героя й навіть жодного людського звуку. Якщо вже бути відвертим до кінця, у вічному циклі вторинної переробки все одно перемаже природа. Вона просто перейде з однієї форми в іншу, проросте крізь нас буйним цвітом і відродить себе, якщо ми в найближчому майбутньому не навчимося жити в гармонії із законом збереження енергії.

Olga Birzul

program coordinator

According to fundamental natural law, energy cannot appear from nowhere and cannot disappear; it can only transform from one form to another. This law of energy conservation can be applied to everything, including art. In a certain sense, this law logically explains the constant regeneration of plots, characters, images, and ideas. Postmodernism has finally legitimised this recycling for good: by melting the artistic search into conscious quotation, it has turned the role of the author in contemporary society into nonsense. The freedom of creation is now available to all, and the energy does not disappear; however, its secondary usage in a world overfilled with waste requires more and more sorting.

All three movies of this section, on the one hand, demonstrate the incredible potential of this recycling mechanism, while on the other hand they warn that, as Viktor Pelevin would say, the wheel of samsara is creaking, and humankind has fewer and fewer cycles left until its final. While the characters in the Swiss movie *Melody of Noise* (dir. Gitta Gsell) are incessantly experimenting with the sounds of

their surroundings, extracting unique music from water pipes, industrial dumpsites and abandoned factories, the crowd of thousands in the Asian story *China's Van Goghs* (dir. Yu Haibo, Yu Tianqi Kiki) produce millions of copies for European souvenir shops without ever seeing the originals.

Nevertheless, this antithesis has its own inverse linear perspective. By zooming in on the background against which the characters are portrayed, these movies clearly reveal the reality in which the local creative process unfolds. The third movie, *Homo Sapiens* (dir. Nikolaus Geyrhalter), expressively reminds us of the fragility of human existence on this planet without a single character, or even a sound produced by a human. To speak completely frankly, nature will win anyway in the infinite round of recycling. It will simply transform from one form to another, growing through us with abundant flowers and reviving itself, unless in the immediate future we learn how to live in harmony with the law of energy conservation.

Режисер: Юй Хайбо, Юй Тянькі Кікі
Продюсер: Юй Тянькі Кікі
Звук: Пол Гіес, Ранко Пауківіч

Director: Yu Haibo, Yu Tianqi Kiki
Producer: Yu Tianqi Kiki
Sound: Paul Gies, Ranko Paukovic

Виробництво / Production: Century Image Media Ltd, TrueWorks
Дистрибуція / Sales: Cat&Docs, 18, rue Quincampoix, F 75004, Paris, France,
 Tel.: +33 1 44 61 77 48, info@catndocs.com

До 1989 року село Дафен біля міста Шеньчжень було всього лиш хутором. А зараз його населення налічує 10 тисяч осіб, серед яких сотні селян, що стали художниками і почали писати картини олією. У численних студіях і навіть у провулках художники Дафена малюють тисячі копій усесвітньо відомих західних картин, тому нікого не лякає замовлення написати 200 картин ван Гога. Щоб встигнути у строк, художники сплять на підлозі між мотузками для білизни, на яких висять шедеври. У 2015 році дохід від продажу картин сягали більш ніж 65 мільйонів доларів. Один із художників, Сяюнь Чжао та його родина, написали приблизно 100 тисяч ван Гогів. Після всіх цих років Чжао відчуває глибоку спорідненість із нідерландським художником. Він подорожував до Європи, щоб побачити оригінали у Музеї ван Гога, а також щоб відвідати одного зі своїх найкращих клієнтів – амстердамського арт-дилера.

КИТАЙСЬКІ ВАН ГОГИ / CHINA'S VAN GOGHS

Китай, Нідерланди / China, Netherlands / 2016 / 81'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Юй Хайбо – режисер і відомий китайський соціальний фотограф, головний фоторедактор Shenzhen Economic Daily та директор Асоціації професійних фотографів Шеньчженья. Його найвідоміша фотосторія «Село, де пишуть картини олією – Дафен у Китаї» перемогла у 49-му Конкурсі світової фотографії для преси у 2006 році і була придбана Музеєм сучасного мистецтва у Сан-Франциско. Юй Хайбо здобув ступінь бакалавра фотографії у Вуханському університеті в Китаї і є перешопроходом сюрреалістичної фотографії на батьківщині завдяки своїй праці «На іншому березі ланцюга ілюзій».

Вибрана фільмографія: «Шеньчжень одного чоловіка» (2012)
Юй Тянькі Кікі – продюсерка у Century Image Media Ltd. (Китай) та доцентка на факультеті Кіно та Медійних студій в Інституті культурних та креативних індустрій при Шанхайському транспортному університеті в Китаї. Вона отримала бакалаврську ступінь у Вестмінстерській кіношколі у Лондоні за спеціальністю «Кіно-та телевиробництво», магістерську з соціології – в Кембриджському університеті, а також докторську ступінь з документастики у Вестмінстерському університеті. Вона є донькою Юй Хайбо.

Вибрана фільмографія: «Знімаючи Шеньчжень» (2007), «Труба» (2008), «Пам'ять про дім» (2009)

Yu Haibo is a filmmaker and a well-known Chinese social photographer, the Chief Photo Editor of the Shenzhen Economic Daily and the Director of the Shenzhen Professional Photographers Association. His most prominent photo story, *China Dafen Oil Painting Village*, won the 49th World Press Photography Contest 2006, and was exhibited by the San Francisco Modern Art Museum. Yu Haibo received a BA in Photography from the University of Wuhan, China and is a pioneer in surrealism photography in China for his work 'On the other riverside of the illusion chain'.
Selected filmography: *One Man's Shenzhen* (2012)

Yu Tianqi Kiki is a producer at Century Image Media Ltd. (China) and Associate Professor of Film and Screen Studies at Institute of Cultural and Creative Industry, based in Shanghai Jiao Tong University, China. Yu holds a BA in Film and TV Production, from the Westminster Film School, the University of Westminster, London, an MPhil in Sociology from the University of Cambridge, and a PhD in Documentary from the University of Westminster. She is the daughter of Yu Haibo.

Selected filmography: *Photographing Shenzhen* (2007), *Tube* (2008), *Memory of Home* (2009)

Until 1989, the village of Dafen in the city of Shenzhen, China was little more than a hamlet. It now has a population of 10,000, including hundreds of peasants turned oil painters. In the many studios, and even in the alleyways, Dafen's painters turn out thousands of replicas of world-famous Western paintings. Nobody thinks anything of an order for 200 van Goghs. To meet their deadlines, painters sleep on the floor between clotheslines strung with masterpieces. In 2015, the turnover in painting sales was over \$65 million. One of the painters, Zhao Xiaoyong and his family have painted around 100,000 van Goghs. After all these years, Zhao feels a deep affinity with van Gogh. He traveled to Europe to see the original works at the van Gogh Museum, and to visit one of his best clients, an Amsterdam art dealer.

МЕЛОДІЯ ШУМУ / MELODY OF NOISE

Швейцарія, Німеччина / Switzerland, Germany / 2016 / 86'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Гітта Гселл
Продюсер: Маріам Ебрагімі
Оператор: Петер Гюер
Звук: Хрiстiан Бойш

Director: Gitta Gsell
Producer: Maryam Ebrahimi
Cinematography: Peter Guyer
Sound: Christian Beusch

Виробництво / Production: Mirapix, Recycled TV
Дистрибуція / Sales: Look Now! Filmverleih, Gasometerstrasse 9, CH-8005 Zürich.
Tel: +41 44 440 25 44, www.looknow.ch, info@looknow.ch

Гітта Гселл народилася 1953 року у Цюриху (Швейцарія). З 1977 року працювала сценаристкою та режисеркою п'єс та перформансів. У 1977-1979 роках навчалася у Школі експериментального формування «F+F» у Цюриху. У 1979-1989 роках мешкала у Нью-Йорку. У 1980-1982 роках навчалася на бакалавраті у Школі візуальних мистецтв у Нью-Йорку. З 1981 року працювала сценаристкою та режисеркою кіно та відео. У 1982-1984 навчалася в Гантерському коледжі у Нью-Йорку на факультеті комбінованих медіа і отримала там ступінь магістра. З 1990 року мешкає в Цюриху.

Вибрана фільмографія: «Прощавай» (1981), «Напруга» (1990), «Квітка-пропелер» (1997), «Ліло та Фреді» (2004), «Бьоделе – танцюй у ритмі» (2010)

Gitta Gsell was born in 1953 in Zurich, Switzerland. Since 1977 she has been a scriptwriter and director of theatre and performances. 1977-79 attended F+F, Schule für Experimentelle Gestaltung, in Zurich. 1979-89 resident in New York. 1980-82 attended School of Visual Arts, New York, BFA. Since 1981 has been a screenplay writer and director of films and videos. 1982-84 MFA in Combined Media from Hunter College, New York. Since 1990 has lived in Zurich. **Selected filmography:** *Goodbye* (1981), *Tension* (1990), *Propellerblume* (1997), *Lilo & Fredi* (2004), *Bödälä – Dance the Rhythm* (2010)

Цей фільм – відважна подорож у світ шумів та звуків, ритму та тиші. Подорож разом із тими, хто слухає уважно і без жодних застережень. Це «Гвинти музичної Розбовтайки», які пристрасно шукають нових звуків, яких ніхто раніше не чув. Вони будують нові інструменти, працюють із фоновим дзиччанням повсякденності і таким чином перетворюють шум на звук. Цей фільм змусить вас слухати очима і бачити вухами. Він несподівано чуттєвий.

Нагороди:
2016 – найкращий документальний музичний фільм на Краківському кінофестивалі

Awards:
2016 – Best Doc-Music-Film at Krakow Film Festival

The film is a daredevil journey into the realm of noises and sounds, of rhythm and silence. A journey along with those who listen closely and without any reservations. The Gyro Gearlooses of music, those who seek new sounds nobody has ever heard before passionately. They build new instruments, work with everyday drones, and in doing so transform noise into sound. A film that will make you listen with your eyes and see with your ears. Unexpectedly sensual.

НОМО SAPIENS

Австрія / Austria / 2016 / 94'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Ніколаус Гайргальтер

Продюсер: Ніколаус Гайргальтер,
Міхаель Кіцбергер, Вольфганг Відергофер,
Маркус Глязер

Звук: Петер Кутін, Флоріан Кіндлінгер

Director: Nikolaus Geyrhalter

Producer: Nikolaus Geyrhalter,
Michael Kitzberger, Wolfgang Widerhofer,
Markus Glaser

Sound: Peter Kutin, Florian Kindlinger

Виробництво / Production: Nikolaus Geyrhalter filmproduktion GmbH, Hildebrandgasse 26
A-1180 Wien, Silvia Burner, burner@geyrhalterfilm.com, www.geyrhalterfilm.com

Дистрибуція / Sales: Autlook Filmsales GmbH, Spittelberggasse 3/14 A-1070 Wien, Austria.
Tel.: +43 720 3469 34, Salma Abdalla, welcome@autlookfilms.com, www.autlookfilms.com

Ніколаус Гайргальтер – режисер, продюсер та оператор, що народився у Відні 1972 року. У 1994-му, коли йому було 22 роки, заснував власну продюсерську компанію Nikolaus Geyrhalter Filmproduktion, яка займається переважно документальними фільмами та авторським кіно.

Вибрана фільмографія: «П'рип'ять» (1999), «Деінде» (2001), «7915 км» (2008), «CERN» (2013)

Nikolaus Geyrhalter is a director, producer and cameraman, born in Vienna in 1972. In 1994, aged 22, he founded his own production company, Nikolaus Geyrhalter Filmproduktion, which focusses on documentaries and auteur fiction.

Selected filmography: *Pripyat* (1999), *Elsewhere* (2001), *7915 km* (2008), *Cern* (2013)

Це фільм про минуність і крихкість людського існування наприкінці індустріальної епохи, а також про те, що значить бути людиною. Що залишиться від нашого життя, коли нас не стане? Розбитий асфальт, руїни приватних будинків і громадських закладів, що поглинаються пишною рослинністю, – території, де ми зараз живемо, але у цьому фільмі людство вже зникло. Тепер ці місця покинуті, їх поступово відвоює природа – адже цей простір відібрали у неї ще дуже давно. Це ода людству, погляд на нього з можливого майбутнього.

The film is about the finiteness and fragility of human existence and the end of the industrial age, and what it means to be a human being. What will remain of our lives after we're gone? Empty spaces, ruins, cities increasingly overgrown with vegetation, crumbling asphalt: the areas we currently inhabit, though humanity has disappeared. Now abandoned and decaying, gradually reclaimed by nature after being taken from it so long ago. It is an ode to humanity as seen from a possible future scenario.

**ТРИ РЕЧІ, ЯКІ
Я НЕ ЗНАЮ ПРО НЕЇ
THREE THINGS
I DON'T KNOW ABOUT HER**

ВЕНЕРИ / VENUS	120
ЃУЛІСТАН – ЗЕМЛЯ ТРОЯНД / GULĪSTAN, LAND OF ROSES	121
АМА-САН / AMA-SAN	122

Надія Чушак

координаторка правозахисних програм

Канонічний образ жінки – чи Венери чи Берегині – в'язниця, яку давно слід зруйнувати. Це тягар норм, стереотипів та очікувань. Антична мармурова скульптура Венери, якою б досконалою вона нам не видавалася, затуляє собою розмаїття проявів краси. Поклоніння Берегині призводить до заперечення здатності жінки проявити себе в інших сферах.

Ця програма – спроба відійти від цих заскорузлених образів та віддати належне багатогранності реальних жіночих досвідів у сучасному світі. Фільми трьох режисерок показують життя жінок в абсолютно різних умовах – від космополітичного міста, до селища та лінії фронту.

Стрічка Леї Глоб та Метти Карли Альбертхсен «Венери» робить неможливе: вона детально розповідає про сексуальні переживання, досвіди та прагнення молодих жінок без їхнього буквального зображення. У сучасному споживацькому суспільстві зображення сексуальності – невід'ємний атрибут нашого життя. Тож відмова від образності в її трактуванні – важливий крок. Адже навряд чи щось іще

зможе нам допомогти краще зрозуміти жіночу сексуальність, аніж відверті розповіді самих жінок.

Зайне Акйол зняла «Гулістан – країна троянд» про жінок на фронті. Учасниці Робітничої партії Курдистану активно чинять опір ІДІЛ. Та цей фільм – не лише про те, як жінки можуть влучно стріляти зі зброї, чи керувати наступами. «Гулістан» – про внутрішній шлях до свободи, який, однак, може вповні реалізуватися лише за умови спільної побудови справедливого та вільного світу.

«Ама-Сан» Клаудії Варежау доповнює цю мозаїку розповіддю про ам, японських жінок-пірнальниць. Середній вік героїнь фільму – 67. Пірнаючи на морське дно у пошуках мушель вони долають опір не лише водної стихії, а й наших уявлень про те, чим може займатися жінка. Завдяки майстерним зйомкам нам перехоплює подих від граційності ам під водою. Але й на суші режисерці вдається передати красу розміреного повсякденного ритму життя своїх героїнь, зав'язаного на піклуванні про спільноту.

Nadiya Chushak

human rights program coordinator

The canonical image of a woman – either a Venus or a Hearthkeeper – is a prison that should have been destroyed a long time ago. It is a burden of normativity, stereotypes and expectations. The ancient marble statue of Venus, however perfect it looks to us, only obscures the variability of manifestations of beauty. Worshipping the Hearthkeeper denies women's ability to realise themselves in other fields.

This programme is an attempt to move away from these stiff images and pay tribute to the multifaceted experiences of real women in the contemporary world. Films by three directors present women's lives in absolutely different circumstances, from the cosmopolitan city to the village and to the frontline.

The film *Venus* by Lea Glob and Mette Carla Albrechtsen accomplishes the impossible: it tells in detail about the sexual experiences and desires of young women without depicting them literally. In the contemporary consumerist society, depictions of sexuality are inevitable attributes of our lives. So the rejection of these images in its interpretation is an

important move. Because almost nothing can help us understand female sexuality better than genuine stories told by women themselves.

Zaynê Akyol has made *Gulistan, Land of Roses* about women on the frontline. Female members of the Kurdistan Workers' Party actively repel attacks by Islamic State. But this film is not only about how women can shoot their guns straight or organise attacks. *Gulistan* is about the internal path to freedom which, however, can only be realised in full if people build a just and free world together.

Ama-San by Cláudia Varejão adds to this mosaic a story about ama, Japanese female divers. The average age of the film's characters is 67. As they dive to the seafloor looking for shellfish, they overcome the resistance not only of the ocean but also of our ideas about what a woman can do. Skillful filming reveals the breathtaking grace of the ama under the water. However, even on the shore, the director also manages to capture the beauty of the unhurried daily rhythm of her characters' lives, which are all about caring for their community.

ВЕНЕРИ / VENUS

Данія, Норвегія / Denmark, Norway / 2016 / 80'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер:

Леа Глоб, Метте Карла Альбрехтсен

Продюсер: Кіртстін Барфод, Еспер Як,
Анна Люнгмарк

Оператор: Катрін Колмен

Звук: Ола Квенберг

Directors:

Lea Glob, Mette Carla Albrechtsen

Producer: Kirstine Barfod, Jesper Jack,
Anna Ljungmark

Cinematography: Cathrine Coleman

Sound: Ola Kvernberg

Виробництво / Production: House of Real for DR TV in association with UR, RUV, NRK and CH8
Дистрибуція / Sales: House of Real, +45 31407520, jesper@houseofreal.dk, Jesper Jack

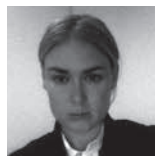

Леа Глоб працює водночас як режисерка та операторка. Отримала нагороду Real Talent Award, що присуджується Асоціацією режисерів Данії. Наразі Леа живе в Копенгагені, де працює й викладає в рамках програми художніх досліджень у Національній кіношколі Данії.

Вибрана фільмографія: *Наука про молодих жінок (2008), Ольмо і Чайка (2014), Розбір еротичної пам'яті (2014), Венери (2016).*

Метте Карла Альбрехтсен народилася в Копенгагені, але виросла в передмісті. Вона отримала освіту графічного дизайнера та арт-директора і працювала у різних рекламних бюро, перед тим як вступити до Данської кіношколи на спеціальність режисера/студійного продюсера. У 2009 році вона завершила навчання із фільмом «XY Анатомія хлопчика».

Вибрана фільмографія: *Наука про молодих жінок (2008), XY Анатомія хлопчика (2009), Розбір еротичної пам'яті (2014), Венери (2016).*

Lea Glob works both as a filmmaker and director of photography. She has won the Real Talent Award from the Danish Film Directors' Association. Based in Copenhagen, Lea also works and teaches as

part of the Artistic Research program at the National Film School.

Selected filmography: *Study of Young Women (2008), Olmo and the Seagull (2014), The Deconstruction of an Erotic Memory (2014), Venus (2016).*

Mette Carla Albrechtsen was born in Copenhagen, but grew up in the country. She graduated as a graphic designer and art director, and had worked in different advertising bureaus before attending the National Film School of Denmark as a multi-camera director/studio producer. She graduated in 2009 with the film *XY Anatomy of a Boy*.

Selected filmography: *Study of Young Women (2008), XY Anatomy of a Boy (2009), The Deconstruction of an Erotic Memory (2014), Venus (2016).*

Дві режисерки шукають жінок для зйомок в еротичній стрічці, задуманої на основі власного сексуального досвіду. 100 зацікавлених відгукуються на пропозицію і з'являються на зустріч, але на кастингу відбувається неочікуваний поворот. Поволі жінки починають змінювати курс завчасно зпланованого інтерв'ю своїми особистими глибокими історіями. Безпосередня та інтимна атмосфера розкриває жінок. Завдяки їхній чесності та відвертості стає зрозумілим, що переосмислення мови жіночої сексуальності стає можливим.

Two female directors are looking for women to take part in an erotic film based on their own sexual experiences. 100 curious women react to the casting call and show up to the audition, but the casting takes an unexpected turn. Slowly the women begin to take over the otherwise planned interviews, with their own deep personal histories. The immediate and intimate space opens the women up, and through their honesty and directness, it is implied that there is a potential to recreate the language of female sexuality.

ҐУЛІСТАН – ЗЕМЛЯ ТРОЯНД / GULÎSTAN, LAND OF ROSES

Канада, Німеччина / Canada, Germany / 2016 / 86'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Зайне Акйол
Продюсер: Сара Маннерінг,
Фанні Дрю, Янік Летурно,
Мемет Акташ, Наталі Клутьє
Оператор: Етьєнн Руссі
Звук: Олів'є Кальвер

Director: Zaynê Akyol
Producer: Sarah Mannerling, Fanny Drew,
Yanick Létourneau Mehmet Aktaş,
Nathalie Cloutier
Cinematography: Etienne Roussy
Sound: Olivier Calvert

Виробництво / Production: Périphéria in co-production with MiTosfilm and the National Film Board of Canada

Дистрибуція / Sales: Peripheria productions inc., Montréal, QC H2T 1X3, Canada,
+1 (514) 948-8005, yanick@peripheria.ca, Yanick Letourneau

Зайне Акйол – багаторазово відзначена кінонагородами режисерка курдського походження, яка народилася в Туреччині і виросла у Квебеку. Вона отримала бакалаврський ступінь з комунікацій (з ухилом в кінематограф) в Університеті Квебека та Монреалю. У 2009 році вона спродюсувала свій перший документальний короткий метр «Isminaz», який отримав приз журі конкурсу International Roots від Radio-Canada. Її дослідження зосереджуються на творчих та взаємницьких аспектах документального кіно, які вона часто застосовує у власних проєктах. Вигнання, імміграція і очікування становлять основу перших кіносеїв режисерки, де Квебек чергується з Туреччиною.

Вибрана фільмографія: *Ґулїстан, земля троянд* (2016)

Zaynê Akyol is an award-winning filmmaker of Kurdish origin who was born in Turkey and raised in Quebec. She studied at the Université du Québec à Montréal, where she obtained a bachelor's degree in communications, concentrating on film. In 2009, she produced her first short documentary, *Isminaz*, which won the Jury Prize in the Radio-Canada International Roots competition. Her research focuses on creative and relational issues in documentary film, which she frequently encounters in her own filmmaking efforts. Exile, immigration and expectation are at the heart of Akyol's first film essays, which alternate between Quebec and Turkey.

Selected filmography: *Gulîstan, Land of Roses* (2016)

Вони стоять на передовій боротьби за свободу Близького Сходу. Ці молоді жінки належать до збройної частини ПКК, Робітничої партії Курдистану, яка також є активним партизанським рухом. У таборі, захищеному глибоко в горах, жінки ведуть кочівне життя, проходячи ідеологічні та практичні тренування перед виходом на лінію фронту. Їхня місія – захистити курдську територію в Іраку та Сирії і перемогти ІДІЛ (бойовиків групи так званої Ісламської держави).

Нагороди:

2016 – Відзнака Doc Alliance
2016 – Нагорода Best New Talent
from Quebec/Canada на фестивалі
Rencontresinternationales du
documentaire de Montréal

Awards:

2016 – Doc Alliance Selection Award
2016 – Best New Talent from
Quebec/Canada at the Rencontres
internationales du documentaire
de Montréal

They stand at the forefront of the fight for freedom in the Middle East. These young women belong to the armed wing of the PKK, the Kurdistan Workers' Party, which is also an active guerrilla movement. From their camp hidden away in the mountains, the women lead a nomadic life, undergoing ideological and practical training before being sent out to the front lines. Their mission? Defend Kurdish territory in Iraq and Syria, and defeat ISIS (the armed militants of the so-called Islamic State group).

Нагороди:

2016 – Найкращий португальський конкурсний фільм на фестивалі DocLisboa
2016 – Спеціальна відзнака Extra Muros на 11-му Правозахисному фестивалі в Сараєві

Awards:

2016 – DocLisboa Award for best Portuguese competition film
2016 – 11th Pravo Ljudski Film Festival in Sarajevo, special mention as Best feature film, Extra Muros competition

Занурення, полуденне сонце пронизує воду. Повітря в обох легенях має вистачити, аби дістати абалони (молюски) з каміння на дні Тихого океану. Без використання повітряних балонів чи будь-яких інших засобів для дихання під водою, тіло визначає власні обмеження. У Вагу, рибальському селищі на півострові Ізе, Масумі, Маюмі і Масумі щодень пірнають, не знаючи, що знайдуть цього разу. Під водою їхні тендітні тіла перетворюються на тіла морських мисливців. Таким чином ама у Японії пірнають вже понад 2000 років.

АМА-САН / AMA-SAN

Португалія, Швейцарія, Японія /
Portugal, Switzerland, Japan / 2016 / 113'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Клаудія Варежау

Продюсер: Жуао Матос

Звук: Такаші Сугімото

Directors: Cláudia Varejão

Producer: João Matos

Sound: Takashi Sugimoto

Виробництво / Production: Terratreme Filmes, Mira Filmes, +35 1212415754, pedroperalta@terratreme.pt

Дистрибуція / Sales: Terratreme Filmes, João Matos, +35 1212415754, joao.matos@terratreme.pt

Клаудія Варежау народилася в Порто (Португалія) і вивчала кіномистецтво водночас на програмі Artistic Creativity and Creation від фундації Калуста Гюльбенкяна, в Академії кіно та телебачення в Берліні та Міжнародній кіноакадемії в Сан-Паулу. Вона також вивчала фотографію в AR.CO (Лісабон). У її режисерському доробку – документальний короткометражний фільм «Потребувати» та трилогія художніх коротких метрів «Вікенд», «Холодний день» та «Ранкове світло».

Вибрана фільмографія: *Потребувати (2005), Вікенд (2007), Холодний день (2008), Ранкове світло (2012), Ама-Сан (2016), У темряві кінотеатру я зняв своє взуття (2016)*

Cláudia Varejão was born in Porto, Portugal and studied film in the Artistic Creativity and Creation Program offered by the Calouste Gulbenkian Foundation, alongside the German Film und Fernsehakademie Berlin, and in São Paulo's International Film Academy. She also studied photography at AR.CO in Lisbon. She directed the documentary short film *Wanting* and the fictional short film trilogy *Weekend, Cold Day, and Morning Light*.

Selected filmography: *Wanting (2005), Weekend (2007), Cold Day (2008), Morning Light (2012), Ama-San (2016), In the Darkness of the Movie Theater I Take Off My Shoes (2016)*

A dive, the noon sunlight cuts through the water. The air in both lungs will have to be enough to rip the abalone from the rocks at the bottom of the Pacific Ocean. With no aid from air tanks or any other tools to enable underwater breathing, the body as a whole is tested to its limit. In Wagu, a fishing village in the Ise Peninsula, Matsumi, Mayumi and Masumi dive every day, not knowing what they'll find. Underwater, their delicate bodies turn into those of sea hunters. The Ama-San have been diving like this in Japan for over 2000 years.

ДОС НА КРИЖИНИ ICE DOS

НЕ РОЗМОРОЖУВАТИ / KEEP FROZEN	126
СЕСТРИ ПО ТЮРМІ / PRISON SISTERS	127
ПРИРОДА МОГО СЕРЦЯ / THE NATURE OF MY HEART	128

Вікторія Хоменко

редакторка сайту

У міфологіях багатьох країн ліс належить до середнього світу. Він завжди між. Він завжди – шлях ініціацій та перетворень, сповнений духів і чудесних істот. Північноєвропейські країни шанували ліс та боялися його. Адже тут ховаються омани, виринають з глибин фантазії і стежок може бути неймовірна кількість.

Здається, що саме через такий ліс пробираються режисери усіх трьох фільмів скандинавської добірки ДОС НА КРИЖИНІ, відображаючи суперечності людських характерів та спадковість тих моделей мислення, які заховані глибоко у наших внутрішніх комплексах та внутрішніх світах.

Ось жінка, яка поправляє пасмо волосся, роздивляється у дзеркалі свою шкірянку та чорні штани. Через два тижні після воз'єднання з коханим, вона знову одягне хіджаб. Попри те, що Сарі щастить – і після звільнення з афганської тюрми за подружню зраду їй вдається переїхати до Швеції, чи здобуде вона свободу? Режисер Німа Сарвестані привідкриває у фільмі «Сестри по камері» Афганістан 21-го століття. І неважливо де він розташований – на своїй адміністративній території чи в будь-якій іншій країні.

А ось чоловік, який мешкає у будиночку, заставленому тисячами паростків у вазонах. Здавалося б герої, яких обирає Яако Рууска у фільмі «Природа мого серця» – випадкові подорожні. Але всі вони, як і сам режисер, заблукали, бажаючи зрозуміти, яке місце в їхньому житті посідає дика природа.

Проте вінець цієї добірки – «Не розморозувати» Гульди Рос Гуднадоттір. 20,000 ящиків, 25 кілограмів кожен, і 48 годин для робітників аби розвантажити судно. У такому математичному, монотонному, змерзлому світі порту Рек'явіка рибні блоки, розбиваючись, лишують «вмятини» у серцях людей.

Відтак, люди в цій спеціальній добірці фільмів як скандинавський ліс. За усіма зарубками, мохами та павутинням, лише придивляючись, вирізняєш дерева. І ті, що на перший погляд здаються однаковими, живуть кожне на свій лад. Здалеку – ліс. Зблизька – мільйони варіацій Іншого. «I'm not guilty of showing 'the other'. I am the other» – говорить режисерка Гульда Рос Гуднадоттір. Ось так пильно і з завзяттям нордична камера вдивляється у нескінченний ліс людських шляхів.

Viktoriya Khomenko

editor of the site

In many mythologies, the forest belongs to the intermediary world. It is always in the middle. The forest is always a path towards initiations and metamorphoses, full of spirits and wonderful creatures. The peoples of Northern Europe revered the forest and feared it. The forest hides delusions, fantasies emerge from its depths, and paths can intertwine in endless varieties.

It seems that the directors of all three movies of the Scandinavian programme DOC ICE have been wandering in this forest, reflecting the controversies of human natures and the inheritance of the modes of thinking that are deeply immersed into our inner complexes and worlds.

Here is a woman who is combing her hair, looking into the mirror at her leather jacket and black pants. Two weeks after her reunion with her beloved man, she will wear a hijab again. However lucky Sara is to escape imprisonment in Afghanistan for adultery and to move to Sweden, will she finally acquire freedom? In *Prison Sisters*, director Nima Sarvestani unveils 21st-century Afghanistan. It does not matter where it is situated – on its physical territory, or in some other country.

And here is a man who lives in a house filled with thousands of sprouts in flowerpots. It might seem that the characters of Jaakko Ruuska's *Nature of my Heart* are casual passersby. But all of them, just like the director himself, are wandering between attempts to understand the place which wild nature occupies in their lives.

However, the crown of this collection is *Keep Frozen* by Hulda Rós Guðnadóttir. 20,000 containers, 25 kilograms each, and 48 hours for the workers to unload them off the ship. In the mathematical, monotonous, frozen world of Reykjavik port, the fish blocks, when they break, leave 'dents' in human hearts.

And so, the people in this special movie programme are similar to Scandinavian forests. Only by taking a closer look can one distinguish the trees behind all the notches, moss and spider webs. Even the trees that look identical at first sight live their particular lives. A forest from afar. A million variations of the Other from close distance. "I'm not guilty of showing 'the other'. I am the other", director Hulda Rós Guðnadóttir says. Nordic camera is looking into the infinite forest of human paths with precision and enthusiasm.

Нагороди:
2016 – приз глядацьких симпатій
Міжнародного фестивалю
документального кіно Skjaldborg

Awards:
2016 – Audience Award at Skjalborg IDF

Холодної зимової ночі фабричний траулер заходить у старий порт Рейк'явіка. У нього на борту – 20 тисяч ящиків замороженої риби, кожен із яких важить 25 кг. Температура у морозильній камері – -35°C. Група чоловіків має лише 48 годин на те, щоб розвантажити корабель, перш ніж він знову вийде у море. Ця робота – не для слабаків. Одна помилка може коштувати тисяч євро, чиєїсь кінцівки або життя. Поки вони роблять неможливе, ми слухаємо історії про хороші й погані сторони їхньої долі.

НЕ РОЗМОРОЖУВАТИ / KEEP FROZEN

Ісландія / Iceland / 2016 / 68'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Гульда Рос Гуднадоттір
Продюсер: Гельга Ракель Рафнсдоттір
Оператор: Денніс Гельм
Звук: Гуддар Фрейр Арнарсон

Director: Hulda Rós Guðnadóttir
Producer: Helga Rákel Rafnsdóttir
Cinematography: Dennis Helm
Sound: Huldar Freyr Arnarson

Виробництво / Production: Skarkali Productions in co-production with Kukl and Dottir
Дистрибуція / Sales: Deckert Distribution Gottschedstr. 18 04109 Leipzig, Germany,
Tel.: +49. 341. 2156638, info@deckert-distribution.com

Гульда Рос Гуднадоттір – сучасна мисткиня та режисерка, народилася в Рейк'явіку (Ісландія), але мешкає у Берліні. Здобула ступінь магістра інтерактивного дизайну у Міддлсекському університеті (2001), бакалавра візуальних мистецтв в Ісландській академії мистецтв (2007) та бакалавра культурної антропології в Університеті Ісландії (1997). Показувала свої роботи на численних персональних і колективних виставках та кінопоказах у різних країнах, здобула багато нагород за свою режисерську роботу, зокрема нагороду Ісландської академії кіно і телебачення «Едда» за найкращий документальний фільм.

Вибрана фільмографія: «Крамниця на розі» (2008)

Hulda Rós Guðnadóttir is a contemporary visual artist and a filmmaker born in Reykjavík, Iceland but based in Berlin, Germany. She holds an MA degree in interactive design from Middlesex University (2001) and BA in visual art from Iceland Academy of the Arts (2007) and BA in cultural anthropology from the University of Iceland (1997). She has taken part in numerous solo-/group exhibitions and screenings internationally and won many awards for her filmmaking, including Academy Awards (Edda) for best documentary in her native country of Iceland.

Selected filmography: *The Corner Shop* (2008)

On a cold winter night a factory trawler enters the old harbor of Reykjavík. On board there are 20,000 boxes of frozen fish, each weighing 25 kg. The temperature in the freezing compartment is -35°C. A group of men has only 48 hours to empty the ship before it heads back out to sea. This is no job for wusses. Making one mistake may cost thousands of euros, a limb or a life. While they do the impossible, we hear stories of the bright and dark sides of the lives these men lead.

СЕСТРИ ПО КАМЕРІ / PRISON SISTERS

Швеція / Sweden / 2016 / 90'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Німа Сарвестані
Продюсер: Маріам Ебрагімі
Оператор: Вагід Зарезаде
Звук: Торстен Рунквіст

Director: Nima Sarvestani
Producer: Maryam Ebrahimi
Cinematography: Vahid Zarezadeh
Sound: Torsten Runqvist

Виробництво / Production: Nima Film Sweden, Tel.: +46 76 311 87 29, Belinda Wango, belinda@nimafilmsweden.com

Дистрибуція / Sales: Heino Deckert, Deckert Distribution, GmbH D-04109 Leipzig, Gottschedstr. 18, Germany, Tel.: +490 341 2156638, info@deckert-distribution.com

Німа Сарвестані розпочав свою кар'єру в Ірані як журналіст і зосередився на створенні документального кіно, відколи переїхав до Швеції у 1984 році. Він заснував власну продюсерську компанію Nima Film Productions у 1992 році. Маючи за плечима більш ніж 20 років досвіду роботи режисером та продюсером документального кіно для кінотеатрів та телебачення, сьогодні він є одним із найдосвідченіших документалістів у Швеції.

Вибрана фільмографія: «На кордоні відчаю» (2008), Бурки за ґратами заборонені (2012), «Ті, що сказали "Ні"» (2014)

Nima Sarvestani started his career as a journalist in Iran and has been concentrating on documentary filmmaking since moving to Sweden in 1984. He founded his own film production company, Nima Film Productions, in 1992. With over 20 years of experience in directing and producing documentary films for cinema and television, he is one of the most experienced documentary filmmakers in Sweden today.

Selected filmography: *On The Border Of Desperation* (2008), *No Burqas Behind Bars* (2012), *Those Who Said No* (2014)

Фільм занурює у життєвий вирій навколо двох молодих жінок, яких випустили із в'язниці в Афганістані. Дядько Сарі планував убити її, щоб врятувати свою честь у рідному селищі. Через таку небезпеку Сара втікає до Швеції, а Наджібе залишається. Поки Сара на силу дає раду зі своєю віднайденою свободою, її товаришка по камері Наджібе зникає. Невдовзі Сара дізнається, що подружку забили камінням насмерть. Разом з режисером вони намагаються дізнатися правду, але потрапляють у лабіринт напівправди на вулицях Афганістану. Ми стежимо за двома головними героїнями і поступово дізнаємося, що з ними трапилось. У кожній – унікальна доля, яка ілюструє жахливу дійсність становища жінок у Афганістані.

The film takes us through the journey of two young women who have been released from prison in Afghanistan. Sara's uncle has planned to kill her in an attempt to save his honour in their small village. Fearing for her life Sara escapes to Sweden, but Najibeh stays behind. While Sara struggles with her newfound freedom, her prison-mate Najibeh disappears and soon Sara hears that she was stoned to death. Sara and the filmmaker want to find out the truth, only to encounter a maze of half-truths on the streets of Afghanistan. We follow the two main characters, revealing what happened to them – each with an exceptional fate depicting the horrific reality for women in Afghanistan.

ПРИРОДА МОГО СЕРЦЯ / THE NATURE OF MY HEART

Фінляндія, Німеччина / Finland, Germany / 2016 / 59'

МІЖНАРОДНА ПРЕМ'ЄРА / INTERNATIONAL PREMIERE

Режисер: Яакко Рууска
Продюсер: Тоні Панула, Hallava Filmi
Звук: Пін'я Мустайоки

Director: Jaakko Ruuska
Producer: Toni Panula, Hallava Filmi
Sound: Pinja Mustajoki

Виробництво / Production: Hallava Filmi, Liisankalliontie 4A, 01380, Vantaa, Finland.
Tel.: +358 4 059 433 08, ToniPanula, toni.panula@brutal.fi
Дистрибуція / Sales: Jaakko Ruuska, Juutinraumankatu 10 A54, 00220, Helsinki, Finland.
jaakko.ruuska@gmail.com, www.jaakkoruuska.blogspot.fi

Яакко Рууска народився в Савонлінні (Фінляндія) 1981 року, працює режисером, займається перформансом та образотворчим мистецтвом у Гельсінкі. Він здобув ступінь магістра за спеціальністю «Режисер документального кіно» в Університеті Альто (Кіношкола ELO в Гельсінкі) у 2012 році. «Природа мого серця» – це перший середньометражний документальний фільм Рууски. Основними темами робіт Рууски є іншість, природа та тілесність, і документалістика є його основним видом мистецтва. Рууска – член групи «Інші простори», що практикує «мистецтво наживо», брав участь у перформансах,

зокрема у перформансі «Оливки та камені», який був проведений на Венеціанській бієнале у 2013 році.

Вибрана фільмографія: «Квікленд» (2005), «Осяйні» (2008), «Я впізнаю лева» (2014)

Jaakko Ruuska, born in Savonlinna, Finland in 1981, is Helsinki based filmmaker, performance and fine artist. He received MA degree in Documentary filmmaking from the Aalto University (ELO Film School Helsinki) in 2012. *The Nature of My Heart* is Ruuska's first medium-length documentary. The major themes of Ruuska's work are otherness, nature and body and documentary has been a guiding method of his artistic work. Ruuska is a member of live arts group 'Other Spaces' and has participated their performances, including 'Olives & Stones', performed in Venice Biennale in 2013.

Selected filmography: *Quickland* (2005), *The Illuminous ones* (2008), *I recognize the lion* (2014)

Це фільм про пристрасть у стосунках людини із природою. Подорож до коренів цієї пристрасті приводить нас до лісових хащів Фінляндії. Дорогою ми зустрічаємо ексцентричних людей, які присвятили своє життя природі. Вони одержимі ідеєю про те, щоб бути її частиною. З одного боку, природу треба захищати від впливу людини. З іншого, у нас є жага потрапити туди, де ніхто раніше не бував. Щоб відновити зв'язок із природою, ми розраховуємо на технології, які віддаляють наше тіло від неї. У цьому фільмі пристрасть ентузіастів веде нас до природи їхнього досвіду. Що вони нам говорять про наше сучасне життя?

This is a film about the passions of the human relationship with nature. A journey to the roots of the passion takes us to the backwoods of rural Finland. On our way, we encounter eccentric fellows, who have devoted their lives to nature. They are haunted by the call of the wild, the idea of being part of nature, or the sensation of companionship with wild animals. On one hand, the nature must be protected from the human influence. On the other hand one has a lust to get where no one has gone before. In order to get in touch with nature, one relies on technologies that separate his body from it. We are guided by the enthusiasts' passions to the nature of their experiences. What do they tell of our modern life?

ПОКОЛІННЯ С. (СПОЖИВАННЯ) GENERATION C. (CONSUMPTION)

ЖУКИ / BUGS	132
КАПУСТА, КАРТОПЛЯ ТА ІНША САТАНА / CABBAGE, POTATOES AND OTHER DEMONS	133
ВИЙШЛО З МОДИ / OUT OF FASHION	134

Максим Буткевич

модератор програми ПОКОЛІННЯ С. (СПОЖИВАННЯ)

Ця програма невелика: лише три фільми. Але вони про основне: те, що ми вирощуємо, їмо, вдягаємо. Про те, що ми споживаємо.

Ми споживаємо їжу. Що більше людей живе на Землі, то більше їжі нам треба. І звичної незабаром може не вистачити. Тож герої данського фільму «Жуки» (реж. Андреас Йонсен) переймають досвід народів, які їдять... комах, адже, можливо, саме до них доведеться звернутися за поживними речовинами у майбутньому. Долаючи упередження і звичні смаки, вони відкривають новий гастрономічний світ.

Герої румунського фільму «Капуста, картопля та інша сатана» (реж. Шербан Джорджеску) не знають, як дати раду протилежній проблемі – перевиробництву їжі. Невелике село неподалік Бухареста тримає рекорд за обсягами вирощування картоплі та капусти. Треба б тішитися, але не випадає: конкуруючи між собою, селяни продають плоди своєї тяжкої праці за безцінь, або й просто знищують рештки. І спроби заробити більше хіба створюють зачароване коло перевиробництва.

Конкуренція знижує ціну не лише на харчі,

а й на одяг. За відомими брендами стоїть дешева праця. А ще після кожної пари джинсів залишаються рештки тканини, зіпсована вода та токсичні відходи. Героїня фільму «Вже не в моді» (реж. Яаак Кільмі, Леннарт Лаберенц), естонська дизайнерка, намагається дати цьому раду – створюючи одяг із тканини, яку вже списано. Однак, аби щось справді змінити, цій діяльності треба надати масового характеру. І для цього відбувається майже авантюрна подорож до швацьких цехів світу.

Герої усіх трьох фільмів вирушають за невідомими комахами, стають фермером на рік, чи то ладнають одяг з обрізків. Однак їхній досвід порушує несподівані питання. Чи не стануть комахи просто джерелом прибутку агрокорпорацій? Чому селяни віддають перевагу конкуренції, а не співпраці? Чи можливо зацікавити великі бренди екологічнішим, але дорожчим одягом?

Автори фільмів програми ПОКОЛІННЯ С., схоже, порушують те саме питання: чи приречені ми на продукування непотрібного? Чи перетвориться колись споживання із мети на засіб? І запрошують міркувати разом.

Maksym Butkevych

moderator of GENERATION C. (CONSUMPTION) programme

This programme is short: it includes only three films. But they are about the most basic things: the things we grow, eat, wear. About the things we consume.

We consume food. The more people live on Earth, the more food we need. And soon, we might run out of the food which we are used to. So the protagonists of the Danish film *Bugs* (dir. Andreas Johnsen) collect the experience of the peoples who eat... insects. Because it might turn out that they are the ones we will have to use for nutrition in the future. Overcoming prejudice and habitual tastes, they discover a whole new gourmet world.

The protagonists of the Romanian film *Cabbage, Potatoes And Other Demons* (dir. Șerban Georgescu) have the opposite problem do - they do not know how to deal with the overproduction of food. A small village near Bucharest is the current champion in the amounts of potatoes and cabbage it grows. They should be glad about it, but they can't be: due to a fierce competition among themselves, villagers sell the fruits of their toil for pennies, or even simply destroy the excess. And any attempts to make more money only perpetuate the vicious circle of overproduction.

Competition lowers prices not only of food

but also of clothing. Behind every famous clothing brand, there is cheap labour. In addition, every pair of jeans leaves behind fabric leftovers, polluted water and toxic waste. The protagonist of the film *Out of Fashion* (dir. Jaak Kilmi, Lennart Laberenz), an Estonian designer, is trying to deal with this by creating clothes out of fabric which has been rejected as trash. However, in order to actually change something, this activity must grow in scale. And that is why the film undertakes an adventurous trip to the sewing workshops of the world.

The protagonists of all three films are setting out to find unknown insects, become farmers for a year, or create clothes from scraps. But their experiences open up some unexpected questions. Won't the insects just become another source of revenue for the agricultural industry? Why do the villagers prefer competition to cooperation? Can the major brands be encouraged to create more environmentally friendly, but also more expensive clothes?

All of the authors of the films in the Generation C programme seem to ask one question: Are we doomed to producing useless things? Will consumption ever turn from a goal into a means? The filmmakers invite us to consider these questions together.

ЖУКИ / BUGS

Данія / Denmark / 2016 / 73'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Андреас Йонсен
Продюсер: Сіґрід Йонсон Дюекер
Звук: Філіп Ніколай Фліндт

Director: Andreas Johnsen
Producer: Sigrid Jonsson Dyekjær
Sound: Philip Nicolai Flindt

Виробництво / Production: Rosforth, Danish Documentary
Дистрибуція / Sales: Outlook Filmsales, Vienna, 1070, Tel.: +43 72 034 693, Salma Abdalla, salma@outlookfilms.com

Андреас Йонсен з 2002 року брав участь у створенні документальних фільмів як режисер, продюсер та оператор. Його стрічки показують на фестивалях по всьому світу та на телеканалах в багатьох країнах. Він відомий завдяки фільмам: «Життя Кідда» (2012), «Такий собі рай» (2011), «Убивство» (2009) та своєму останньому фільмові – «Ай Вейвей: підроблена справа» (2013), який був номінований у конкурсі повнометражних фільмів Міжнародного кінофестивалю документального кіно в Амстердамі у 2013 році, а також на нагороду «Кіно за мир» у Берліні 2014 року, отримав Нагороду данських

кінокритиків у 2014 році.

Вибрана фільмографія: «Убивство» (2009), «Африка під поверхнею» (2010), «Такий собі рай» (2011), «Життя Кідда» (2012), «Ай Вейвей: підроблена справа» (2013)

Andreas Johnsen has made a number of documentaries as director, producer and cinematographer since 2002. His films have been shown at festivals all around the world and have been broadcast in countless countries. He is renowned for such films as *Kidd Life* (2012), *A Kind of Paradise* (2011), *Murder* (2009) and his latest film *Ai Weiwei – The Fake Case* (2013), which in 2013 was nominated in IDFA's Feature Length Competition, in Berlin 2014 at Cinema for Peace Awards and won the Danish Film Critics Award in 2014.

Selected filmography: *Murder* (2009), *Africa Under the Surface* (2010), *A Kind of Paradise* (2011), *Kidd Life* (2012), *Ai Weiwei – The Fake Case* (2013)

Вживання комах у їжу – гаряча тема. Особливо останні кілька років, відколи ООН порекомендувала використовувати їстівних комах як ресурс для боротьби зі світовим голодом, кухарі та гурмани вихваляли їх смакові якості, екологи – незначний вплив на довкілля, а дослідники громадського здоров'я – поживну цінність. Здавалося б, комахи стали новою суперїжею, яка вирішить усі наші проблеми з продовольчим постачанням у світі. Протягом останніх трьох років команда розташованої в Копенгагені Nordic Food Lab, у складі шеф-кухарів та дослідників Джоша Еванса, Бена Ріде і Роберто Флоре, подорожувала по світу, аби вислухати людей з числа тих двох мільярдів, які вже харчуються комахами. Що для нас комахи: дзеркало, у якому відбивається наша зіпсована система харчування, чи магічний засіб, який цю систему виправить?

Insects as food are a hot topic. Particularly over the last few years, since the UN recommended edible insects as a resource to combat world hunger, they have been heralded for their taste by cooks and gastronomes, for their low ecological impact by environmentalists, and for their nutritional content by public health scientists. It would seem that insects are the new superfood that will fix all our problems of global food security. For the past three years a team from Copenhagen-based Nordic Food Lab, made up of chefs and researchers Josh Evans, Ben Reade and Roberto Flore, has been travelling the world to learn what some of the two billion people who already eat insects have to say. Are insects a mirror that reflects our broken food systems, or the silver bullet that will fix them?

КАПУСТА, КАРТОПЛЯ ТА ІНША САТАНА / CABBAGE, POTATOES AND OTHER DEMONS

Румунія, Німеччина / Romania, Germany / 2016 / 62'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Шербан Джорджеску
Продюсер: Алекс Йордакеску
Оператор: Богдан Славеску
Звук: Алекс Йосуб

Director: Șerban Georgescu
Producer: Alex Iordăchescu
Cinematography: Bogdan Slăvescu
Sound: Alex Iosub

Виробництво / Production: Elefant Film, спільно з Kolectiv Film i Ma.ja.de. Filmproduktion, спільно з MDR/ARTE and RTV

Дистрибуція / Sales: Deckert Distribution Gottschedstr. 18 04109 Leipzig, Germany.
Phone: +49. 341. 2156638 e-mail: info@deckert-distribution.com

Шербан Джорджеску має більш ніж 20-річний досвід у документалістиці та рекламі як продюсер та режисер. Щодо власних проєктів, то Шербан працював як оператор та режисер документальної стрічки «Еверест», режисер пригодницько-культурного серіалу «Мандрівник на все життя» тощо. Протягом шести років він, разом із норвезьким режисером та продюсером Девідом Кінселла, працював над кількома ко-продукційними документальними стрічками, які було неодноразово відзначено міжнародними преміями.

Вибрана фільмографія: *Еверест (2003), Графство Ланус – різьблені*

долі (2010), Мандрівник на все життя (2009-2011), Поневіряння куховарства (2011), Відчуття (2014)

Șerban Georgescu has more than 20 years of experience in documentaries and advertising as an editor, producer and director. His personal projects include his coverage as cameraman and director of the documentary *Everest*, the *Călătorie Viaț*, adventure and culture TV series that he filmed and directed himself, and others. For the past 6 years, he has teamed up with Norwegian director and producer David Kinsella for several international award-winning documentaries. **Selected filmography:** *Everest (2003), Lapus County – Carved Destinies (2010), A Traveller for Life (2009-2011), Wanderers of Cooking (2011), Sense (2014)*

Одне село, 1000 тракторів, 100 000 тонн капусти і картоплі щороку – тієї, що ледь вдається продати і зрештою доводиться знищувати. У румунському селі Лунгулецу 1000 фермерів сидять з 100 000 тоннами капусти на своїх тракторах в очікуванні покупців на місцевому ринку. Наприкінці дня вони або продають за безцінь, або знищують свій урожай. Заінтригований можливістю отримати тону капусти всього за 20 євро, містянин Шербан вирішує провести рік у селі і працювати на землі, аби побачити, чому ці люди втрапляють у безвихідь і чи існує інший шлях. Мер і деякі селяни мають ідеї й можливі рішення. Та чи зможуть вони подолати взаємну недовіру між фермерами, їхній страх «колективних господарств» та сильну жагу до конкуренції? У самоіронічному тоні режисер розповідає історію одного села, яке застрягло між минулим і сучасністю, і водночас малює сатиру на сучасні реалії аграрної Європи.

1 village, 1000 tractors, 100,000 tons of cabbages & potatoes each year - which are hardly ever sold, and eventually destroyed. Is there any way out? In the Romanian village of Lunguletu, 1000 farmers sit on their tractors with 100,000 tons of cabbage in the local market, waiting for customers. At the end of the day they either sell their crops for nothing or destroy them. Intrigued at the idea of getting a ton of cabbage for just 20 euros, the townie Șerban decides to spend one year in the village and work the land, to see why these people have fallen into this deadlock, and whether there is any way out. The Mayor and some villagers have ideas and possible solutions. But can they overcome the farmers' mistrust of each other, their fear of a 'collective farm' and the powerful urge to compete? A satire of current realities in agricultural Europe narrated by the director himself, the film tells, from the inside and in a self-ironic tone, the story of a village that got stuck between the past and the present.

Нагороди:
2016 – Відзнака студентського журі на фестивалі One World Film

Awards:
2016 – Students Jury Award at the One World Film Festival

Ми живемо в еру глобального споживацтва, коли темпи споживання ростуть як на дріжджах. Це не таємниця, що індустрія моди є безперечним лідером у цих перегонах. Тисячі фабрик у країнах третього світу виробляють не лише одяг для великих корпорацій, але й тони токсичних відходів. Дизайнерка Реїт Аус має амбітний план зміни світу. Вона усвідомлює, що єдиний спосіб боротися з індустрією моди – робити це зсередини.

ВЖЕ НЕ В МОДІ / OUT OF FASHION

Естонія / Estonia / 2015 / 59'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Яаак Кільмі, Леннарт Лаберенц
Продюсер: Катрін Кісса, Яаак Кільмі
Оператор: Леннарт Лаберенц,
Март Таніль
Звук: Матіс Рей

Director: Jaak Kilmi, Lennart Laberenz
Producer: Katrin Kissa, Jaak Kilmi
Cinematography: Lennart Laberenz,
Mart Taniel
Sound: Matis Rei

Виробництво / Production: Homeless Bob Production, LiliPilt, Telliskivi 57-68, Tallinn 10412, lili@too.ee, www.homelessbob.ee
Дистрибуція / Sales: Diana Karklin, Rise and Shine World Sales, Schlesische Str. 29/30, 109 97 Berlin, Germany, tel.: +49 304 737 2980, e-mail: info@riseandshine-berlin.de, www.riseandshine-berlin.com

Яаак Кільмі закінчив новостворену кіношколу Педагогічного університету в Таллінні. Він зрежисував кілька короткометражних стрічок, відзначені нагородами документальні фільми («Мистецтво продажу», «Диско та атомна війна» та ін.) і дві художні стрічки («Зустріч з невідомим» та «Революція свиней»). Він є членом ФІПРЕССІ з 1995 року.

Вибрана фільмографія: *Краса Батьківщини (2002), Диско та атомна війна (2009), Вже не в моді (2015), Ісус живе в Сибіру (2015)*

Леннарт Лаберенц – магістр історії, філософії та політичних студій. З 2005 року він працює як незалежний режисер, автор та журналіст. Його документальні фільми та телерепортажі показували німецькі та європейські телеканали, а також міжнародні фестивалі документального кіно. З 2008 року він працює у сфері театру в Європі та Південній Америці.

Вибрана фільмографія: *Хрускіт часу – Кристоф Шлінгенсієф та його оперне село у Буркіна Фасо (2012), Вже не в моді (2015).*

Jaak Kilmi graduated from the newly-formed film school of Tallinn Pedagogical University. He has directed numerous short films and award-winning documentaries (*The Art of Selling, Disco and Atomic War*, etc.) and two feature films (*Meeting with the Unknown and Revolution of Pigs*). He has been a member of FIPRESCI since 1995.

Selected filmography: *Beauty of the Fatherland (2002), Disco and Atomic War (2009), Out of Fashion (2015), Jesus Lives in Siberia (2015).*

Lennart Laberenz has MAs in history, philosophy and political science. Since 2005, he has worked as a freelance filmmaker, author and journalist. His documentary films and television reportages have screened in German and European television stations and international documentary film festivals. From 2008, he has also been working with theatre productions in Europe and South America.

Selected filmography: *Crackle of Time – Christoph Schlingensiefel and His Opera Village in Burkina Faso (2012), Out of Fashion (2015).*

We live in an era of global consumption where the rate of consumption is increasing exponentially. It's no secret that the fashion industry is at the forefront of this consumption race. Thousands of factories in the Third World produce not only clothing for big corporations, but also tons and tons of toxic waste. Fashion designer Reet Aus has an ambitious plan to change the world. Aus has realized that the only way to fight against the fashion industry is from the inside.

НОМО SCIENCE

*ЛЮДИНА НАУКОВА

О ІНТЕРНЕТ! МРІЇ ЦИФРОВОГО СВІТУ / LO & BEHOLD: REVERIES OF THE CONNECTED WORLD.....	138
ЗЕРНО: ПРИХОВАНА ІСТОРІЯ / SEED: THE UNTOLD STORY.....	139
ПОВЗУЧИЙ САД / THE CREEPING GARDEN	140

Віктор Глонь

випусковий редактор

У теперішню добу постправди, коли відділяти факти від мемів стає завданням чимраз складнішим, спроби підійти до об'єктивного висвітлення та осмислення будь-якої проблематики неминуче спотикаються об боротьбу оціночних суджень. Суперечка переходить у площину винятково емоційну, де головна мета – перемогти за будь-яку ціну, чи то пак, будь-якими словами. Коли ж з'являються ще й аудіо-візуальні докази певного твердження, до пафосних пошуків істини взагалі нікому немає діла, адже ось вона правда – в усій свої красі прямисінько на екрані...

Програма HOMO SCIENCE, хоч і звертається до такого, здавалося б, прямолінійного жанру, як науково-популярна документалістика, покликана нагадати глядачам, що наукова безсторонність – це ідеал, до якого потрібно прагнути завжди, навіть попри факти, які ми бачимо перед собою. Навіть, коли ми переконані, що ідеал у нас в руках.

Легендарний режисер Вернер Герцог у своєму кінороздумі про всеосяжну віртуальну мережу «О Інтернет! Мрії цифрового світу» підходить до розкриття означеної теми з винятково особистісної позиції. Він розмірковує над складністю Міжмережжя, уникаючи як його ідеалізації, так і демонізації. Зрештою, закликає нас не забувати, що комплексні явища апіорі неможливо трактувати однозначно.

Менш зважений підхід пропонує стрічка Таггарта Сігела та Джон Бетца «Зерно: Прихована історія». Американські режисери поряд із захопливою історією про розмаїття зерен на нашій планеті, рішуче виступають проти їхньої генетичної модифікації, таким чином підмінюючи наукову складову свого фільму політичною. Але досвідчений глядач Docudays UA, даруйте за банальність, зможе відділити зерна від полови, і за агітаторською спекулятивністю побачити більше, аніж хотіли донести до нас кінематографісти.

І нарешті, «Повзучий сад» – справжня втіха для всіх естетів-натуралістів від британських режисерів Тіма Гребгема і Джаспера Шарпа. З одного боку це спроба спостереження за нереальним світом чи не найунікальніших організмів, що вправно ховаються від нашого неозброєного погляду. З іншого – «Повзучий сад» у заколисаній під звуками музики Джима О'Рурка атмосфері звертається до самого явища кінематографа, яке викривляючи реальність одержує змогу досліджувати справжню природу речей.

Усі три фільми програми HOMO SCIENCE ведуть про інформацію, про неймовірні форми, яких вона набуває, про її здатність буквально оживляти бездушні матерії... Чи то популярно, чи науково, чи видовишно, але обов'язково неоднозначно.

Viktor Hlon

publishing editor

In our era of post-truth, when it is becoming ever more difficult to separate the facts from the memes, any attempts to undertake objective presentation and make sense of any issue inevitably founder over the fight between value judgements. The argument moves to the purely emotional plane, where the central goal is to win at any cost, or more precisely, by any words. And when some audiovisual evidence for a certain claim is found, nobody even cares about the high-brow search for truth anymore, because here is the truth, in its full glory, right on the screen...

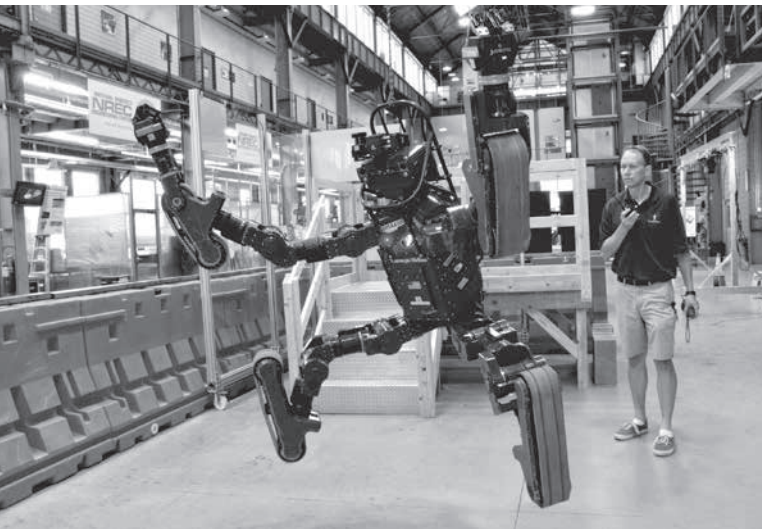
Although the HOMO SCIENCE programme employs the seemingly straightforward genre of popular science documentaries, it aims to remind the audience that scientific impartiality is an ideal which should always be strived for, despite the facts we see in front of our eyes - even if we are convinced that we have the ideal in our hands.

The legendary director Werner Herzog, in his cinematic contemplation of the all-encompassing virtual network titled *Lo & Behold: Reveries of the Connected World*, approaches this topic from a purely personal perspective. He ponders the complexity of the inter-network, avoiding the pitfalls of both idealising and demonising it. In the end, he calls us not to forget that complex phenomena are impossible to interpret unambiguously.

A less balanced approach is proposed by the film by Taggart Siegel and Jon Betz entitled *Seed: The Untold Story*. The American directors, in addition to telling the fascinating story about the diversity of seeds on our planet, also decisively oppose genetic modification of the seeds, substituting politics for science. But experienced Docudays UA audience for sure will be able to see a bigger picture behind all the speculative plots.

And, finally, *The Creeping Garden* by British directors Tim Grabham and Jasper Sharp is a real pleasure for all aesthetically-minded naturalists. On the one hand, it is an attempt to observe the surreal world of probably the most unique organisms that are still hiding from our naked eyes. On the other hand, *The Creeping Garden*, with its dreamy atmosphere created by the sounds of Jim O'Rourke's atmosphere, addresses the very phenomenon of cinematography which, by distorting reality, gains the capacity to examine the true nature of things.

All three films in the HOMO SCIENCE programme are about information, about the incredible shapes it takes, about its capacity to literally bring lifeless stuff to life... sometimes popularly, sometimes scientifically, sometimes spectacularly, but never unequivocally.

Режисер: Вернер Герцог
Продюсер: Вернер Герцог, Руперт Маконік
Оператор: Петер Цайтлінгер
Звук: Скай Гельвіг, Міхаель Клінгер,
 Джим Лакін

Виробництво / Production: Saville Productions, NetScout, Pereira & O'Dell Entertainment, Skellig Rock
Дистрибуція / Sales: Beat Films, Alyona Bocharova, alyona@beatfilms.ru, Kirill Sorokin, kirill@beatfilms.ru

Нагороди:
 2016 – Особлива відзнака One Future Prize Мюнхенського кінофестивалю

Director: Werner Herzog
Producers: Werner Herzog, Rupert Maconick
Cinematography: Peter Zeitlinger
Sound: Sky Helwig, Michael Klünger,
 Jim Lakin

Awards:
 2016 – One Future Prize – Honorable Mention at the Munich Film Festival.

Культурний режисер Вернер Герцог досліджує віртуальний світ: від його зародження і до найсміливіших досягнень сучасних дослідників, мандруючи цифровими просторами з цікавістю та увагою. Герцог веде глядача в подорож крізь незручні розмови, що розкривають перетворення онлайн-світу, та перевіряє, чи працює реальний світ за законами віртуальності – від бізнесу до освіти, від космічних польотів до охорони здоров'я, та, звісно, на рівні особистих стосунків між людьми.

О ІНТЕРНЕТ! МРІЇ ЦИФРОВОГО СВІТУ / LO & BEHOLD: REVERIES OF THE CONNECTED WORLD

США / USA / 2016 / 98'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Вернер Герцог – знаковий німецький режисер, письменник, у його фільмографії – понад 60 стрічок. Його роботи відзначено більш як 50 нагородами та номінаціями: від «Срібного ведмедя» на Берліналі за найкращий художній дебют «Ознаки життя» (1968) до номінації на Оскар за документальний фільм «Зустрічі на краю світу» у 2009 році. Герцог є унікальним режисером: критики пов'язують його із традицією Нового німецького кіно (на рівні з Рейнером Фассбіндером та Вімом Вендерсом), але сам він заперечує цю причетність. Відомий як завдяки своїм ігровим фільмам, так і документальним.

Вибрана фільмографія: *Строшек* (1977), *Носферату – привид ночі* (1979), *Зелена кобра* (1987), *Уроки пітьми* (1992), *Людина-гризлі* (2005), *Зустрічі на краю світу* (2008).

Werner Herzog is an iconic German director, writer, author of over 60 films. His movies have received more than 50 awards and nominations, from the Berlinale's Silver Bear for Best Feature Debut *Signs of Life* back in 1968, to an Oscar nomination for his documentary *Encounters at the End of the World* in 2009. Herzog is a unique filmmaker: critics consider him to be a part of the New German Cinema (along with Rainer Werner Fassbinder and Wim Wenders), but Herzog himself has always denied it; the director is famous both for his fiction features and his documentaries.

Selected filmography: *Stroszek* (1977), *Nosferatu the Vampire* (1979), *Cobra Verde* (1987), *Lessons of Darkness* (1992), *Grizzly Man* (2005), *Encounters at the End of the World* (2008).

In this movie, Oscar-nominated iconic director Werner Herzog chronicles the virtual world from its origins to its outermost reaches, exploring the digital landscape with curiosity and imagination. Herzog leads viewers on a journey through a series of provocative conversations that reveal the ways in which the online world has transformed, how virtually everything in the real world works – from business to education, space travel to healthcare – and the very heart of how we conduct our personal relationships.

ЗЕРНО: ПРИХОВАНА ІСТОРІЯ / SEED: THE UNTOLD STORY

США / USA / 2016 / 94'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Тагґарт Сіґел був продюсером і режисером номінованих на «Еммі» та інші нагороди документальних фільмів, зокрема «Королева сонця: що нам говорять бджоли?», а також «Справжній бруд на фермера Джона» (ITVS, Independent Lens). Сіґел – член Fledgling Outreach і Engagement Lab, після фільму «Зерно: прихована історія» його запросили вєдучим на Britdoc's Goodpitch. Тагґарт є засновником та виконавчим директором Collective Eye Films – некомерційної організації, що займається медіавиробництвом та дистрибуцією, розташована в Портленді, штат Орегон.

Вибрана фільмографія: «Синій комірець та Будда» (1986), «Справжній бруд на фермера Джона» (2005), «Королева сонця: що нам говорять бджоли?» (2010)

Джон Бетц – незалежний режисер-документаліст, чий фільми були номіновані на «Еммі» та здобували інші нагороди. Він є одним із режисерів та продюсерів фільму «Зерно: прихована історія», також продюсером і монтажником фільму «Королева сонця: що нам кажуть бджоли?» (2010). Бетц є членом Fledgling Outreach і Engagement Lab, був учасником програми Goodpitch, організації

Britdoc, закінчив Род-Айлендську школу дизайну. Він є директором Collective Eye Films – некомерційної організації, що займається медіавиробництвом та дистрибуцією, розташована в Портленді, штат Орегон.

Вибрана фільмографія: «Запам'ятай, що ти це бачив» (2008)

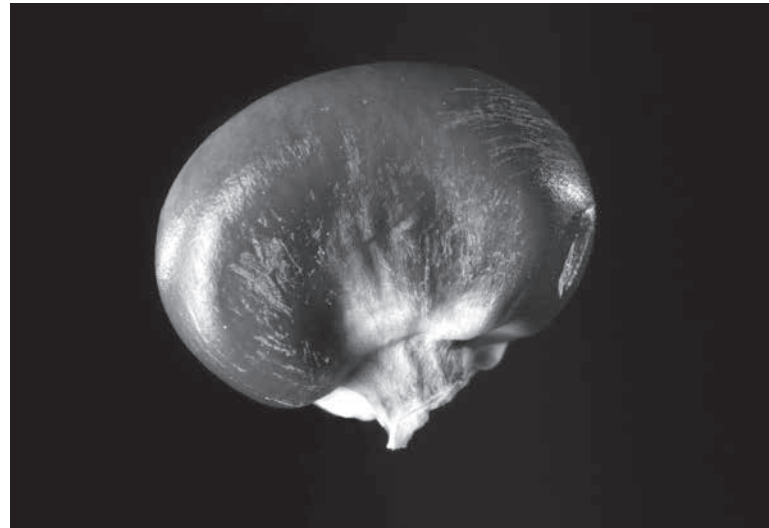
Taggart Siegel has produced and directed Emmy-nominated, award-winning documentaries including *Queen Of The Sun: What are the Bees Telling Us?* and *The Real Dirt On Farmer John* (ITVS, Independent Lens). Siegel is a Fledgling Outreach and Engagement Lab Fellow, and was selected to pitch at Britdoc's Goodpitch for *Seed: The Untold Story*. Taggart is the founder and Executive Director of Collective Eye Films, a non-profit media production and distribution organisation based in Portland, Oregon.

Selected filmography: *Blue Collar and Buddha* (1986), *The Real Dirt on Farmer John* (2005), *Queen of the Sun: What Are the Bees Telling Us?* (2010)

Jon Betz is an Emmy-nominated, award-winning independent documentary filmmaker. He is the co-director and co-producer of *SEED: The Untold Story* and the producer and editor for *Queen of the Sun: What Are the Bees Telling Us?* (2010). Betz is a Fledgling Outreach and Engagement Lab fellow, a Britdoc, Goodpitch alumnus, and a graduate from the Rhode Island School of Design. He is the director of Collective Eye Films, a non-profit media production and distribution organisation based in Portland, Oregon.

Selected filmography: *Memorize You Saw It* (2008)

Життєдайне зерно – одна з найчудесніших речей на землі. Йому поклонялися і високо цінували ще на світанку існування людства. У цьому фільмі показано роботу пристрасних хранителів насіння, які зберігають наш харчовий спадок 12000-літньої давності. У минулому столітті зникли 94% видів насіння. Оскільки біотехнічні та хімічні компанії контролюють більшість нашого зерна, фермери, адвокати та хранителі насіння з корінних народів ведуть битву, наче Давид проти Голіафа, щоб захистити майбутнє нашої їжі. У цій болісній та обнадійливій історії люди, які мимоволі стали героями, відновлюють наш втрачений зв'язок із найціннішим ресурсом і відроджують культуру, пов'язану з насінням.

Режисер: Тагґарт Сіґел, Джон Бетц
Оператор: Тагґарт Сіґел
Звук: Алантл Моліна

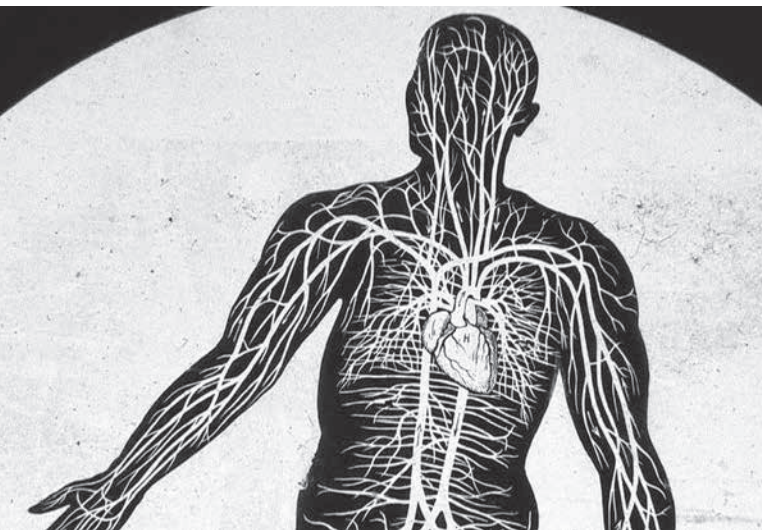
Director: Taggart Siegel, Jon Betz
Cinematography: Taggart Siegel
Sound: Alantl Molina

Виробництво / Production: Collective Eye Films, www.collectiveeye.org
Дистрибуція / Sales: Cargo Films & Releasing, Tel.: +1 212.995.8139, David Piperni, dpiperni@cargofilm-releasing.com

Нагороди:
2016 – найкращий повнометражний документальний фільм на Міжнародному кінофестивалі в Сан-Дієго

Awards:
2016 – Best Documentary Feature at San Diego International Film Festival

Few things on Earth are as miraculous and vital as seeds. Worshipped and treasured since the dawn of humankind. The film follows passionate keepers of seeds as they protect our 12,000 year-old legacy. In the last century, 94% of our seed varieties have disappeared. As biotech chemical companies control the majority of our seeds, farmers, lawyers, and indigenous seed keepers fight a David and Goliath battle to defend the future of our food. In a harrowing and heartening story, these reluctant heroes rekindle a lost connection to our most treasured resource and revive a culture connected to seeds.

Режисер: Тім Гребем, Джаспер Шарп
Оператор: Тім Гребем
Звук: Джим О'Рурке, Woob

Director: Tim Grabham, Jasper Sharp
Cinematography: Tim Grabham
Sound: Jim O'Rourke, Woob

Виробництво / Production: Cinema Iloobia, studio@iloobia.com
Дистрибуція / Sales: Arrow Films, screenit@arrowfilms.co.uk

Нагороди:
 2014 – найкращий документальний фільм на кінофестивалі Outlier
 2014 – «Бронзовий череп» – особлива відзнака на фестивалі Morbido
 2014 – приз за найкращу режисерську роботу в документальному фільмі на Fantastic Fest

Awards:
 2014 – Best Documentary at the Outlier Film Festival
 2014 – Bronze Skull Special Mention at the Morbido Fest
 2014 – Best Directors Documentary at the Fantastic Fest - Winner

Дивовижний науково-фантастичний фільм, який здобув чимало нагород за свою мистецьку форму та надихнув Джима О'Рурка з Sonic Youth на написання саундтреку. «Повзучий сад» розповідає про маргінальних науковців, мікологів і художників та їхні стосунки з надзвичайною плазмодіальною слизоподібною пліснявою. Цю плісняву використовують для дизайну, який черпає натхнення в біологічних структурах, дослідження нетрадиційних комп'ютерів і контролерів для роботів – більшість цих тем, втім, перебувають на межі наукової фантастики. Автори фільму не лише вивчають слизоподібну плісняву в лабораторіях, а й вирушають у подорож, щоб полювати на ці організми у природних умовах.

ПОВЗУЧИЙ САД / THE CREEPING GARDEN

Великобританія / UK / 2014 / 82'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Тім Гребем – режисер, візуальний художник і аніматор, що мешкає у Великобританії. Протягом 10 років створював інсталяції та експериментував з живими візуальними ефектами та аналоговими проєкціями у Великобританії та Європі, а потім створив незалежну студію cinema iloobia у 2003 році. Тім знімає незалежне короткометражне кіно вже більш ніж 20 років, і його фільми були показані на фестивалях та в різних галереях світу. Крім того, він був співавтором дитячої книжки «Творець фільмів: всеохопний посібник зі створення фільмів» (2010), а його ілюстрації з'являлися у п'яти книгах серії Stickerbomb (2008–2014).

Вибрана фільмографія: «KanZeOn» (2011), «Сока Африка» (2011), «Вишвітанья» (2013)

Джаспер Шарп – письменник, кінокритик, куратор та історик кіно, який мешкає в Лондоні. Він відомий у всьому світі як спеціаліст із японського кіно. Джаспер є співзасновником і співредактором сайту про японське кіно Midnight Eye. Як автор кінопрограм він курував багато мандрівних ретроспектив і кіносезонів по всьому світу. Окрім гострої аматорської зацікавленості в мікології, до його дослідницьких інтересів належить історія технологій кіновиробництва і виставок – за цією спеціальністю він отримав PhD у Шеффілдському університеті на тему «Японське широкоекранне кіно: комерція, технологія та естетика».

Вибрана фільмографія: «Повзучий сад» (2014)

Tim Grabham is a film-maker, visual artist, and animator based in the United Kingdom. After 10 years of live visual and analogue projection installations and experiments across the UK and Europe, he established the independent studio 'cinema iloobia' in 2003. He has been directing independent short films for over 20 years which have screened at festivals and gallery events internationally. He also co-authored the award-winning children's book *Movie Maker: The Ultimate Guide to Making Films* (2010) and his illustrations contribute to five of the the ever growing Stickerbomb book series (2008 - 2014).

Selected filmography: *KanZeOn* (2011), *Soka Afrika* (2011), *The Fade* (2013)

Jasper Sharp is an author, film critic, curator and film historian based in London, internationally regarded for his specialist interest in Japanese cinema. He is the co-founder and joint-editor of the Japanese cinema website Midnight Eye. As a film programmer, he has curated numerous touring retrospectives and film seasons across the world. As well as possessing a keen amateur interest in mycology, his research interests include the history of production and exhibition technologies, for which he received his PhD from the University of Sheffield in 'Japanese Widescreen Cinema: Commerce, Technology and Aesthetics'.

Selected filmography: *The Creeping Garden* (2014)

A real life science fiction movie exploring a world creeping right beneath our feet, where time and space are magnified and intelligence redefined. The film is a multi award winning feature length creative documentary exploring the work of fringe scientists, mycologists and artists, and their relationship with the extraordinary plasmodial slime mould. The slime mould is being used to explore biological-inspired design, emergence theory, unconventional computing and robot controllers, much of which borders on the world of science fiction. But as well as exploring the slime mould in the lab, the film also travels out into the wild, hunting for the organisms in their natural habitat.

ОБРАЗ МІСТА CITY IMAGE

ПЛАНЕТА ПЕТРІЛА / PLANETA PETRILA..... 144

**AUDIENCE EMANCIPATED:
БОРОТЬБА ЗА КІНОТЕАТР «ЕМЕК» /
AUDIENCE EMANCIPATED:
THE STRUGGLE FOR THE EMEK MOVIE THEATER 145**

ПІВЖИТТЯ НА ФУКУШІМІ / HALF-LIFE IN FUKUSHIMA..... 146

Дарина Ніколенко

прес-секретарка

Не буде перебільшенням сказати, що публічний простір має неабиякий вплив на наші щоденні практики і ритуали. Ми обираємо для пересування одні шляхи, а не інші; на вулиці і площі ми виходимо протестувати; для декого з нас місто сповнене бар'єрів, для більшості – спогадів і приватних історій. Публічні простори є медіумом для ідентичності, саме завдяки ним містяни усвідомлюють свою належність до певної спільноти, міста. Тим важливішими є питання: як формується міське середовище і як ми можемо на нього впливати? Як його використовують і хто його контролює? Представлені у програмі ОБРАЗ МІСТА фільми об'єднує те, що в усіх них ми бачимо простір протесту – колективна чи одинока, це політична боротьба за свої права, вимога громади бути почутою чи прагнення зберегти пам'ять про місто.

«Audience Emancipated: Боротьба за кінотеатр "Емек"» – це не лише історія протестів проти знесення історичної будівлі кінотеатру у Стамбулі – легендарного місця для багатьох кінематографістів і мешканців району Бейоглу. Це також боротьба проти комерціалізації публічного простору і того, як його привласнює великий капітал. Пригадаємо, що саме з бажання громадян реалізувати своє право на місто (за Лефевром), а саме з площі Таксім, по-

чалась хвиля протестів по всій Туреччині у 2013 році. Подібно до кінотеатру, таким місцем пам'яті для румунського містечка Петріла є місцева шахта, найдавніша у країні. «Планета Петріла» розповідає про колишнього шахтаря Йона Барбу, що мобілізує спільноту виступити проти рішення уряду знести шахту, натомість прагне перетворити її на культурний кластер – ревіталізувати місце, аби воно знову було своєрідним ядром містечка.

На сході Польщі існує діалектизм *karzceby* на позначення людей, надзвичайно прив'язаних до землі, де вони народились і вирости. Він також означає частину дерева, яка лишилась в землі після його зрубання. Таким «вкорініним», прирослим до свого міста є фермер Наото, герой стрічки «Півжиття на Фукушімі», що після аварії на АЕС залишився жити у своєму будинку в зоні відчуження. Він – єдиний водій на спустошених вулицях, де продовжують працювати світлофори, і де нижній голос оголошує правила сортування відходів по гучномовцю. Ми бачимо напівзруйновані крамниці й чуємо звуки вуличної торгівлі, що натякають – колись на цих вулицях вирувало життя. Здається, місто тепер належить лише його єдиному мешканцю. І це його приватний протест – залишитись у рідному для себе місці.

Daryna Nikolenko

press secretary

It is no exaggeration to say that public space has a huge influence on our everyday practices and rituals. We choose specific paths for our travels; we come out to the streets and squares to protest; for some of us, the city is full of barriers, and for most of us, it is filled with memories and personal stories. Public spaces are a medium of identity, through which the inhabitants of the city recognise their belonging to a particular community, to a city. More important are the questions of the formation of the urban environment and our influence on it, of how it is used, and of our control over it. The movies presented in the CITY IMAGE programme have the representation of protest space in common – either a collective or individual political struggle for one's rights, a community's demand to be heard, or an urge to preserve the memory of the city.

Audience Emancipated: The Struggle for the Emek Movie Theater is not only a story about the protests against the demolition of a historical cinema building in Istanbul, which has been a legendary location for many filmmakers as well as for the inhabitants of the Beyoğlu district. It is also a struggle against the commercialisation of public space and its appropriation by big capital. As we remember, the desire of the citizens to assume their rights to the city (according

to Lefebvre) on Taksim Square was the beginning of a wave of protests all around Turkey in 2013. Like the cinema, this place of memory for the Romanian town of Petrila is embodied in a local mine, the oldest in the country. *Planeta Petrila* tells about a former miner, Ion Barbu, who mobilises the community to take a stand against a government decision to demolish the mine. Instead, he wants to turn it into a cultural site, to revitalise the place, so that it can become the core of the town once again.

In Eastern Poland, there is a dialect word 'karczeby', which means people who are immensely attached to the land where they were born and grew up. This word also means the part of a tree which remains in the ground after the tree itself has been cut down. Farmer Naoto, the protagonist of *Half-Life in Fukushima*, is a 'rooted' man who, after the accident at the nuclear power plant, remained in his house in the exclusion zone. He is the only driver on the empty streets, where the traffic lights are still functioning and where a gentle voice recites the rules for sorting waste through loudspeakers. We see dilapidated stores and hear the sounds of street trade, which suggests that once these streets were abundant with life. Now, it looks like the city belongs to its only inhabitant. And staying in the place that is native to him is his private protest.

ПЛАНЕТА ПЕТРИЛА / PLANETA PETRILA

Румунія / Romania / 2017 / 80'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Андрей Даскалеску

Продюсер: Анамарія Анточі

Звук: Дан-Штефан Рукаряну, Йоан Філіп

Director: Andrei Dascalescu

Producer: Anamaria Antoci

Sound: Dan-Stefan Rucareanu, Ioan Filip

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: FILMLAB, Tel.: +40 727 346 666,
Anamaria Antoci, office@filmlab.ro

Андрей Даскалеску підлітком почав працювати діджеєм на радіо у рідному місті. Згодом переїхав до Бухареста, де вивчав звук та монтаж в Університеті кіно і водночас працював монтажником та звукорежисером на BBC та у багатьох фільмах, зокрема працював над стрічкою «Молодість без молодості» Френсіса Форда Копполи асистентом легендарного звукорежисера Волтера Мерка. Згодом почав знімати власні фільми і отримав кілька нагород за короткометражний фільм «Муха». Його дебютом в документалістиці став фільм «Константин та Елена».

Вибрана фільмографія: «Константин та Елена» (2009), «Муха» (2016)

Andrei Dascalescu started as a radio DJ in his hometown during his teenage years. He then moved to Bucharest to study sound and editing at the Film University, at the same time working as a freelance editor and sound engineer for BBC as well as on many films, including Francis Ford Coppola's *Youth Without Youth*, as the assistant of the legendary editor Walter Murch. He moved on to make his own films with his award-winning short feature *Fly*, then made his documentary debut with *Constantin and Elena*.

Selected filmography: *Constantin and Elena* (2009), *Fly* (2016)

У Петрілі, шахтарському містечку у Трансільванії (Румунія), колишній шахтар, а нині художник та активіст використовує мистецтво й абсурдизм, щоб завадити місцевій владі знести історичні будівлі найстарішої вугільної шахти у країні, яку закрили у 2015 році за рекомендацією ЄС. Він прагне не лише зберегти історію та ідентичність рідного міста, а й знайти нові способи не дозволити громаді безповоротно розпастися.

In Petrila, a coal mining town in Transylvania (Romania), an ex-miner turned artist and activist uses art and absurdism to stop the local authorities from demolishing the historic buildings of the oldest coal mine in the country after its closure in 2015 at the EU's recommendation. His quest is not only to preserve the history and the identity of his hometown, but also to find new ways of keeping the community from irreversibly falling apart.

AUDIENCE EMANCIPATED: БОРотьБА ЗА КІНОТЕАТР «ЕМЕК» / AUDIENCE EMANCIPATED: THE STRUGGLE FOR THE EMEK MOVIE THEATER

Туреччина / Turkey / 2016 / 48'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер / Director: Emek Bizim İstanbul Bizim initiative

Виробництво / Production: Emek Bizim İstanbul Bizim initiative, Turkey, Tel.: +90 533 423 29 72, Firat Yücel, yucel@altyazi.net, emekbizim2009@gmail.com

Дистрибуція / Sales: Artvoltage, Başak Çallıoğlu, basak@artvoltage.com, www.artvoltage.com

**ЕМЕК
BİZİM!
İSTANBUL
BİZİM!**

Emek Bizim İstanbul Bizim (Емек наш Стамбул наш) – це ініціатива, створена у 2010 році для організації демонстрацій та заходів проти знесення кінотеатру «Емек» у стамбульському районі Бейоғлу. З 2013 року учасники руху збирали відео- та аудіозаписи демонстрацій, які робили активісти та кінорежисери, а потім створили на їхній основі документальний фільм «Audience Emancipated: боротьба за кінотеатр "Емек"» (2016).

Вибрана фільмографія: «Audience Emancipated: боротьба за кінотеатр "Емек"» (2016)

Emek Bizim İstanbul Bizim (Emek is Ours Our İstanbul is Ours) is an initiative that was formed in 2010 to organise demonstrations and events against the demolition of the Emek Movie Theater in Beyoğlu, İstanbul. Since 2013, the initiative has collected video and sound recordings of the demonstrations made by activists and various filmmakers, which then turned into the documentary *Audience Emancipated: The Struggle for the Emek Movie Theater*.

Selected filmography: *Audience Emancipated: The Struggle for the Emek Movie Theater* (2016)

Фільм «Audience Emancipated» – це хроніки боротьби у серці Стамбула, що стала однією з найбільш значимих і проклала шлях до протестів на площі Таксім. Вона розгортається довкола кінотеатру «Емек», який зруйнували всупереч волі людей та на шкоду спільному благу, перетворивши його на торговий центр. Фільм показує цю боротьбу з погляду активістів та глядачів. Він складається з відеозаписів, які зібralи учасники протестів, а відтак має на меті відобразити спільне бачення людей, які відстоювали своє право на місто. Фільм транслює ідею нової публічності, яка стала видимою завдяки протестам довкола парку Гезі, на кіноекран шляхом політичної мобілізації.

Audience Emancipated chronicles one of the most prominent struggles that took place in the heart of İstanbul and paved the way for the Gezi Resistance. It tells of the struggle around the Emek Theatre, which was demolished against the people's consent and their common good, and turned into a shopping mall, through the eyes of the activists and spectators. The film consists of footage which people who joined the struggle collected, and in this sense, aims to reflect the common imagination of the people who defended their right to the city. It carries the idea of the new public spirit that gained visibility with the Gezi Resistance through political mobilisation onto the cinema screen.

ПІВЖИТТЯ НА ФУКУШІМІ / HALF-LIFE IN FUKUSHIMA

Швейцарія / Switzerland / 2016 / 61'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Марк Олекса, Франческа Скалісі

Продюсер: Крістіан Лелонґ, Марк Олекса,
Франческа Скалісі

Оператор: Якоб Штарк

Звук: Грасієла Барраульт

Director: Mark Olexa, Francesca Scalisi

Producer: Christian Lelong, Mark Olexa,
Francesca Scalisi

Cinematography: Jakob Stark

Sound: Graciela Barrault

Виробництво / Production: DOK MOBILE, Route de la Pisciculture 6A, 1700 Fribourg,
Tel.: +41 079 718 48 91, Mark Olexa, mrkolexa@gmail.com, Francesca Scalisi, francesca.
scalisi@outlook.it

Дистрибуція / Sales: Syndicado, 121 Beaconsfield Ave, Toronto M6J 3J5, Canada.
Tel.: +421-949 635 890, Aleksander Govedarica, aleksandar@syndicado.com

Франческа Скалісі народилася 1982 року, італійська режисерка та монтажерка. **Марк Олекса** народився 1984 року, швейцарський режисер і продюсер. Вони мешкають у Фрібурі (Швейцарія) і керують продюсерською компанією DOC MOBILE. Їхній перший повнометражний документальний фільм «Півжиття у Фукушімі» знятий у Японії на плівку 16 мм і був показаний на Vision du Réel та міжнародному фестивалі документального кіно Hot Docs. Крім того, вони є засновниками та арт-директорами Flying Film Festival – першого у світі фестивалю, який буде повністю проведений у небі. Flying Film Festival – це конкурс короткометражних фільмів, організований у співпраці зі SWISS Air Lines з метою донесення короткометражних фільмів до ширшої аудиторії.

Вибрана фільмографія (Марк Олекса): «Серцетрус» (2010), «Стратегема» (2014), «Моріом» (2015)

Вибрана фільмографія (Франческа Скалісі): «Gente dei bagni – Люди зкупальні» (2015), «Моріом» (2015)

Francesca Scalisi (1982) is an Italian director and editor. **Mark Olexa** (1984) is a Swiss director and producer. They are based in Fribourg, Switzerland, where they run the DOK MOBILE film production company. Their first feature length documentary *Half-life in Fukushima* was shot in Japan in S16mm and screened at Vision du Réel and at the Hot Docs international documentary festival. They are also the creators and the artistic directors of the Flying Film Festival, the first festival in the world to be held entirely in the sky. The Flying Film Festival is a short-film competition in partnership with Swiss Air Lines, with the aim of promoting short films to a wider audience.

Selected filmography (Mark Olexa): *Heart-Quake* (2010), *Stratagem* (2014), *Moriom* (2015)

Selected filmography (Francesca Scalisi): *Gente dei bagni – Bath people* (2015), *Moriom* (2015)

Через п'ять років після катастрофи на атомній електростанції у Фукушімі японський фермер самотньо животіє в червоній радіаційній зоні. Пориви вітру слугують музичним супроводом до самотніх днів Наото, які він проводить, працюючи на своїй землі та доглядаючи худобу. Наото бореться за те, щоб побудувати нове життя у цьому постапокаліптичному ландшафті, безстрашно протистоїть мовчазній небезпеці радіації. Він – хранитель минулого і символ потреби людства у змін.

Five years after the Fukushima nuclear disaster, a Japanese farmer ekes out a solitary existence within the radiation red zone. Here, the blowing wind is the soundtrack to Naoto's lonely days, spent cultivating his land and feeding his cattle. Naoto fights to build a new life in this post-apocalyptic landscape, fearlessly facing the silent danger of radioactivity. He is a guardian of the past and the symbol of humanity's need for a change.

МАЙСТРИ MASTERS

ЖІНКА І ЛЬДОВИК / WOMAN AND THE GLACIER.....	150
ГОЛОВНА РОЛЬ / LEADING ROLE	151
НОРМАЛЬНИЙ АУТИЧНИЙ ФІЛЬМ / NORMAL AUTISTIC FILM	152
ТИ НЕ УЯВЛЯЄШ, ЯК Я ТЕБЕ ЛЮБЛЮ / YOU HAVE NO IDEA HOW MUCH I LOVE YOU	153
БЕЗ НАЗВИ / UNTITLED	154

Геннадій Кофман

програмний директор

Майже щодня мене розпитують про документальні фільми, які, на мою думку, є прикладом майстерності, своєрідним знаком професійної та мистецької якості. Принаймні на останній тиждень березня я маю відповідь. Цьогоріч ми презентуємо прем'єру програми, яку я вважаю найфантастичнішою.

До цього часу не можу повірити, що нашим кураторкам вдалося зібрати разом п'ять найновіших та найчудовіших робіт великих майстрів сучасності. Від аскетичних до майже епічних полотен, ці фільми єднає перфекціонистська вибагливість режисерів до кінематографічності – саме тієї cinematic quality, яка на теренах кіно стає майже археологічною дивиною. Саме та невимовна кінематографічність, яка перетинає межі розповіді і факту мистецтва. Проте, для мене

особисто, усі п'ять фільмів є яскравим свідченням ролі митця – документаліста, перш за все, дослідника, який намагається пізнати цей світ та допомагає нам краще зрозуміти себе.

Тож, якщо ви цікавитесь документальним кіно, навряд чи дозволите собі розминутися із показами цих п'яти фільмів. А якщо ви тільки плануєте познайомитися із мистецтвом авторської художньої документалістики – вам пощастило. Фільми п'яти майстрів: Сергія Буковського, Аудрюса Стоніса, Мірослава Янека, Павела Лозінського, Міхаеля Главоґ'ера. П'ять унікальних світів, п'ять особистих поглядів на реальність. Сподіваюсь, ця добірка фільмів – своєрідна планка недосяжності – надихне на пошуки відкриттів. Вже наступного року.

Gennady Kofman

program director

Almost every day I'm asked which documentary films are, in my opinion, examples of excellence. Which of them have the mark of professional and artistic quality? I have an answer at least for the last week of March. This year we present the premiere of a program I consider utterly amazing.

I still cannot fully believe that our curators have managed to bring together five of the newest and most wonderful works by the great masters of our times. From ascetic to almost epic pictures, all these movies share the perfectionist drive of their authors to cinematic quality, which has already turned into an almost archaeological rarity. This inexpressible cinematic quality exceeds the limits of a story as an artistic fact. For me personally, all these five movies are a

prominent illustration of the role of artist, the documentary maker, who is first and foremost a researcher, trying to grasp this world and help us to understand ourselves.

And so, if you are interested in documentary movies, you will definitely not allow yourself to miss the screenings of these five movies. And if you have just begun your acquaintance with the art of artistic documentary, you are lucky. The movies are by five masters – Sergiy Bukovsky, Audrius Stonys, Miroslav Janek, Paweł Łoziński, and Michael Glawogger. Five unique worlds, five personal views on reality. I hope that this selection of movies, like an unattainable peak, will become an inspiration to search and make new discoveries – as soon as next year.

Литовська науковиця Аушра Ревутайте провела 30 років у горах Тянь-Шань у Центральній Азії на кордонах між Казахстаном, Киргизстаном та автономним регіоном Китаю Сінцзян. На висоті близько 3500 метрів над рівнем моря, на старій радянській дослідницькій базі у компанії лише свого вірного пса та сірого kota вона вивчає зміну клімату на льодовику Туюксу. Прекрасні пейзажі, які її оточують, та зображення її повсякденної праці пересипані архівними кадрами людей, які працювали тут у минулому столітті. Здається, що майже нічого не змінилося. Ми бачимо, як лід тане і крапає у моторошних печерах, як течуть струмки через безлюдні гірські переходи, і як граються улюбленці Ревутайте у майже повній тиші. Живучи з нею у самотності, яку вона обрала для себе, ці дві тварини не мають нікого, крім одне одного. Урочисту тишу гір лише час від часу пронизує музика чоловіка, який далеко-далеко внизу грає на традиційному інструменті.

ЖІНКА І ЛЬДОВИК / WOMAN AND THE GLACIER

Естонія, Литва / Estonia, Lithuania / 2016 / 57'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Аудріус Стоніс
Продюсер: Радвіле Суміле
Оператор: Аудріус Кемезіс
Звук: Сеппо Вангатало

Director: Audrius Stonys
Producer: Radvilė Sumilė
Cinematography: Audrius Kemezys
Sound: Seppo Vanhatalo

Виробництво / Production: UKU films, Nemencines pl. 10-29, Vilnius 10101, Lithuania, ukufilms@gmail.com, Audrius Stonys
Дистрибуція / Sales: UKU films, ukudistribution@gmail.com, Radvilė Sumilė

Аудріус Стоніс народився 1966 року у Вільнюсі. Кінорежисер і продюсер, член Європейської мережі документального кіно та Європейської кіноакадемії. Представляє Литву в складі правління Європейського фонду на підтримку кіно Eurimages. Створив 20 фільмів як незалежний режисер та продюсер. Лауреат численних міжнародних нагород у галузі кіно, зокрема, призу глядацьких симпатій у Ньйоні, Гран-прі у Спліті, відзнак на фестивалях у Борнхольмі, Нойбранденбурзі, Більбао, Флоренції, Обергаузені та Сан-Франциско. 1992 року стрічка «Земля сліпих» здобула нагороду Європейської кіноакадемії «Фелікс» як найкращий документальний фільм року. **Вибрана фільмографія:** *Відчини двері тому, хто зайде (1989), Антигравітація (1995), 510 секунд тиші (2000), На самоті (2001), Ворота агня (2014)*

Audrius Stonys is an independent film director and producer, member of the European Documentary Network and the European Film Academy. He represents Lithuania on the board of the European Cinema support fund Eurimages. He has made 20 films as an independent filmmaker and producer, and won numerous international film awards, including the public prize in Nyon, the Grand Prix in Split, and prizes in Bornholm, Neu Brandenburg, Bilbao, Florence, Oberhausen and San Francisco. His 1992 film *Earth of the Blind* won the FELIX European Film Academy award for Best European Documentary Film of the Year.

Selected filmography: *Open the door to him who comes (1989), Antigravitation (1995), 510 seconds of silence (2000), Alone (2001), The gates of the lamb (2014)*

The Lithuanian scientist Aušra Revutaite has spent 30 years in the Tian Shan mountain range in Central Asia, straddling the borders between Kazakhstan, Kyrgyzstan and the autonomous Chinese region of Xinjiang. Some 3,500 meters above sea level with only her faithful dog and gray cat for company, she studies climate change on the Tuyuksu Glacier at an old Soviet-era research station. She loves the solitude and silence that her painstaking work brings her. Magnificent shots of her surroundings and everyday work are interspersed with archive footage of the people who preceded her by a century. Not much seems to have changed. We see dripping, melting ice in imposing caves, streams flowing through desolate mountain passes, and Revutaite's pets, playing together almost in silence. Living with Revutaite in the solitude she has chosen for herself, the two animals only have each other. The solemn silence of the mountains is punctuated sparingly by the music of a man far, far below, playing a traditional instrument.

ГОЛОВНА РОЛЬ / LEADING ROLE

Україна / Ukraine / 2016 / 63'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Сергій Буковський
Продюсер: Максим Асадчий
Оператор: Анатолій Химич
Звук: Ігор Барба, Борис Петер

Director: Sergey Bukovsky
Producer: Maksym Asadchiy
Cinematography: Anatoliy Khimich
Sound: Igor Barba, Boris Peter

Виробництво / Production: Pronto Film, Kyiv, Ukraine, pronto.kiev.ua
Дистрибуція / Sales: Taskovski films, Christopher Street, London EC2A 2B, Vojana Maric

Сергій Буковський вивчав режисуру на кінофакультеті в Київському національному університеті театру, кіно і телебачення ім. І.К. Карпенка. Після служби в армії він працював на Українській студії хронікально-документальних фільмів понад 10 років. Протягом своєї 35-річної кінокар'єри Буковський зробив близько 40 фільмів. Зараз працює як незалежний режисер, викладає в Українському Католицькому Університеті (Львів, Україна). У 2014 році створив Майстерню документального кіно Сергія Буковського для молодих кінематографістів.

Вибрана фільмографія: *Назви своє ім'я (2006), Живі (2008), Україна. Точка відліку (2011)*

Sergey Bukovsky studied directing in the film Department at the Kyiv National Karpenko-Kary Theatre, Film, and Television University. After serving in the army, he worked at the Ukrainian documentary film studio for more than a decade. During his 35-year film career, Bukovsky has made around 40 films. Now Sergey Bukovsky is an independent film director, and a lecturer at the Ukrainian Catholic University in Lviv. In 2014 he created the Sergey Bukovsky film programme for young filmmakers.

Selected filmography: *Spell Your Name (2006), Alive (2008), Ukraine. The Starting Point (2011)*

Фільм розповідає про маму режисера – кіноактрису Ніну Антонову. Їй зараз 80. Сотні ролей у кіно – великих і маленьких. Це особиста історія. Про чесне й сумне життя. Про жертвність і свободу. Справжня акторська слава прийшла до неї лише раз у житті. Це була головна роль у першому радянському кольоровому багатосерійному телефільмі «Варчина земля». Відтоді минуло 45 років...

The film is about the director's mother, the movie actress Nina Antonova. Now she is 80. She has had hundreds of roles – big and small. It is a personal story about an honest and sad life, about self-sacrifice and freedom. Real fame as an actress came to her only once in her life. It was the leading role in the first Soviet colour TV series *Varka's Land*. That was 45 years ago...

Нагороди:
2016 – Найкращий чеський документальний фільм на кінофестивалі у Іглаві

Awards:
2016 – Jihlava International Documentary Film Festival - Best Czech Documentary

Термін «аутизм» може інтерпретуватися як інший спосіб мислення, що мав би бути завваженим як соціальна категорія (нейробагатоманіття). Отже, правильним питанням було б: «Що вирізняє аутиста?», а не: «Що з ним не так?». Цей фільм не репрезентує аутизм як діагноз – радше як дивовижне мислення, що може донести свої ідеї до суспільства, або привернути увагу тих, хто живе «нормальним життям».

НОРМАЛЬНИЙ АУТИЧНИЙ ФІЛЬМ / NORMAL AUTISTIC FILM

Чехія / Czech Republic / 2016 / 88'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Мірослав Янек
Звук: Матей Немец, Даніель Немец

Director: Miroslav Janek
Sound: Matěj Němec, Daniel Němec

Виробництво / Production: Mimesis Film, jan@mimesis.cz, Jan Macola
Дистрибуція / Sales: Taskovski Films, Christopher Street, London EC2A 2B, sales@taskovskifilms.com, Tijana Djukic

Мірослав Янек народився у місті Наход 1954 року. Ще підлітком захопився кінематографом і зняв кілька аматорських фільмів. У 1979 році емігрував до Німеччини, а згодом до США, де здобув авторитет як режисер монтажу. Найважливішою вважається спільна з режисером Годфрі Реджіо робота над міжнародною трилогією «Поваккаці» (1988), «Душа світу, Anima Mundi» (1992) та «Накойкаці» (2002). Після повернення до Чехії у 1993 році працював над власними документальними фільмами. Його стрічка про незрячих дітей із камерою «Невидимі» (1996) отримала чимало схвальних відгуків

як на батьківщині, так і за кордоном. Останні роботи Мірослава Янека «Хачіпе» (2006), «Верка» (2005) здобули нагороди на кількох фестивалях.

Вибрана фільмографія: *Поваккаці (1988), Душа світу (1992), Невидимі (1996), Накойкаці (2002), Верка (2005), Хачіпе (2006)*

Miroslav Janek was born in Náchod in 1954. From a young age he devoted himself to amateur film, and he shot several films as a self-taught filmmaker. In 1979, he emigrated to Germany and later went to the USA, where he primarily made a name for himself as an editor. His most important work was probably his collaboration with director Godfrey Reggio on the internationally acclaimed compilation films *Powaqqatsi* (1988), *Anima Mundi* (1992) and *Naqoqatsi* (2002). Since returning to the Czech Republic in 1993, he has devoted himself to his own documentaries as a cameraman and director. His film about blind children with a camera, *The Unseen (Nespatřeně, 1996)* has won the most accolades, both at home and abroad. In recent times, his documentary films *Kha-chee-pae (Chacipe – 2006)* and *Vierka* (2005) have won prizes at several festivals.

Selected filmography: *Powaqqatsi (1988), Anima Mundi (1992), The Unseen (1996), Naqoqatsi (2002), Vierka (2005), Chacipe (2006)*

The term 'autism' can be interpreted as a different way of thinking that should be recognised and respected as a social category (neurodiversity). Therefore, the right question is 'What is different about an autistic?' and not 'What is wrong with him?' This film does not perceive autism as a diagnosis but as a mysterious way of thinking that might bring a certain message to the majority of society, or which could attract attention to the so-called 'normal life' people live.

ТИ НЕ УЯВЛЯЄШ, ЯК Я ТЕБЕ ЛЮБЛЮ / YOU HAVE NO IDEA HOW MUCH I LOVE YOU

Польща / Poland / 2016 / 80'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Павел Лозінський

Оператор: Кацпер Лісовський

Звук: Зофія Моруш, Юстина Мусяльська

Director: Paweł Łoziński

Cinematography: Kacper Lisowski

Sound: Zofia Moruś, Justyna Musialska

Виробництво та дистрибуція / Production & Sales: Lozinski Production,
lozinskiproduction@gmail.com

Павел Лозінський народився 1965 року у Варшаві. Режисер, сценарист і продюсер документальних та ігрових фільмів. Закінчив факультет кінорежисури Школи кіно у Лодзі. Його документальні фільми здобували престижні нагороди фестивалів у Борнгольмі, Парижі, Ляйпцигу та Кракові.

Вибрана фільмографія: Місце народження (1992), Сто років у кіно (1996), Сестри (1999), Верка (2004), Хімія (2008), Батько і син (2013)

Paweł Łoziński, born in 1965 in Warsaw, is a director, scriptwriter and producer of documentary and fiction films. He earned his degree from the Film Directing Department of Łódź Film School. His documentary films have won prestigious awards at festivals in Bornholm, Paris, Leipzig and Krakow.

Selected filmography: Birthplace (1992), 100 years in the cinema (1996), Sisters (1999), Werka (2004), Chemo (2008), Father and son (2013)

Що стоїть за словом «любов»? У житті ми часто вибудовуємо з найріднішими людьми непрості взаємини, які, здається, годі й розплутати. Цей фільм розповідає складну історію двох жінок, матері й доньки, які загрузли в тяжких та болісних емоціях. У стрічці вони приходять на вирішальну зустріч з людиною, з якою ніколи не бачились раніше, але яка є досвіченим терапевтом. Використовуючи свої ключові інструменти – слова та співчуття – він стає для них близьким порадником.

Нагороди:

2016 – Відзнака Gian Paolo Paoli за найкращий етно-антропологічний документальний фільм на Festival dei Popoli

Awards:

2016 – Gian Paolo Paoli Award for the best ethno-anthropological documentary film at The Festival dei Popoli

What lies hidden behind the word 'love'? In life we often form knotty relationships with our closest relatives that we find impossible to disentangle. This film tells the dramatic story of two women, a mother and daughter, who are bound together by painful, complicated emotions. Here they have a crucial encounter with a third person whom they have never met before, but who is an experienced therapist. Employing the words and empathy that are his basic tools, he becomes their close advisor.

Режисер: Міхаель Главоггер, Моніка Віллі
Продюсер: Томмі Прідніг,
 Петер Віртензон
Оператор: Атіла Боа
Звук: Мануель Зіберт

Director: Michael Glawogger, Monika Willi
Producer: Tommy Pridnig,
 Peter Wirthensohn
Cinematography: Attila Boa
Sound: Manuel Siebert

Виробництво / Production: Lotus-Film GmbH, Mollardgasse 85A / Stiege 1, 1060 Vienna,
 Tel:+43 1 786 33 87, office@lotus-film.at, www.lotus-film.at
Дистрибуція / Sales: Outlook Filmsales, Wien, Austria, salma@outlookfilms.com

«Я хочу показати світ, який може зринути лише якщо не гнатися за конкретною темою, якщо утримуватись від безцільно винесених нетривких суджень. Пошуки, нічим не спрямовані, хіба лише власними цікавістю та інтуїцією», – говорив Міхаель Главоггер. Більш ніж за два роки після раптової смерті режисера у квітні 2014 року, його співавторка Моніка Віллі завершує фільм, матеріал для якого збирався протягом 4 місяців та 19 днів на Балканах, в Італії та Африці.

Світова прем'єра фільму відбулася на щорічному Берлінському міжнародному кінофестивалі.

БЕЗ НАЗВИ / UNTITLED

Австрія / Austria / 2017 / 105'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Міхаель Главоггер – режисер, сценарист, оператор. Його роботи в кожній з цих ролей представлені широким діапазоном виконання. Нещодавні твори Міхаеля Главоггера варіюються від літературної адаптації «Таткова гра» (2009), химерних комедій «Слимаки» (2004) та «Найкращий контакт» (2009) до есеїстичних документальних фільмів: «Мегаполіси» (2009) та «Смерть робітника» (2004). Він був схильний не лише до творчого різноманіття в межах кінематографічних форм і жанрів, але й проявляв гнучкість у межах кіно, фотографії та письма. Він помер у 2014 році, знімаючи «Без назви» в Ліберії.

Вибрана фільмографія: *Смерть робітника* (2004), *Слимаки* (2004), *Найкращий контакт* (2009), *Таткова гра* (2009), *Мегаполіси* (2009), *Слава повії* (2011), *Сбор культур* (2014).

Моніка Віллі народилася в Іннсбруку (Австрія) у 1968 році. Режисерка монтажу, яка співпрацювала з режисерами Міхаелем Главоггером та Міхаелем Ханеке. Її монтажна робота була відзначена Austrian Film Award за фільм «Мертві і живі» (реж. Барбара Альберт), та Filmplus Editing Award за роботу над фільмами «Біла стрічка» і «Спасибі за бомбардування» (реж. Барбара Едер). «Без назви» – перша стрічка, в якій вона виступила співрежисеркою.

Вибрана фільмографія: *Без назви* (2017)

Michael Glawogger was a director, writer and cinematographer, and his work in each of these roles displays a broad spectrum. His final works ranged from the literary adaptation *Kill Daddy Good Night* (2009) and the quirky comedies *Slugs* (2004) and *Contact High* (2009), to his essayist documentaries *Megacities* (2009) and *Workingman's Death* (2004). He not only moved back and forth between cinematic forms and genres, but also between filmmaking, photography and writing – and between gentler and more forceful tones. Glawogger died in 2014 whilst directing *Untitled* in Liberia.

Selected filmography: *Workingman's Death* (2004), *Slugs* (2004), *Contact High* (2009), *Kill Daddy Good Night* (2009), *Megacities* (2009), *Whores' Glory* (2011), *Cathedrals of Culture* (2014).

Monika Willi was born in Innsbruck, Austria in 1968. She is a film editor who has long collaborated with the directors Michael Glawogger and Michael Haneke. She won the Austrian Film Award for Best Editing for *The Dead And The Living* (dir. Barbara Albert), the *Filmplus Editing Award* for *The White Ribbon* and for *Thank you for Bombing* by Barbara Eder. *Untitled* is her first film as a co-director.

Selected filmography: *Untitled* (2017)

“I want to give a view of the world that can only emerge by not pursuing any particular theme, by refraining from passing judgment, proceeding without aim. Drifting with no direction except one's own curiosity and intuition.” Michael Glawogger.

Nearly three years after the sudden death of Michael Glawogger in April 2014, film editor Monika Willi makes a film out of the footage produced during 4 months and 19 days of shooting in the Balkans, Italy, North-West and West Africa.

World premiere at the The Berlin International Film Festival 2017.

СПЕЦІАЛЬНІ ПОКАЗИ SPECIAL SCREENINGS

ПРЕЗЕНТАЦІЯ DVD-ВИДАННЯ «ЧОРНОБИЛЬ [НЕ]ВИДИМИЙ» ТА ДИСКУСІЯ З ЕКСПЕРТАМИ / PRESENTATION OF THE <i>CHORNOBYL [IN]VISIBLE</i> DVD, AND DISCUSSION WITH EXPERTS	156
ПРОЦЕС: РОСІЙСЬКА ДЕРЖАВА ПРОТИ ОЛЕГА СЕНЦОВА / THE TRIAL: THE STATE OF RUSSIA VS OLEG SENTSOV.....	158

ПРЕЗЕНТАЦІЯ DVD-ВИДАННЯ «ЧОРНОБИЛЬ [НЕ]ВИДИМИЙ» ТА ДИСКУСІЯ З ЕКСПЕРТАМИ / PRESENTATION OF THE *CHORNOBYL [IN]VISIBLE* DVD, AND DISCUSSION WITH EXPERTS

Національний центр Олександра Довженка презентує нове DVD-видання «Чорнобиль [не]видимий» і запрошує на перегляд рідкісних документальних фільмів про Чорнобильську катастрофу.

«Чорнобиль [не]видимий» – проект присвячений кінематографічній репрезентації катастрофи – спроба переосмислити та перетлумачити знання про аварію та її образи закумульовані протягом останніх тридцяти років.

Чорнобиль – не лише гуманітарна, а й репрезентативна лакуна. З візуальної точки зору, аварія на ЧАЕС доволі дефіцитна подія, адже радіоактивне випромінювання не фіксується людським оком. За відсутності візуальних свідчень вибуху, ми маємо набір конкретних і константних образів: хроніки ліквідації, будівництво укриття, зруйнований четвертий енергоблок, біологічні мутації та панорами напівзруйнованої Прип'яті. Фільми про Чорнобиль є унікальними об'єктами дослідження, які поєднують мистецтво (кіно як репрезентативна практика), політику (колапс СРСР) та науку (антропогенний аспект аварії).

Фільми:

- «ЧОРНОБИЛЬСЬКА АТОМНА» (1974, УРСР, 11 хв., реж. Леонід Автономов);
- «ЛАНЦЮГОВА РЕАКЦІЯ» (1978, УРСР, 20 хв., реж. Володимир Георгієнко);
- «ЧОРНОБИЛЬ. ХЛІБ НА РОЗЛОМІ» (1986, УРСР, 11 хв., реж. Олександр Косінов);
- «НЕВИДАНИЙ АЛЬБОМ» (1991, УРСР, 20 хв., реж. Віктор Кріпченко, Володимир Тараненко).

Учасники дискусії:

- Віктор Кріпченко (кінооператор, співавтор кількох фільмів про Чорнобильську катастрофу, лауреат Шевченківської премії);
- Сергій Мирний (дослідник чорнобильської теми, письменник, еколог);
- Анна Онуфрієнко (кінознавиця Довженко-Центру, співпорядниця DVD-видання «Чорнобиль [не]видимий»).

Модератор: **Олександр Телиук** (кінознавець Довженко-Центру).

Films:

- CHORNOBYL NUCLEAR STATION / CHORNOBYLSKAATOMNA (1974, Ukrainian SSR, Ukrainian News and Documentary film studio, 11 min., dir. by Leonid Avtonomov)
- CHAIN REACTION / LANTSIUHOVA REAKTSIJA (1978, Ukrainian SSR, Ukrtelegfilm studio, 20 min., dir. by Volodymyr Heorhiienko)
- CHORNOBYL. BREAKING BREAD / CHORNOBYL. KHLIB NA ROZLOMI (1986, Ukrainian SSR, Ukrainian News and Documentary film studio, Impuls artistic union, 11 min., dir. by Oleksandr Kosinov)
- UNPUBLISHED ALBUM / NEVYDANYI ALBOM (1991, Ukraine, Ukrainian News and Documentary film studio, Krynytsia artistic union, 20 min., dir. by Viktor Kripchenko, Volodymyr Taranenko)

Speakers:

- Viktor Kripchenko (cinematographer, co-author of Chernobyl disaster films, Shevchenko National Prize winner);
 - Serhii Myrnyi (Chernobyl disaster researcher, writer, ecologist);
 - Anna Onufrienko (film scholar from the Dovzhenko Centre, *Chornobyl [IN]visible* DVD co-editor).
- Moderation by **Oleksandr Teliuk** (film scholar from the Dovzhenko Centre).

The Oleksandr Dovzhenko National Centre presents its new *Chornobyl [IN]visible* DVD set, and invites you to a screening of rare Chornobyl documentaries.

Chornobyl [IN]visible is a project dedicated to the cinematographic representation of the disaster, an attempt to rethink and reinterpret our knowledge of the accident and the portrayals of it accumulated over the past thirty years.

Chornobyl is not only a humanitarian but also a representative lacuna. From a visual standpoint, the accident at Chornobyl is in deficit, because radioactive radiation cannot be seen by the human eye. In the absence of visual evidence of the explosion, a set of specific and constant images have become ubiquitous: chronicles of the efforts to suppress the radiation, the construction of the shelters, the destroyed fourth power unit, biological mutations and panoramas of dilapidated Prypiat. Documents about Chornobyl are unique objects that combine art (cinema as a representative practice), politics (the collapse of the Soviet Union) and science (the anthropogenic aspect of the accident).

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР
ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА

OLEKSANDR DOVZHENKO NATIONAL CENTRE

Найбільший український кіноархів (засн. 1994) художніх, документальних та анімаційних фільмів із власною кінокопіювальною лабораторією (засн. 1950)

Колекція налічує близько 6 000 фільмів починаючи з 1909 року

Напрямки діяльності: Лабораторія з реставрації та відновлення плівки -
Дистрибуція фільмів - Міжнародна промоція та заходи - Дистрибуція
кіновидань - Дослідження в галузі кінематографії

The biggest Ukrainian Film Archive (est. 1994) of feature, documentary and
animation films with own Film Copying Laboratory (est. 1950)

Film collection starts from 1909 and contains about 6 000 titles

Activities: Restoration Film Laboratory - Film Distribution - International Promotion
and Events - Publications Distribution - Researches in the Field of Cinematography

T. +380 44 201 65 74

F. +380 44 201 65 47

вул. Васильківська, 1, Київ 03040 Україна

Vasylkivska str.1, Kyiv 03040 Ukraine

info.dc@dovzhenkocentre.org

dovzhenkocentre.org

 /DOVZHENKO.CENTRE

ПРОЦЕС: РОСІЙСЬКА ДЕРЖАВА ПРОТИ ОЛЕГА СЕНЦОВА / THE TRIAL: THE STATE OF RUSSIA VS OLEG SENTSOV

Естонія, Польща, Чехія / Estonia, Poland, Czech Republic / 2017 / 70'

УКРАЇНСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Режисер: Аскольд Куров
Продюсери: Марія Гаврілова, Макс Туула,
Даріуш Яблонський, Ізабела Вуйчік,
Віолетта Каміньська
Звук: Сорін Апостол за участі Fahot
Production House

Director: Askold Kurov
Producer: Maria Gavrilova, Max Tuula,
Dariusz Jabłoński, Izabela Wójcik,
Violetta Kamińska
Sound: Sorin Apostol with the participation
of Fahot Production House

Виробництво / Production: A Marx Film, Message Film
Дистрибуція / Sales: RISE AND SHINE WORLD SALES, Schlesische Str 29-30, 10997 Berlin,
Germany. Tel.: +49 30 4737 2980, info@riseandshine-berlin.de

Аскольд Куров народився в Узбекистані 1974 року, живе в Росії з 1991 року. Після вивчення філології, театру та теології, а також роботи дизайнером упаковок протягом восьми років, він здобув спеціальність режисера-документаліста у Кіношколі Маріни Разбєжкіної в Москві. У 2012 році він був одним із режисерів документального фільму «Зимо, йди геть!», який став лауреатом багатьох нагород. Його наступні фільми «Ленінленд» та «Діти 404» також здобули схвальні відгуки критиків і були продемонстровані на численних фестивалях. Його робота зосереджена на проблемах прав людини

та соціальних конфліктах у сучасній Росії.

Вибрана фільмографія: «25 вересня» (2010), «Ленінленд» (2013), «Діти 404» (2014)

Askold Kurov was born in Uzbekistan in 1974, and has lived in Russia since 1991. After studying philology, theatre, and theology and working for eight years as a package designer, he earned a degree in documentary filmmaking from the Marina Razbezhkina Film School in Moscow. In 2012 he was one of the directors of the award-winning documentary *Winter, Go Away!* His next films *Leninland* and *Children 404* also won critical acclaim and were screened at numerous festivals. His work focuses on human rights issues and social conflicts in contemporary Russia.
Selected filmography: *September 25* (2010), *Leninland* (2013), *Children 404* (2014)

Олег Сенцов – український режисер, активіст Євромайдану, кримчанин. Після анексії Криму Росією став активним противником окупації. У травні 2014 року його заарештували співробітники російської служби безпеки, висунули йому звинувачення у плануванні теракту та перевезли до Москви. Після більш ніж року перебування під вартою, його засудили до 20 років ув'язнення попри той факт, що він давав свідчення під тиском, а доказів було недостатньо. Своєї провини Сенцов не визнав.

Oleg Sentsov is a Ukrainian filmmaker, Euromaidan activist and native of Crimea. After the Russian annexation of Crimea, he became an active opponent of the occupation. In May 2014 he was arrested by the Russian security service, charged with planned terrorist attacks and transported to Moscow. After over a year in custody, he was sentenced to 20 years in prison, despite the fact that the testimonies were given under duress and evidence was insufficient. Sentsov never pled guilty.

ФІЛЬМ-ЗАКРИТТЯ CLOSING FILM

ДЕНЬ ЗВІЛЬНЕННЯ / LIBERATION DAY 160

Режисер: Уґіс Олте, Мортен Траавік
Продюсер: Ульдїс Цекулїс, Мортен Траавік
Оператор: Валдїс Цельмінс,
 Свен-Ерлінґ Бруслетто
Звук: Артїс Дукалскїс, Ернест Ансон

Director: Uģis Olte, Morten Traavik
Producer: UldisCekulis, Morten Traavik
Cinematography: ValdisCelmiņš,
 Sven-ErlingBrusletto
Sound: ArtisDukaļskis, ErnestsAnsons

Виробництво / Production: Traavik.Info, VFS Films
Дистрибуція / Sales: Beat Films, Alyona Bocharova, alyona@beatfilms.ru, Kirill Sorokin, kirill@beatfilms.ru

Дбайливе, але строге керівництво давнього фаната (нині – режисера та культурного дипломата) виводить культовий гурт Laibach на сцену Північної Кореї. Так гурт з колишньої Югославії, а нині зі Словенії, на превеликий подив усього світу, стає першим рок-гуртом, що виступив із концертом у державі-фортеці. Перш ніж їх випускають до аудиторії, яка ніколи раніше не стикалася з альтернативним рок-н-ролом, протистоячи жорстким рамкам ідеології та культурним відмінностям, їм насилу вдається протиснути свої пісні крізь прогалини у державній цензурі завбільшки з вушко голки. А тим часом на кордоні між двома Кореями встановлюють гучномовці, які поширюють пропаганду, і ці країни оголошують про початок відліку часу до війни. Пагорби ожили... від звуків музики.

ДЕНЬ ЗВІЛЬНЕННЯ / LIBERATION DAY

Норвегія, Словенія, Латвія, Північна Корея / Norway, Slovenia, Latvia, North Korea / 2016 / 100'

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕМ'ЄРА / UKRAINIAN PREMIERE

Уґіс Олте – латвійський режисер та монтажер, якому подобається грайливо підходити до серйозних тем. Озбройвшись чуттям музиканта та переконанням, що мрії, міфи та казки можуть бути корисними інструментами для розповіді сучасної історії, він створив численні оригінальні телеформати, музичні кліпи, рекламу, а також три художні короткометражні фільми: «Червона пляма», «KK2678» та «Король дикості». Результатом його праці в документальному жанрі стали два фільми – «Застрягнувши у Стікіні» (2007) та «Подвійно чужі» (2015).
Вибрана фільмографія: «Застрягнувши у Стікіні» (2007), «Подвійно чужі» (2015)

Мортен Траавік – норвезький режисер та художник, який працює у широкому спектрі мистецьких жанрів, долаючи кордони між країнами. Отримавши освіту театрального режисера у Росії та Швеції, у своїх роботах він завжди так чи інакше торкається поняття світу як сцени та ідентичності як відігравання певної ролі, а також у характерний спосіб розвиває межу між мистецтвом, активністю та суспільними проблемами. Його конкурси краси для тих, хто пережив підлив на міні – «Міс міна Ангола» (2008) та «Міс міна Камбоджа» (2009) – потрапили в заголовки ЗМІ та розпалили дискусії по всьому світу. Крім того, він відомий низкою контroversійних випадків співпраці з північнокорейськими художниками та чиновниками у сфері культури. Він також є уповноваженим культурним посередником цієї країни.

Вибрана фільмографія: «Міс міна Ангола» (2008), «Міс міна Камбоджа» (2009)

Uģis Olte is a Latvian director and editor who enjoys staying playful when dealing with serious subjects. Equipped with senses of a musician and a belief that dreams, myths and fairy-tales can be useful tools for telling any contemporary story, he has created numerous original TV formats, music videos, ads and also 3 short fiction films, *The Red Spot*, *KK2678* and *King Of The Wild Things*. His efforts in documentary genre have resulted in two films, *Stuck in Stikine* (2007) and *Double Aliens* (2015).

Selected filmography: *Stuck in Stikine* (2007), *Double Aliens* (2015)

Morten Traavik is a Norwegian director and artist working across a wide spectrum of artistic genres and international borders. Trained as a theatre director in Russia and Sweden, the notion of the world as a stage and identity as role play is never far away in his works, as well as a characteristically blurred distinction between art, activism and social issues. His beauty pageants for landmine survivors, *Miss Landmine Angola* (2008) and *Miss Landmine Cambodia* (2009) made headlines and fuelled discussions across the world. He is also renowned for a series of controversial collaborations with North Korean artists and cultural authorities, as well as being an authorised cultural affairs liaison for that country.

Selected filmography: *Miss Landmine Angola* (2008), *Miss Landmine Cambodia* (2009)

Under the loving but firm guidance of an old fan turned director and cultural diplomat, and to the surprise of the whole world, the ex-Yugoslavian (now Slovenian) cult band Laibach becomes the first rock group ever to perform in the fortress state of North Korea. Confronting strict ideology and cultural differences, the band struggles to get their songs through the needle's eye of censorship before they can be unleashed on an audience never before exposed to alter- native rock'n'roll. Meanwhile, propaganda loudspeakers are being set up at the border between the two Koreas and a countdown to war is announced. The hills are alive... with the sound of music.

ПОКАЖЧИКИ INDEXES

РЕЖИСЕРІВ / DIRECTORS.....	162
ФІЛЬМІВ / FILMS.....	164

Emek Bizim İstanbul Bizim	145	Жао, Ліанг	90	Пек, Раул	102
Абма, Даніель	34	Жицкіте, Гієдре	60	Петре, Робін	56
Автономов, Леонід	156	Замецька, Анна	50	Петросян, Гайяне	38
Акйол, Зайне	121	Іліч, Нікола	66	Приймаченко, Андрій	79
Альберді, Майте	60	Ільченко, Юля	79	Пройсс, Якоб	35
Альбрехтсен, Метте Карла	120	Йонсен, Андреас	132	Пузік, Валерій	79
Амазі, А. а. В.	109	Калашніков, Дмитрій	51	Рідний, Микола	86
Андерсен, Кіп	94	Кваташідзе, Александр	41	Рууска, Яакко	128
Аппен, Юлія	85	Кільмі, Яаак	134	Санжаві, Захаві	32
Аташмард, Мустафа	68	Коваленко, Аліса	75	Сарвестані, Німа	127
Бединська, Анна	69	Когуашвілі, Леван	44	Сігел, Тагґарт	139
Бетц, Джон	139	Коллар, Мартін	48	Скалісі, Франческа	146
Бічлбаум, Енді	30, 91	Корж, Анна	78	Скицька, Уляна	79
Бол, Дан	108	Косінов, Олександр	156	Спеконья, Гейді	36
Бонанно, Майк	30, 91	Кочетова-Набожняк, Юлія	80	Старожицька, Анастасія	53
Бондарчук, Роман	106	Країнович, Ясна	64	Старожицька, Марія	53
Боренштайн, Девід	52	Кріпченко, Віктор	156	Стоніс, Аудрюс	150
Бранденберг, Гейді	92	Кун, Кіген	94	Тараненко, Володимир	156
Буковський, Сергій	151	Купермен, Кеґейн	110	Торніке, Хухуа	63
Бурко, Дмитро	81	Куров, Аскольд	158	Травік, Мортен	160
Вайскопф, Клер	47	Кутєпов, Богдан	82	Уесо, Татьяна	99
Варежау, Клаудія	122	Кутузова, Таїсія	82	Файфер, Голлі	37
Васина, Олександра	85	Лаберенц, Леннарт	134	Фішер, Ганна	65
Віллі, Моніка	154	ле Мер, Жером	39	фон Гунтен, Маттіас	93
Ганнаган, Кей	58	Лиськов, Микита	85	фон дер Лінден, Майке	107
Ганц, Олександр	84	Літтєлл, Джонатан	100	Хрістов, Тоніслав	33
Гасанова, Маргарита	82	Лозинський, Павел	153	Чупріна, Олександра	77
Георгієнко, Володимир	156	Лопушин, Марина	79	Шабаєв, Деніс	40
Герцоґ, Вернер	138	Максимчук, Анастасія	83	Шарп, Джаспер	140
Гірна, Дарія	82	Мальченко, Лєра	84	Шелія, Маріам	79
Горн, Роджер	61	Мікута, Лінас	59	Шимко, Світлана	74
Губе, Марє	107	Мозговий, Семен	76	Шрайбер, Коко	45
Гайргальтер, Ніколаус	116	Мугу, Меєліс	46	Шрофер, Ясмін	62
Гейдж, Дженні	49	Нікс, Лора	30, 91	Юй, Тянкі Кікі	114
Главоґґер, Міхаель	154	Озїрна, Жанна	82	Юй, Хайбо	114
Глоб, Леа	120	Окулов, Данила	57	Ютченко, Анна	82
Гребем, Тім	140	Олекса, Марк	146	Янек, Мірослав	152
Ґселл, Гітта	115	Олте, Уґіс	160	Яремчук, Антон	57
Ґуднадоттір, Гульда Рос	126	Омельченко, Інна	70	Яші, Саломе	98
д'Ауст, Бенжамен	67	Орзел, Метьо	92		
Даскалеску, Андрей	144	Панасенко, Юля	71		
Джейн, Раул	101				
Джеорджеску, Шербан	133				

Abma, Daniel	34	Horn, Roger	61	Ozirna, Zhanna	82
Akyol, Zaynê	121	Hristov, Tonislav	33	Panasenko, Julia	71
Alberdi, Maite	60	Huezo, Tatiana	99	Peck, Raoul	102
Albrechtsen, Mette Carla	120	Ilchenko, Yulia	79	Petré, Robin	56
Amasi, A. a. V.	109	Ilić, Nikola	66	Petrosyan, Gayane	38
Andersen, Kip	94	Jain, Rahaul	101	Preuss, Jakob	35
Appen, Yulia	85	Janek, Miroslav	152	Pryymachenko, Andriy	79
Atashmard, Mostafa	68	Jashi, Salome	98	Puzik, Valeriy	79
Avtonomov, Leonid	156	Johnsen, Andreas	132	Ridnyi, Mykola	86
Bedynska, Anna	69	Kalashnikov, Dmitrii	51	Ruuska, Jaakko	128
Betz, Jon	139	Kilmi, Jaak	134	Sanjavi, Zahavi	32
Bichlbaum, Andy	30, 91	Kochetova-Nabozhniak, Yulia	80	Sarvestani, Nima	127
Bol, Daan	108	Koguashvili, Levan	44	Scalisi, Francesca	146
Bonanno, Mike 30, 91		Kollár, Martin	48	Schrijber, Coco	45
Bondarchuk, Roman	106	Korzh, Anna	78	Schrofer, Jasmijn	62
Borenstein, David	52	Kosinov, Oleksandr	156	Shabaev, Denis	40
Brandenburg, Heidi	92	Kovalenko, Alisa	75	Sharp, Jasper	140
Bukovsky, Serhiy	151	Krajinovic, Jasna	64	Shelia, Mariam	79
Burko, Dmytro	81	Kripchenko, Anatolii	156	Shymko, Svitlana	74
Chuprina, Olexandra	77	Kuhn, Keegan	94	Siegel, Taggart	139
Cooperman, Kahane	110	Kurov, Askold	154	Skytska, Uliana	79
d'Aoust, Benjamin	67	Kutuzova, Tayisiya	82	Specogna, Heidi	36
Dăscălescu, Andrei	144	Kvatashidze, Alexander	41	Starozhytska, Anastasiia	53
Emek Bizim İstanbul Bizim	145	Kyatiepov, Bohdan	82	Starozhytska, Mariia	53
Fifer, Hollie	37	Laberenz, Lennart	134	Stonys, Audrius	150
Fischer, Hanna	65	Littell, Jonathan	100	Taranenko, Volodymyr	156
Gage, Jenny	49	Lopushin, Maryna	79	Tornike, Khukhua	63
Georgescu, Șerban	133	Łoziński, Paweł	153	Traavik, Morten	160
Geyrhalter, Nikolaus	116	Lyskov, Mykyta	85	van der Linden, Maaïke	107
Glawogger, Michael	154	Le Maire, Jérôme	39	Varejão, Cláudia	122
Glob, Lea	120	Maksymchuk, Anastasia	83	Vasyana, Oleksandra	85
Grabham, Tim	140	Malchenko, Lera	84	von Gunten, Matthias	93
Gsell, Gitta	115	Mikuta, Linas	59	Weiskopf, Clare	47
Guðnadóttir, Hulda Rós	126	Mozgovy, Semen	76	Willi, Monika	154
Hannahan, Kay	58	Muhu, Meelis	46	Yaremchuk, Anton	57
Hants, Oleksandr	84	Nix, Laura	30, 91	Yu, Haibo	114
Hasanova, Marharyta	82	Okulov, Danila	57	Yu, Tianqi Kiki	114
Heorhiienko, Volodymyr	156	Olexa, Mark	146	Yutchenko, Anna	82
Herzog, Werner	138	Olte, Ugis	160	Zamecka, Anna	50
Hirna, Dariya	82	Omelchenko, Inna	70	Zhao, Liang	90
Hoebe, Marye	107	Orzel, Mathew	92		

5 жовтня.....	48	Жуки.....	132	Пол приходить з-за моря: щоденник зустрічі.....	35
Audience Emancipated: Боротьба за кінотеатр «Емек».....	145	Збірка «Африка».....	36	Природа мого серця.....	128
Dixie Land.....	106	Зерно: Прихована історія.....	139	Причастя.....	50
Homo Sapiens.....	116	Імперія мрії.....	52	Процес: Російська держава проти Олега Сенцова.....	158
Intro.....	71	Історія зимового саду.....	76	Пульс.....	56
The Yes Men: Згодні бунтують.....	30, 91	Кава vs. Шашлики.....	81	Ракіяда.....	66
Алтимир.....	58	Капуста, картопля та інша сатана.....	133	Рок-н-рольники.....	108
Альфредо.....	107	Китайські ван Гоги.....	114	Сестри по камері.....	127
Ама-Сан.....	122	Кода.....	78	Сірі коні.....	86
Амазона.....	47	Коли два світи зіштовхуються.....	92	Скрипка Джо.....	110
Без назви.....	154	Комуналка.....	79	Спротив.....	37
Біг в зачиненій кімнаті.....	68	Ланцюгова реакція.....	156	Тарикат.....	62
В іншому світі.....	69	Ленінопад.....	74	Ти не уявляєш, як я тебе люблю.....	153
Велика рогата змова.....	94	Машини.....	101	Тіло.....	67
Венери.....	120	Мелодія шуму.....	115	Туле Тувалу.....	93
Вигорання.....	39	Метро.....	84	У пошуках кращої долі.....	65
Вийшло з моди.....	134	Між іншим.....	85	Укриття.....	83
Війна химер.....	53	Моя донька Нора.....	64	Усі ці нерви.....	49
Гавана-транзит.....	34	Народжені бути вільними.....	38	Холодні вуха.....	59
Головна роль.....	151	Не розморожувати.....	126	Хороший листоноша.....	33
Ґулістан – земля троянд.....	121	Невиданий альбом.....	156	Целофан.....	63
Давай зіграємо у війну!.....	46	Неправильні елементи.....	100	Ці речі, ці спогади.....	61
Демон скорботи.....	90	Ніде правди діти.....	109	Чорнобиль. Хліб на розломі.....	156
День звільнення.....	160	Нове життя Гоґіти.....	44	Чорнобильська атомна.....	156
До скорого.....	80	Нормальний аутичний фільм.....	152	Чужа робота.....	40
Домашні ігри.....	75	О Інтернет! Мрії цифрового світу.....	138	Шторм.....	99
Дороги.....	51	Осяйне світло заходу сонця.....	98	Щоденник.....	77
Живі й Нескорені.....	82	Паперові зірки.....	70	Я не твій негр.....	102
Жінка і льодовик.....	150	Півжиття на Фукушімі.....	146	Я не тутешня.....	60
		Планета Петріла.....	144	Як зустріти русалку.....	45
		Побачимось у Чечні.....	41	Яма.....	57
		Повернення.....	32		
		Повзучий сад.....	140		

5 October	48	Home Games	75	See You in Chechnya.....	41
Alfredo.....	107	Homo Sapiens	116	See You Later	80
Alive And Undeclared	82	How to Meet a Mermaid	45	Seed: the Untold Story.....	139
All This Panic.....	49	I Am Not Your Negro.....	102	Tarikat.....	62
Altimir.....	58	I'm Not from Here	60	Tempestad	99
Ama-San.....	122	In Another World.....	69	The Creeping Garden.....	140
Amazona	47	Intro	71	The Dazzling Light of Sunset.....	98
Audience Emancipated: the Struggle for the Emek Movie Theater.....	145	Joe's Violin	110	The Diary	77
Behemoth.....	90	Keep Frozen.....	126	The Fall of Lenin	74
Born to Be Free.....	38	Komunalka	79	The Good Postman.....	33
Bugs.....	132	Leading Role.....	151	The Nature of My Heart.....	128
Burning Out	39	Let's Play War!.....	46	The Opposition.....	37
Cabbage, Potatoes and Other Demons	133	Liberation Day	160	The Pit	57
Cahier Africain	36	Lo & Behold: Reveries of the Connected World.....	138	The Return.....	32
Cellophane	63	Machines.....	101	The Road Movie.....	51
Chain Reaction.....	156	Meanwhile.....	85	The Trial: the State of Russia vs Oleg Sentsov	158
China's Van Goghs.....	114	Melody of Noise	115	The War of Chimeras	53
Chornobyl Nuclear Station	156	Metro.....	84	The Winter Garden's Tale	76
Chornobyl. Breaking Bread.....	156	My Daughter Nora	64	The World We Live in: Wandering Workers in Germany	65
Coda.....	78	Normal Autistic Film.....	152	The Yes Men Are Revolting.....	30, 91
Coffee vs. Barbecues	81	Not My Job.....	40	These Objects, Those Memories.....	61
Communion.....	50	Out of Fashion	134	Thule Tuvalu.....	93
Corps	67	Paper Stars.....	70	Transit Havana	34
Cowspiracy: the Sustainability Secret	94	Planeta Petрила	144	Unpublished Album.....	156
Dead Ears.....	59	Prison Sisters.....	127	Untitled	154
Dixie Land.....	106	Pulse.....	56	Venus.....	120
Dream Empire	52	Rakijada.....	66	When Paul Came Over the Sea	35
Gogita's New Life	44	Refuge.....	83	When Two Worlds Collide	92
Grey Horses.....	86	Rocknrollers.....	108	Woman and the Glacier	150
Gulistan, Land of Roses.....	121	Running in Closed Room.....	68	Wrong Elements.....	100
Half-Life in Fukushima	146			You Can't Hide from the Truth.....	109
				You Have No Idea How Much I Love You	153

17th International Film Festival

WATCH DOCS

Human Rights in Film

Warsaw Dec. 8 – 14, 2017

www.watchdocs.pl

SUBMIT YOUR FILMS

deadline: 1.08.2017

**ПАРТНЕРИ І
ОРГАНІЗАТОРИ**
PARTNERS AND
ORGANISERS

ПАРТНЕРИ І ОРГАНІЗАТОРИ PARTNERS AND ORGANISERS

ЗА ПІДТРИМКИ / WITH THE SUPPORT

ПАРТНЕРИ / PARTNERS

Європейський Союз
Представництво в Україні

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Swiss Cooperation Office Ukraine

ICRC

Human
Rights
Film
Network

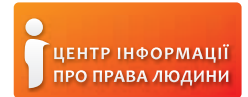
Україна
без сміття

МЕДІАПАРТНЕРИ / MEDIA PARTNERS

ІНФОРМАЦІЙНА ПІДТРИМКА / MEDIA SUPPORT

ПАРТНЕРИ ПРАВОЗАХИСНОЇ ПРОГРАМИ RIGHTS NOW! / PARTNERS OF THE RIGHTS NOW! HUMAN RIGHTS PROGRAMME

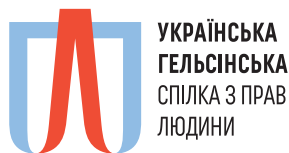
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОЛОГІЧНИЙ
ЦЕНТР УКРАЇНИ
NATIONAL ECOLOGICAL
CENTRE OF UKRAINE

ТЕХНІЧНІ ПАРТНЕРИ / TECHNICAL PARTNERS

ОРГАНІЗАТОРИ / ORGANISERS

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
"ПІВДЕНЬ"

БЛАГОДИНА ОРГАНІЗАЦІЯ "ФОНД МИЛОСЕРДЯ ТА ЗДОРОВ'Я"

Центр
сучасних інформаційних технологій
та візуальних мистецтв

24-31/03

#EVERYDAY

CLIMATE

CHANGE

PHOTOGRAPHY
EXHIBITION

Будинок кіно, 3-й поверх
вул. Саксаганського, 6

CINEMA HOUSE, 2ND FLOOR
VUL. SAKSAHANSKOHO, 6

ФОТО ФІЛІППА ЕНГЕЛЬГОРНА ДЛЯ EVERYDAYCLIMATECHANGE
PHOTO BY PHILIPP ENGELHORN FOR EVERYDAYCLIMATECHANGE

Виставка фотографій
інстаграм-проекту
“Зміна клімату щодня”

HEINRICH BÖLL STIFTUNG
KLVV

SWEDEN

26.04.
-26.05.2017
WIESBADEN

goEast >

17.
FESTIVAL
OF CENTRAL
AND
EASTERN EUROPEAN
FILM

DOCU/PRO

ІНДУСТРІАЛЬНА ПЛАТФОРМА
DOCUDAYS UA

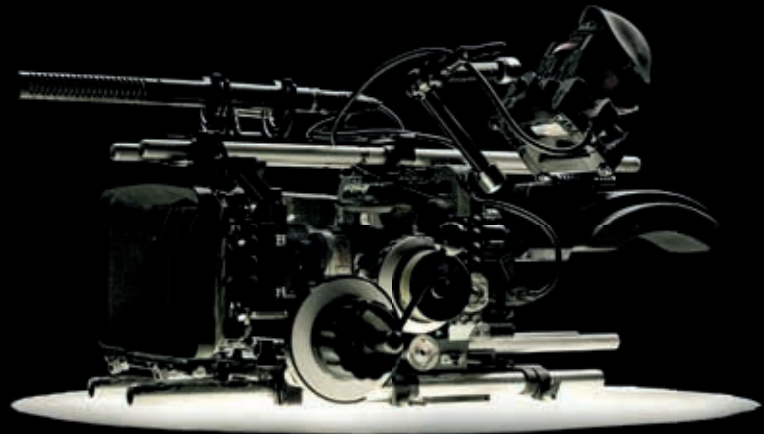

DOCU/PRO

INDUSTRY PLATFORM
OF DOCUDAYS UA

www.docudays.org.ua

ЗА ПІДТРИМКИ
WITH SUPPORT FROM

XIV МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ
ДОКУМЕНТАЛЬНОГО КІНО
ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ

DOCUDAYS UA

www.docudays.org.ua

БУДИНОК КІНО, БІЛА ЗАЛА
ВУЛ. САКСАГАНСЬКОГО, 6

CINEMA HOUSE
VUL. SAKSAHANSKOHO, 6

ВХІД ВІЛЬНИЙ / FREE ENTRANCE

RIGHTS NOW!
ПРАВОЗАХИСНА ПРОГРАМА
HUMAN RIGHTS PROGRAM

ЗА ПІДТРИМКИ
WITH SUPPORT FROM

25 – 30/03

#ЕСООКО

24 – 31/03

ВИСТАВКА ФОТОГРАФІЙ
ПРО ДОВКІЛЛЯ УКРАЇНИ

PHOTOGRAPHY EXHIBITION
ON ENVIRONMENT IN UKRAINE

БУДИНОК КІНО, 3-Й ПОВЕРХ
ВУЛ. САКСАГАНСЬКОГО, 6

CINEMA HOUSE, 2ND FLOOR
VUL. SAKSAGANSKOHO, 6

ЗА ПІДТРИМКИ / WITH SUPPORT FROM

ФОТО ОЛЕГА ПРОМАНОВА
PHOTO BY OLEG PANKHOMOV

HEINRICH BÖLL STIFTUNG
KYIV

Завантажуйте мобільний додаток **Docudays UA**

